

VI FESTER MED KÆRLIGHED – OG RESPEKT

**Et casestudie om Aalborg Karneval
og forebyggelse af krænkende adfærd**

**Kandidatspeciale i Kommunikation,
AAU – 10. semester – 2023
Jeppe Højfeldt Jørgensen & Julie Bo Jonsson**

Titelblad

Specialegruppe

Julie Bo Jonsson, 20164630

Jeppe Højfeldt Jørgensen, 20182798

ECTS: 30

Vejleder: Malene Charlotte Larsen

Projekttitel: Aalborg Karneval: Vi fester med kærlighed - og respekt

Projektperiode: 1/1-2023-1/6-2023

Afleveringsdato: 1/6-2023

Antal normalsider: 71

Antal anslag: 169.570

Samlet sideomfang: 94

Antal bilag: 1

Abstract

Every year after Aalborg Karneval the media collects a statusreport from the police concerning how many illegal offences there have been committed in regards to the carnival. And almost every year the media publishes several articles that show that too many sexual assaults have been reported.

This thesis is a case study with it's focuspoint being to examine how Aalborg Karneval can communicate about offensive behavior and sexual harassment. Throughout this thesis we intend to showcase not only how Aalborg Karneval as a non-profit organization communicates about offensive behavior and sexual harassment, we aim to provide detailed information about the current communication as well as a way of clarifying the communication opportunities that lies within the organization.

We started out the thesis with a demarcation follow up with an explanation on why we were motivated to write about this specific topic. After this we did a little research to give our readers an understanding of the problem field which we tend to work off of.

The scientific theory used is social constructivism and discourse theory.

The thesis consists of a literature review, strategic communication and a campaign to hopefully create a feeling of safety amongst the attendees, crisis communication and a discourse analysis of some articles.

In our discussion we brought up a lot of different kinds of topics. We discussed different ways to interact with the carnivalists to get educate them on other peoples limits. We compared the results of this year's police report and the number of sexual assaults to Jelling Musikfestivals which is a four day music festival that is held at the same time as Aalborg Karneval.

We talked about the benefits of using celebrities as an ambassador for Aalborg Karnevals campaign. We discussed a few different candidates and how they would be able to fit in with the campaign and Aalborg Karneval

In conclusion this thesis found that Aalborg Karneval heavily relies on a communication approach based on the ultimate goal, which in this specific case study is behavioral change. We can furthermore conclude that Aalborg Karneval reacts to the past crisis and managed to create a campaign related to sexual harrasment in the hopes of creating a safer space for the recordbreaking number of participants who took part in Aalborg Karneval 2023. Based on our analysis, which is mainly based on discourse theory and the aspects of communication in a textual, social & discursive context, also adding in elements of crisis communication, we can

conclude that Aalborg Karneval is forced to evaluate their communication in order to keep a good reputation. In the case that they don't maintain a good reputation, consequences such as crisis events could possibly threaten the existence of the organization, and therefore also the event itself.

Indholdsfortegnelse

Indholdsfortegnelse

.....	1
Titelblad	2
Abstract	3
Indholdsfortegnelse	5
Indledning	7
Motivation og afgrænsning	8
<i>Modulbeskrivelse</i>	<i>8</i>
Kandidatspecialemodulet er koncentreret om udfærdigelse af et speciale om et emne, som den studerende frit vælger inden for uddannelsens faglige rammer. Kandidatspecialet kan enten være en teoretisk, metodisk eller analytisk orienteret afhandling eller være orienteret mod teoretisk og metodisk funderede praktiske og konstruktive kommunikationsløsninger.	8
<i>Motivation</i>	<i>8</i>
Projektets opbygning.....	10
Problemfelt	11
<i>Krænkende adfærd</i>	<i>11</i>
<i>Hvad er samtykke?.....</i>	<i>11</i>
<i>Forskellige grænser</i>	<i>12</i>
<i>Samtykkeloven.....</i>	<i>13</i>
<i>Hvad er konsekvenserne af et seksuelt overgreb?</i>	<i>14</i>
<i>Hvorfor begår mennesker seksuelle overgreb?</i>	<i>15</i>
<i>Politiet om Aalborg Karneval 2022</i>	<i>16</i>
<i>Aalborg Karneval fra et politisk synspunkt</i>	<i>16</i>
Problemformulering	17
Videnskabsteori	18
Teori	21
<i>Litteraturreview</i>	<i>21</i>
<i>Strategisk kommunikation.....</i>	<i>43</i>
<i>Krisekommunikation</i>	<i>46</i>
<i>Diskursteori.....</i>	<i>49</i>
<i>Kritisk diskursanalyse</i>	<i>51</i>

Risici og faldbruger ved kritisk diskursanalyse	51
Faircloughs tre-dimensionelle model	53
Diskurs med stort D	57
Analyse	58
<i>Analyse del 1</i>	<i>58</i>
<i>Analyse del 2</i>	<i>62</i>
<i>Beskeder og budskab kan fortolkes på forskellige måder</i>	<i>70</i>
Diskussion	72
<i>Gennemsigtighed</i>	<i>82</i>
Konklusion	84
Litteraturliste.....	86

Indledning

Hver lørdag i uge 20 bliver Aalborg Karneval afholdt i Aalborgs gader og i Kildeparken, og mange tusinde mennesker klæder sig ud og samler sig til fest i Aalborg bybillede.

Aalborg Karneval er for de fleste en festrig begivenhed. Det er en af nordens største begivenheder, nærmere bestemt Nordeuropas største karneval (Aalborg Karneval, u.å), og mens det for langt de fleste er en positiv oplevelse, har historien desværre talt sit tydelige sprog: hvert eneste år bliver nogen udsat for overgreb i forbindelse med karnevallet. Ikke kun verbale krænkelser og overgreb, men også fysiske og seksuelle krænkelser. Krænkelser der kan efterlade psykiske ar på sjælen, og som samtidig skaber frygt.

De ses ofte, at medierne har meget fokus på eftermælet af festivaler og lignende events. Dagene efter store events er mediernes forsider fyldt med statistikker over, hvor mange lovovertrædelser, der er blevet begået under eventet.

Men hvordan håndterer man som organisation denne problematik uden at skabe unødigt frygt og postyr? Og kan man i det hele taget én gang for alle sætte en stopper for krænkelserne?

Dette speciale vil fokusere på, hvad en organisation som Aalborg Karneval kan gøre ved de ovenstående aspekter, og hvilke muligheder der er for at kommunikere om et tabu og en kompleks problematik som krænkende adfærd til deres event.

Motivation og afgrænsning

Følgende afsnit har til formål at beskrive, hvad motivationen bag opgaven er, samt afgrænse den ved hjælp af Kandidaten i Kommunikations modulbeskrivelse for 4. semester.

Modulbeskrivelse

Den vigtigste del af afgrænsningen er modulbeskrivelse, da den beskriver, hvilke krav der er lagt for opgaven:

Kandidatspecialemodulet er koncentreret om udfærdigelse af et speciale om et emne, som den studerende frit vælger inden for uddannelsens faglige rammer. Kandidatspecialet kan enten være en teoretisk, metodisk eller analytisk orienteret afhandling eller være orienteret mod teoretisk og metodisk funderede praktiske og konstruktive kommunikationsløsninger.

(Studieordningen, Kommunikation, 4. semester, 2020)

Motivation

Vores motivation for at beskæftige os med krænkende adfærd i forbindelse med Aalborg Karneval startede ud, da Julie under sit praktikforløb hos Aalborg Karneval, fik en ad hoc opgave om at undersøge, hvad andre festivaler gjorde for at forhindre krænkende adfærd. Under undersøgelsen viste det sig, at der kun er én festival, der aktivt har lavet nogle tiltag for at forebygge krænkende adfærd, hvilket var interessant, da man hvert år ser artikler efter de forskellige events, der har fokus på, hvor mange anmeldelser om overgreb og voldtægter, politiet har modtaget. Dette blev der efterfølgende skrevet praktikrapport, som i dette projekt refereres til som Jonsson, 2022.

Da der blev gået mere i dybden med praktikrapporten blev det hurtigt tydeligt, at det er et stort emne at tage hul på, og at praktikrapporten viste et potentiale for at kunne lave en endnu mere dybdegående analyse af problemet.

Derfra gik overvejelserne i gang omkring et speciale med fokus på krænkende adfærd. Da Julie efter sit praktikforløb blev ansat som ved Aalborg Karneval, blev mulighederne for et dybere indblik større, og herfra blev det besluttet, at kommunikationen omkring krænkende adfærd til Aalborg Karneval skulle være specialeemnet.

Efter en åben samtale om potentielle specialeemner faldt snakken på idéen om at skrive om krænkende adfærd. I starten var der langt fra enighed om, hvor stor en betydning omtalen af

krænkende adfærd har for Aalborg Karneval, og hvordan man kunne belyse dette via kommunikative indsatser. Efter et par dages refleksion satte vi os igen ned og her var det tydeligt, at interessen blev skabt efter vi fik afdækket de konkrete muligheder for, hvordan specialet kunne udformes.

Projektets opbygning

Dette afsnit fungerer som en oversigt over projektet og er samtidig en læsevejledning til, hvordan projektet skal læses og fortolkes. Før vi beskriver de respektive afsnit, er det værd at bemærke, at vi efter bedste evne har forsøgt at bruge teorierne i samspil, så de danner et bedre overblik og dermed et stærkere fundament for at besvare vores problemformulering. Teorierne er, som det også fremgår i teoriafsnittet, separate metoder, men vi har ikke ønsket at benytte os af en slavisk tilgang, hvor vi lader os begrænse af en total adskillelse. Det ville i øvrigt også stå i modsætning til vores diskursteori.

Det første læseren støder på er **indledning**, hvor læseren introduceres til overordnede refleksionsspørgsmål, som relaterer sig til Aalborg Karneval som organisation og projektet.

Det næste du som læser støder på, er **afgrænsning**. I afgrænsningen har vi ved hjælp af studieordningen taget udgangspunkt i modulbeskrivelsen for at indskærpe fokus for rapporten. Dette er sammenkoblet med **motivation**, hvor vi beskriver vores bevæggrunde for at udarbejde denne rapport.

Herefter følger vores **problemfelt**, hvor læseren introduceres for relevante definitioner og problemstillinger.

Efterfulgt af problemfeltet kommer **problemformuleringen**, hvor læseren kan se, hvad vi helt specifikt undersøger og analyserer på i dette projekt.

Efter dette følger vores **videnskabsteori**, hvor vi redegør for grundlaget for vores videnskabsteoretiske ståsted.

Dernæst præsenteres læseren for vores **teori**, først **litteraturreview**, der har til hensigt at skabe et grundigt og detaljeret overblik over den eksisterende litteratur, og herefter det resterende teoretiske grundlag.

Efter disse kapitler kan læseren nu gå i gang med vores **analyse**, som består af to dele.

Som det næstsidsste præsenteres læseren for vores **diskussion**, hvor vi blandt andet diskuterer problematikker i nattelivet.

Afslutningsvis kan læseren nu danne overblik over centrale pointer fra projektet i rapportens sidste kapitel, nemlig **konklusionen**.

Problemfelt

Dette afsnit vil have fokus på problematikkerne med krænkende adfærd og komme med nogle definitioner på, hvad der udgør krænkende adfærd, samt hvad det er for en størrelse.

Krænkende adfærd

For at kunne skrive et projekt om krænkende adfærd er det første og vigtigste step at definere, hvad krænkende adfærd er.

Ifølge Ordbogen.com beskrives det at krænke som følgende:

1. Krænke ng - behandle nogen på en måde som angriber deres værdig el. følelser = ydmyge, såre, gå for nær
 - a. Krænke nogen groft, krænke hans blufærdighed, krænke nogen følelser, krænke nogen seksuelt, føle sig krænket over noget
2. Krænke ngt – undlade at respektere noget, specielt regler, love el. lign. = overtræde, tilsidesætte
 - a. Krænke loven, krænke hans rettigheder, krænke landet suverænitet, krænke privatlivets fred

(Ordbogen, u.å.).

Da krænkende adfærd kan gå ind under mange ting, som f.eks. forskelsbehandling eller generelt nedladende handlinger og kommentarer mod minoriteter som folk med anden hudfarve og LGBTQ+, synes vi, at der var behov for at indskærpe det, og besluttede os derfor for at have uønskede seksuelle tilnærmelser og overgreb som vores primære fokuspunkt.

Hvad er samtykke?

Når vi taler om grænser og grænseoverskridende adfærd er det næsten umuligt ikke at berøre emnet samtykke. I dette afsnit tager vi udgangspunkt i artiklen 'Hvad er samtykke egentlig?' fra Information, skrevet af Nicoline Larsen & Rune Eklund Meidell (2016). Artiklen er baseret på interviews med relevante fagfolk. På tidspunktet for artiklen havde vi ikke en samtykkelov. Det fik vi dog i 2021. Alligevel er det yderst relevant at inddrage disse definitioner af samtykke. Svend Aage Madsen, Formand for Tænk tanken Viden om Mænd og Selskab for Mænds Sundhed, kommer med følgende definition: "Det er svært at definere samtykke, men det må

handle om det samme som uagtsom voldtægt. Hvis du ikke er sikker på, at den anden ønsker det, I har sammen nu, så er det forkert, det du gør” (Larsen & Meidell, 2016).

Svend Aage Madsen adspørges, hvordan et samtykke konkret skal komme til udtryk. Her nævner han, at det er samtykke, når man over for den anden tydeligt giver udtryk for, at man har lyst til det her. Derudover tilføjer han, at det ikke behøves at være med ord, og at det måske i virkeligheden er lettere at definere, hvad der ikke er samtykke. Hvis man er i tvivl, skal man lade være, mener Svend Aage Madsen (Larsen & Meidell, 2016).

Lise Holmfjord, forkvinde for Dansk Kvindesamfund, beskriver et samtykke således:

”(...) Et samtykke er, når der er gensidig konsensus mellem to eller flere personer om, at der skal foregå en aktivitet af seksuel karakter. Hvis det ikke er tilfældet, er der tale om overgreb” (Larsen & Meidell, 2016). Ligeledes tilføjer hun, at ”aktivt samtykke i praksis er at tydeliggøre det personlige ansvar”. Lise Holmfjord afslutter interviewet med bemærkningen ”Det er dit ansvar, at den, du gerne vil have sex med, også vil have sex med dig” (Larsen & Meidell, 2016).

Forskellige grænser

Når vi taler om grænser, er det yderst essentielt at nævne, at grænser er individuelle. Jakob Olrik, sexolog, kommer med sit syn på samtykke: ”For de fleste mennesker er et naturligt samtykke det, der sker, når man smiler, og man får et smil igen, og man kan mærke, at det er gensidigt. Hvis man ikke har det fintfølende apparat, er der noget galt (...)” (Larsen & Meidell, 2016)

Som det fremgår ovenfor, kan grænser altså være et ømt og et til tider uigennemskueligt punkt. Dette kommer også til udtryk i Jakob Olriks perspektiv på at skulle indhente samtykke:

Tanken om, at man skal indhente samtykke, er absurd. For os normale mennesker, der ikke er kriminelle i vores seksuelle handlinger, er det i forvejen en forholdsvis følsom ting at gøre kur til hinanden (...) Jeg synes, at det er vigtigt at have fokus på, at man har en ordentlig seksuel adfærd, hvor man respekterer hinandens grænser, men det kommer ikke af at kriminalisere. Det kommer af, at vi i en meget tidlig alder bliver meget bedre til at snakke om, hvad intimitet, grænser og integritet er.

(Larsen & Meidell, 2016).

Adspurgt hvordan et samtykke skal komme til udtryk svarer han følgende:

Så skulle der være en hjemmeside, hvor man skrev, at vi to vi har sex sammen. Og hvis det skulle praktiseres, så får vi det bedste præventionsmiddel, vi nogensinde har haft. Der er ingen, der har lyst til sex, efter man har siddet med en juridisk kontrakt. Og så er vores grænser også meget forskellige

(Larsen & Meidell, 2016).

Og netop tanken om, at en juridisk kontrakt ville medføre, at ingen har lyst til sex, er særligt interessant. Det er den, da der siden 2016 er kommet en samtykkelov, som klart definerer, hvad voldtægt er.

Samtykkeloven

Den nye samtykkelov trådte i kraft d. 1. januar, 2021. Før loven trådte i kraft, var der ikke nødvendigvis tale om voldtægt, hvis en person sagde nej til sex. Strafferetligt blev voldtægt defineret som voldtægt, hvis gerningsmanden havde anvendt vold, trusler om vold, eller i tilfælde hvor offeret har været ude af stand til at modsætte sig (Justitsministeriet, 2020).

I den forbindelse udtalte den daværende justitsminister, Nick Hækkerup følgende: ”Det er en banebrydende dag for ligestillingen i Danmark, at vi nu har fået en ny samtykkelov. Nu bliver det klart, at hvis ikke begge parter samtykker til sex, så er det voldtægt” (Justitsministeriet, 2020). Derudover udtrykte Nick Hækkerup også, at samfundets forståelse af, hvad voldtægt er, skal ændres, og at ”den nye samtykkebaserede voldtægtsbestemmelse er en milepæl i den indsats” (Justitsministeriet, 2020).

I DR’s artikel ”Første år med omdiskuterede lov” skrevet af Therese Bach Øvlisen (2022), sættes der fokus på, hvordan det er gået, siden loven er blevet indført.

Den gamle definition lød således: det er voldtægt, hvis man tiltvinger sig samleje ved vold eller trussel om vold eller ved anden ulovlig tvang, eller hvis man tiltvinger sig samleje med en person, der er ude af stand til at gøre modstand. I den nye samtykkelov er vold eller trusler om

vold altså ikke inkluderet. Den nye lov definerer, at der er tale om voldtægt, ”hvis man har samleje med en person, der ikke har samtykket heri” (Øvlisen, 2022).

Hvad er konsekvenserne af et seksuelt overgreb?

I følgende afsnit går vi i dybden med de psykiske konsekvenser et seksuelt overgreb kan have. Dette gør vi for at rammesætte, hvor alvorligt et seksuelt overgreb er, og hvorfor det kan være svært at tale om. Til dette benytter vi os af en folder ved navn ’Hvordan hjælper du efter et seksuelt overgreb? – En rådgivende folder til fagfolk’ udarbejdet af Center for Voldtægtsofre i samarbejde med Aarhus Universitetshospital og Region Midtjylland (Center for Voldtægtsofre, 2014).

Et seksuelt overgreb har mange psykiske såvel som fysiske konsekvenser. Efter at være udsat for et seksuelt overgreb kan man f.eks. opleve følgende reaktioner: angst, depression, øget stress, søvnbesvær eller mareridt, flashbacks fra overgrebet, frygt for at være sammen med andre mennesker og seksuelle problemer (Center for Voldtægtsofre, 2014, s. 3).

Det er vigtigt at vide, at folk reagerer forskelligt på et seksuelt overgreb.

Ikke alle bruger ordet ”voldtægt”. I folderen står der eksempelvis: ”Ikke alle definerer det, de har været udsat for, som en voldtægt, på trods af at det i lovens forstand er det, der er fundet sted” (Center for Voldtægtsofre, 2014, s. 5). Størstedelen har den opfattelse, at en voldtægt altid er voldelig, og som resultat af dette tænker de ikke over, at det er det, de har været udsat for. I nogle tilfælde bruger ofrene ikke betegnelserne ”voldtægt” eller ”overgreb”, men ser det i stedet som grænseoverskridende adfærd eller en adfærd, de ikke bryder sig om. Dette kan ifølge Center for Voldtægtsofre også skyldes, at de på denne måde beskytter sig selv ved at tænke ”det var ikke så slemt” (Center for Voldtægtsofre, 2014, s. 5).

Derudover fremgår det også af folderen, at en del voldtægtsramte af denne grund ikke søger professionel hjælp, fordi de ikke definerer hændelsen som et overgreb (Center for Voldtægtsofre, 2014, s. 6).

Et overgreb kan tilmed også resultere i, at ofret rammes af en uberettiget skyldfølelse. Også selvom ofret aldrig selv bærer skylden for overgrebet. Nogle ofrer føler, at de enten er helt eller

delvist skyldige i overgrebet, hvilket er en normal traumereaktion. Voldtægtsramte bliver ifølge Center for Voldtægts ofre ofte mødt med bebrejdelse, der direkte eller indirekte indikerer, at de selv havde en andel i hændelsen. Denne bebrejdelse kan f.eks. opstå på baggrund af, at ofret tidligere havde flirtet med gerningsmanden. Disse bebrejdelser kan ifølge Center for Voldtægts ofre forstærke traumatiseringen hos ofret (Center for Voldtægts ofre, 2014, s. 6).

Hvorfor begår mennesker seksuelle overgreb?

I dette afsnit ønsker vi kort at præsentere nogle af årsagerne til, at mennesker begår seksuelle overgreb. Det er vigtigt at forstå, hvorfor det sker, for at kunne forebygge det. Derudover anvendes Red Barnet også som kilde til at sætte fokus på, hvilke seksuelle krænkelser man kan opleve. Vi ønsker samtidig også at gøre det klart for læseren, hvordan vi forstår krænkelser. Det er værd at bemærke, at Red Barnet også skriver om seksuelle krænkelser mod børn, men i dette afsnit har vi udelukkende valgt at inddrage viden om seksuelle krænkelser mod unge. Red Barnet har dedikeret en fane på deres hjemmeside, hvor fakta om seksuelle overgreb er samlet. Her står der blandt andet:

”Nogle krænkere mister deres dømmekraft, fordi de er berusede eller påvirkede af stoffer. De er derfor ukritiske over for, hvem de opsøger seksuelt og respekterer ikke de afvisninger, de bliver mødt af” (Red Barnet, u. å).

Seksuelle krænkelser kan f.eks. være:

- Blottelser, som dækker over hændelser, hvor nogen blottes sig eller får andre til at blotte sig mod deres vilje.
- Berøringer, som dækker over hændelser, hvor en person berøres seksuelt, får modparten til at berøre sig selv mod dennes vilje eller hvor modparten er tvunget til at røre en anden på en seksuel måde.
- Samleje, der dækker over et forsøgt eller gennemført samleje, vaginalt, oralt eller analt

(Red Barnet, u. å).

Politiet om Aalborg Karneval 2022

For at forstå Aalborg Karnevals nuværende situation, og hvorfor det er nødvendigt at kommunikere om krænkende adfærd til Aalborg Karneval, må vi først og fremmest forstå, hvad baggrunden og vigtigheden for dette er. Dette kan vi blandt andet gøre ved at tage udgangspunkt i det forrige år.

Politiets daværende viceinspektør, Anders Uhrskov, som var leder af indsatsen under Aalborg Karneval 2022, udtalte efterfølgende:

”Dette års karneval har dog været præget af nogle få alvorlige episoder, fire anmeldelser om voldtægt, en anmeldelse om blufærdighedskrænkelser, og en sag om vold mod tjenestemand” (Politi, 2022).

Derudover tilføjer han:

Der har været anslået 90.000 mennesker til karnevallet i dag, men det ændrer ikke ved, at de fire sager vedrørende voldtægt er fire for mange. Det er meget beklageligt, at den slags sager er med til at skæmme den folkefest, som et karneval er.

(Politi, 2022).

Sidst men ikke mindst er det vurderingen, at ”karnevallet er generelt afholdt i en god stemning, på trods af de alvorlige hændelser, der har været” (Politi, 2022).

Aalborg Karneval fra et politisk synspunkt

Også fra politisk hold er der bred enighed om, at der skal sættes en stopper for krænkelseerne. I artiklen ’Voldtægtssager efter Aalborg Karneval debatteres politisk’ af Min By Aalborg, interviewes rådmand for Sundhed og Kultur i Aalborg Kommune, Jes Lunde. Her udtaler Jes Lunde, at der skal gøres mere for at forebygge seksuelle overgreb under Aalborg Karneval. Derudover har han et ønske om, ”at der er nul af disse sager ved fremtidige karneval” (Lund, 2022).

Jes Lunde påpeger, at der allerede dengang blev drøftet med ledelsen for Aalborg Karneval, hvordan man kunne forebygge seksuelle krænkelse. Ikke desto mindre er det ifølge politikeren svært at forebygge, når 90.000 mennesker samles til fest og drikker alkohol. Men selvom det

er svært, må politikernes mål altid være, at der ikke forekommer flere af disse sager i fremtiden (Lund, 2022).

Problemformulering

På baggrund af Aalborg Kommunes opfordring om et øget fokus på kommunikation og en specifik kommunikativ indsats vedrørende krænkende adfærd fra Aalborg Karneval, har vi derfor foretaget en afgrænsning af problemfeltet og kommet frem til følgende problemformulering:

Hvordan kan Aalborg Karneval kommunikere om krænkende adfærd?

Videnskabsteori

Denne opgave har fundament i socialkonstruktivisme og diskursteori. Vi beskriver i dette afsnit socialkonstruktivismen, som danner grundlag for vores udgangspunkt: at opgaven baseres på en fortolket virkelighed. Diskursteorien benytter vi til at skabe et analytisk overblik over kommunikative begivenheder, herunder de tekstlige, diskursive og sociale dimensioner.

Vores videnskabsteori tager udgangspunkt i Klaus Rasborg (2014), Finn Collin (2015) og Allan Dreyer Hansen (2015).

Socialkonstruktivisme hævder, at virkeligheden aldrig rigtig er virkelig, men er en fortolket virkelighed. Fortolkningerne er bestemte perspektiver, som vi vælger at lægge ned over virkeligheden, og derfor er vores erkendelse af virkeligheden noget, som vi selv er med til at præge eller forme. Virkeligheden er ikke evig eller uforanderlig, men er i stedet opstået af historie og sociale processer, som derfor kan forandre sig (Rasborg, 2014, s. 404).

Virkeligheden er kun skabt og vedligeholdt af sociale praksisser, og ville ikke kunne eksistere uafhængigt af den sociale aktivitet, som det er skabt igennem (Collin, 2015, s. 325).

Socialkonstruktivisme bygger på erkendelsesteoretiske og metafysiske præmisser fra flere forskellige filosofiske traditioner. For at kunne skelne imellem disse skal man kunne skelne mellem epistemologisk og ontologisk konstruktivisme. Forskellen på disse to beskriver Collin således:

Epistemologisk konstruktivisme hævder, at det er vores erkendelse af verden, herunder den videnskabelige erkendelse, der er socialt konstrueret. Det betyder, at erkendelsen ikke – eller kun i mindre grad – er formet af sin genstand, men snarere af den sociale kontekst for erkendeprocessen. Ontologisk konstruktivisme hævder derimod, at selv virkeligheden er en konstruktion.

(Collin, 2015, s. 326).

En anden vigtig distinktion er forskellen på den sociale og den fysiske virkelighed. Hver af de to virkelighedsområder kan være socialkonstruktivistisk med hensyn til vores erkendelse af den (epistemologisk) eller med hensyn til deres eksistens (ontologisk) (Collin, 2015, s. 327). Forskellene kan ses i skemaet herunder:

	A) Fysisk virkelighed	B) Samfundsmæssig og menneskelig virkelighed
1) Erkendelsesteoretisk konstruktivisme	Vores videnskabelige viden om den fysiske virkelighed er en konstruktion	Vores videnskabelige og dagligdags viden om den samfundsmæssige og menneskelige virkelighed er en konstruktion
2) Ontologisk konstruktivisme	Den fysiske virkelighed er en konstruktion af vores videnskabelige viden om den	Den samfundsmæssige og menneskelige virkelighed er en konstruktion i) af vores videnskabelige viden om den; eller ii) af vores dagligdagsviden om den; eller iii) af sådanne abstrakte størrelser som "epistemer" mm.

Figur 1: Forskellige former for socialkonstruktivisme (Collin, 2015, s. 327).

Forskellen på de to er, at den første variant er en opfattelse af, at vores erkendelse af virkeligheden altid vil være præget af sociale omstændigheder, og den anden variant er en opfattelse af, at virkeligheden bestemmes af erkendelsen, og bliver derfor først til af os (Rasborg, 2014, s. 408).

I forhold til diskursteori finder man en radikal socialkonstruktivisme, der nærmest hævder, at virkeligheden stort set er identisk med vores sproglige konstruktioner. Faktisk hedder det, at "erkendelsens blik er konstituerende for verden", og at "teorien producerer det analyseobjekt, som den selv kan bruge til at analysere" (Rasborg, 2015, s. 432).

Diskursteori mener, at konstruktivismen stikker dybt, og:

eftersom der er tale om en ontologisk påstand om verdens beskaffenhed; den verden vi orienterer os og handler i forhold til, eksisterer kun som en ustabil objektivering af konstruerede betydninger. Verden er i udgangspunkt flertydigt, flydende og kaotisk, men den konfliktfyldte sociale praksis konstruerer en vis begrænset form for entydighed, fasthed og orden.

(Rasborg, 2015, s. 432).

Diskursbegrebet beskriver generelt en relation til betydningsdannelse og sprogvidenskab. Diskursmediering er grundlæggende, og der er altid en sproglige og begrebsmæssig formidling af omverdenen (Hansen, 2015, s. 440).

Det er altså ikke muligt at få indblik i verdenen, hvis man ikke befinder sig i en specifik diskurs. Den farvning eller mediering, der sker gennem diskursen, er grundlæggende, når vi skal erkende noget (Hansen, 2015, s. 440).

Teori

Litteraturreview

Dette litteraturreview har til formål at give en bedre forståelse og indblik i problemet omhandlende seksuelle krænkelser. Et litteraturreview har generelt til formål at finde ud af, hvad der allerede er viden om på emnet, hvilke metoder der er benyttet i forhold til undersøgelse, hvad der er kontroversielt omkring emnet (Bryman, 2012, s. 8).

For at finde litteratur til vores litteraturreview har vi til start benyttet os af nogle af kilderne fra Jonsson (2022), og arbejdet videre derudfra. Dette har vi blandt andet gjort ved at kigge på litteratur fra praktikrapporten og de henvisninger, der er benyttet, for at se, om der var nogle interessante artikler, der ville passe til dette projekts problemformulering. Derudover har vi også benyttet AUB (Aalborg Universitetsbibliotek) og Google Scholar samt søgeord som “bars and sexual harrasment”, “alcohol and sexual harrasment”, “bystander and sexual harrasment” mm. for at finde mere litteratur.

Vi har benyttet os af undersøgelser fra universiteter og college, da det er den tilsvarende aldersgruppe, der er målgruppen for Aalborg Karneval. Derudover har vi også benyttet os af en del artikler fra USA og UK, da vi fandt mængden af skandinavisk litteratur om emnet begrænset.

Rape culture, 'lad culture' and everyday sexism: researching, conceptualizing and politicizing new mediations of gender and sexual violence

Den britiske aktivist Laura Bates startede i 2012 bevægelsen *Everyday Sexism Project* for at øge bevidstheden om de sexistiske tilnærmelser, som kvinder oplever til hverdag. Derudover kom der samme år mere fokus i medierne på fænomenet 'lad culture', der beskriver en kultur, der er meget præget af heftigt alkoholindtag, fester med sexistiske temaer, seksuel forfølgelse af unge kvinder og tilfældigt verbal og fysisk seksuel og homofobisk chikane i bl.a. nattelivet. 'Lad culture' bliver også beskrevet som en voldtægtskultur (Phipps, Ringrose, Renold & Jackson, 2017, s. 1).

I forhold til voldtægt ses der en tendens i retssystemet til, at politiet holder fast i en kønsstereotype, hvor kvinder ses som hævnerrige, bedrageriske. De fortæller yderligere,

hvordan politiet forholder sig til ofre for voldtægt på samme måde, som de gør med gerningsmænd til andre forbrydelser. Politiet er trænet til at stille spørgsmålstejn ved det og tvivle på det (Phipps et al., 2017, s. 2).

I artiklen beskriver Phipps et al. (2017), at flere piger og kvinder benytter sig af digitale medier til at vise solidaritet, og bruger hjemmesider og sociale medier til at lave opslag, der protesterer imod voldtægtskultur. Hertil bliver hashtagget #BeenRapedNeverReported også nævnt, hvor flere kvinder deler deres oplevelser, hvilket hjælper dem med at adressere deres traume (Phipps et al., 2017, s. 4).

Phipps et al. (2017) slutter af med at fortælle, hvordan man skal gøre op med 'lad culture', voldtægtskultur og hverdagssexisme for at gøre op med køn- og seksuelt relateret vold (Phipps, et al., 2017, s. 6).

'Lad culture' as a sticky atmosphere: navigating sexism and misogyny in the UK's student-centred nighttime economy

Ligesom Phipps et al., (2017), så har Diaz-Fernandez & Evans (2020) også fokus på 'lad culture' i deres artikel. De beskriver begrebet som et sæt af praksisser, adfærd og aktiviteter, der bliver ofte sat sammen med unge fyre i universitetsalderen. Kulturen er karakteriseret ved kvindehad, sexisme, homofobi og i værste tilfælde seksuel vold (Diaz-Fernandez & Evans, 2020, s. 744).

Denne artikel undersøger nattelivet for studerende, og hvordan det er tilpasset 'lad culture'. Drikkekulturen er meget vigtigt indenfor 'lad culture', hvilket også fremgår, når det kommer til reklamemateriale for de studerendes natteliv. Her bliver der benyttet 'lad culture' retorik for at ramme den specifikke gruppe. Dette ses bl.a. i en reklame fra 2013, hvor en natklub promoverede en temafest kaldet "Freshers Violation". Til promoveringen af dette havde de lavet en film, hvor de spurgte mandlige studerende, hvordan de havde planer om at krænke kvindelige studerende. Hertil kommer fik de svar som; "fist them in the ass" samt snak om at kvinderne skal voldtages (Diaz-Fernandez & Evans, 2020, s. 745).

Flere undersøgelser viser også, at mange af de kvindelige studerende (54-58%) oplever uønskede tilnærmelser eller seksuel chikane, når de er ude i nattelivet, hvilket ikke er overraskende med den ovenstående form for promovering. Yderligere fortæller 54%, at de

oplever det næsten hver gang, at de er en del af nattelivet (Diaz-Fernandez & Evans, 2020, s. 745).

Diaz-Fernandez & Evans (2020) lavede et fokusgruppeinterview med 7 studerende for at finde ud af, hvad de mener om 'lad culture' og nattelivet. Her nævner nogle af respondenterne, at 'lads' begår flere uønskede tilnærmelser i nattelivet end om dagen. Dette mener de sker, da man generelt har en tendens til at undskylde opførelsen med indtagelsen af alkohol (Diaz-Fernandez & Evans, 2020, s. 753-754).

Blandt respondenterne er der forskellige forklaringer på, hvad der kategoriserer en lad. En af respondenterne mener, at det har noget med udseende at gøre, f.eks. hvordan de sætter deres hår, og hvilken slags tøj de har på. Men en anden af respondenterne mener, at det har noget med deres væremåde at gøre. Respondenten kommenterer, at det er uklart, hvorvidt 'lads' prøver at være cool for at score, eller om de prøver at være cool for at vise sig frem for deres venner eller have det sjovt med dem. Overordnet mener Diaz-Fernandez & Evans (2020), at 'lads' ikke bare er 'lads'. 'Lads' kan være hvem som helst, hvad gør dem til 'lads' er det aftryk de efterlader i bestemte forummer (Diaz-Fernandez & Evans, 2020, s. 754-755).

Et par af respondenterne beskriver, hvilke metoder de har benyttet sig af i nattelivet, når en 'lad' har forsøgt at presse sig på. En af dem nævner, at hun først startede med at bevæge sig rundt i hendes store vennegruppe, for at se, om hun kunne slippe af med ham, men da hun havde gjort dette et par gange, og det ikke havde virket, så valgte hun at gå ud af klubben, gå en runde rundt om den, også komme ind igen, bare for at slippe af med denne 'lad'. I en situation som dette viser det, hvordan kvinder har ansvaret for at stoppe de uønskede tilnærmelser - også selvom det betyder, at de skal sætte sig selv i en potentielt farligere situation for at gøre det - som at efterlade en kæmpe vennegruppe for at gå en tur alene midt om natten (Diaz-Fernandez & Evans, 2020, s. 756-757).

'Is it okay to go out on the pull without it being nasty?': lads' performance of 'lad culture'

Jeffries (2020) fokuserer også på begrebet 'lad culture'. Her bliver det beskrevet som en kultur, der kombinerer voldsomt druk, sport, aggressiv objektivering af kvinder sammen med en

hensynsløs adfærd forbundet med en flokmentalitet. 'Lad culture' er en kultur, der diskriminerer køn og race (Jeffries, 2020, s. 908).

'Lad culture' er generelt et problem på universiteterne i England, og flere af universiteterne er bange for at tale imod det af frygt for deres omdømme. Græsrodsbevægelser startet af studenterforeninger har lavet flere kampagner for at øge bevidstheden og kæmpe kvindehad. Disse kampagner har fremkaldt antagonistiske reaktioner fra mandlige studerende, der føler sig som ofre for politisk korrekthed og lignende (Jeffries, 2020, s. 909).

Grundet manglen på information omkring, hvordan de mandlige studerende, der definerer dem selv som lads, forstår 'lad culture', og hvad deres tanker omhandlende det at være 'lad' er. Til undersøgelsen blev der foretaget interviews, hvor de i alt havde syv respondenter. Alle respondenterne var hvide, britiske, heteroseksuelle mænd i alderen 20-21. Alle respondenterne mente, at en vigtig del af universitetslivet var at socialisere, drikke alkohol og have sex. Alle respondenterne tilhørte nogenlunde samme vennegruppe, så undersøgelsen her er mere en stikprøve, end den er generaliserende (Jeffries, 2020, s. 909+912).

Resultaterne fra undersøgelsen har Jeffries delt op i fire overemner; kategorisering af en 'lad', venskab, banter (drillerier) og attitude imod skolearbejde (Jeffries, 2020, s. 913). Da denne opgave ikke har fokus på skole, fokuserer vi kun på resultaterne fra de første tre overemner. I kategoriseringen af en lad beskrev respondenterne, at der er flere former for 'lad'. Der er f.eks. 'gym lad', 'rugby lad' mm. Men vigtigst af alt var der 'lad lads'. 'Lad lads' er beskrevet som nogen, der drives af at blive udfordret af andre lads til at gøre ekstreme ting. Jo mere ekstreme de er, jo mere bliver du anerkendt. Mange af de ting de gør, bliver gjort for at blive anerkendt af andre 'lads'. Dette kan f.eks. være disrespekt imod kvinder, homofobisk sprogbrug, slåskampe mm. Selvom respondenterne selv beskrev de negative sider ved 'lads' og kulturen her bag, tilføjede de, at det smitter af på én, og at det kan være svært at sige fra over for gruppepresset (Jeffries, 2020, s. 914).

Respondenterne fortæller, at en vigtig ting i deres 'lad' fællesskab er venskaberne. Størstedelen af venskaberne bliver dannet ud fra en fælles kærlighed til alkohol, sport og objektificering af kvinder sammen med banter og jokes rettet mod kammeraterne. De fortæller yderligere om, selvom deres venskab er dannet ud fra, hvad en respondent beskriver som, 'lad-norms', så bliver venskabet i løbet af universitetstiden ret dybt. Der er en vis forståelse og respekt imellem

hinanden, hvilket gør, at miljøet virker afslappende og accepterende. Indenfor vennegruppen har de hinandens ryg, og de er sikre på, at de kan få hjælp, hvis de ender i problemer som bl.a. slåskampe, eller hvis nogen bliver for fuld eller væk under en bytur (Jeffries, 2020, s. 915-917). En stor del af venskabet for 'lads' omhandler banter og pranks. Det bliver beskrevet som en social lim, og det er essentielt for dem, at de både kan tage pis på hinanden, og at de har mulighed for at tage imod det (Jeffries, 2020, s. 917).

Sexistisk og homofobisk sprogbrug er normalt iblandt vennegruppen, men de benytter sig ikke så meget af racistisk eller fremmedfjendsk sprogbrug. Respondenterne fortæller også, hvordan nogle i vennegrupperne kan have svært ved at navigere i banter. Nogle gange bliver der sagt ting, som er upassende. Et eksempel, der bliver nævnt her, er en joke i relation til et mord. Hertil siger respondenterne; 'you just kind of joke and laugh' (Jeffries, 2020, s. 918).

Ud fra undersøgelsen virker det til, at respondenterne er klar over problemerne med 'lad culture'. Dog er det vigtigt, at man sørger for at have fokus på det positive i 'lad culture', hvis man vil nå ud til dem med henblik på uønskede seksuelle tilnærmelser og vold (Jeffries, 2020, s. 922).

How do we defeat the 'dark side'? Analysing a call to tackle 'lad culture' at a UK university

'Lad culture' har siden 2013-2014 været et stort omdrejningspunkt i den britiske presse. Denne artikel tilbyder flere anbefalinger til fremtidige kampagner og debatter omkring 'lad culture' (Owen, 2020, s. 653-654).

Owen (2020) afholder fokusgruppeinterviews for at finde ud af, hvad holdninger er til 'lad culture'. Ud fra disse interviews kommer Owens frem til, at der er 'let' 'lad culture' og 'dårlig' 'lad culture'. Den 'lette' 'lad culture' er legende og acceptabel, hvor den 'dårlige' er mere skadelig og uacceptabel. En af de mandlige respondenterne får vist en forsideartikel, der inkluderer en overskrift, et billede og undersøgelsesstatistikker, der er negativt relateret til 'lad culture'. Respondenten kommenterer, at det er noget, de har snakket en del om. Han fortsætter og siger, at det problem han har haft med det er, at det er mange dårlige ting, som 'lad culture' får skylden for. Han fortæller, at han ikke mener, at man kan skabe en sammenhæng mellem venner, der har det sjovt - til at en flok presser en anden til at begå seksuelle overgreb. Han fortsætter med at sige, at størstedelen af overgrebene bliver begået én af person og ikke en gruppe, og følger op med, at seksualisering af kvinder generelt er et samfundsproblem og ikke et 'lad culture'-problem (Owen, 2020, s. 663-664).

Resultaterne viser, at det er vigtigt at skabe ikke-dømmende og ikke-truende gruppediskussioner, hvor man har mulighed for at udtrykke og tale om grænser og forskel på mennesker (Owen, 2020, s. 666).

I de ovenstående artikler afspejles to meget forskellige syn og holdninger til 'lad culture', da de er så forskellige, og nærmest kan kategoriseres i øst og vest, så bliver man nødt til at overveje, hvor pålidelige de er. Phipps et al. (2017) og Diaz-Fernandez & Evans (2020) ser ud til at have et meget mere negativt syn på 'lad culture' end Jeffries (2020) og Owen (2020). Når holdningerne omkring 'lad culture' er så forskellige, er det vigtigt, at man benytter sig af flere forskellige artikler med holdninger i hver sin ende for at forsøge at finde en fællesnævner.

The Continuum of Sexual Violence: Women's Accounts of Victimization in Urban Nightlife

Gennem størstedelen menneskehedens historie har hierarkiske og heteronormative forhold været normen. Der har været en opfattelse af, at manddommens natur har været magt, og kvindelighedens natur har været underlagt magten. Herunder har der været konstrueret en kulturelt og biologisk normativ, som danner formen for heteroseksualitet baseret på de traditionelle kønsordninger. Denne norm bliver vedligeholdt i den daglige gang, som f.eks. i medierne, af regeringen samt i arbejds- og familieroller mm. I forbindelse med denne internaliserende magtforskel oplever kvinder en chikane, tvang, seksuelle overgreb og voldtægt (Kavanaugh, 2013, s. 20-21).

Situationer som disse finder ofte sted i bylivet. I bylivet bliver hændelser som uønsket seksuel berøring, befamlinger, aggressive forsøg på tvang samt verbal chikane ofte normaliseret. Hændelser som disse bliver ikke anerkendt som lovovertrædelser, men er stadig vigtige i diskussionen om seksuel vold, og er med til at belyse de former for seksuelt krænkende adfærd, flere bliver udsat for (Kavanaugh, 2013, s. 21).

Philip R. Kavanaugh lavede i 2013 en kvalitativ analyse af kvinders beretninger omkring seksuelle overgreb og chikane. Baseret på beretningerne fra kvinderne kreerede Kavanaugh en tredelt typologi, som lyder; a) forskellige definitioner af situationen, b) opportunistisk rov og c) ufrivillig umyndiggørelse (Kavanaugh, 2013, s. 20).

Der er relativt meget litteratur, der indikerer, at steder i bylivet, som f.eks. barer og natklubber, er intenst seksualiserede sociale rum, hvor overgreb eller chikane som f.eks. voldtægt,

voldtægtsforsøg, stalking, og andre tilfælde af uønsket seksuel kontakt som berøring, famlen og andre aggressive forsøg på tvang samt verbal chikane forekommer regelmæssigt. Overgreb og chikane som dette er med til at vise, at der er en kulturel atmosfære som ofte normaliseres (Kavananaugh, 2013, s. 21).

Tidligere forskning på feltet har vist, at de ovennævnte former uønskede tilnærmelser ofte har de samme årsagsfaktorer på individuelt-niveau tilfælles. Disse årsagsfaktorer indebærer alkohol- og/eller stofindtag af enten offer, gerningspersonen eller begge samt offerets historie af interpersonelle relationer. Studier har vist, at størstedelen af overgreb eller chikane sker mellem kl 00-02, hvor de fleste er påvirket af alkohol eller stoffer, eller når hvis offeret ikke har synligt selskab af venner, partner eller lignende. Derudover har der været nogle undersøgelser, der har antydnet, at kvinder, der bærer afslørende tøj eller opfører sig provokerende, kan tiltrække aggressive reaktioner fra mænd, der leder efter et "nemt knald" (Kavananaugh, 2013, s. 21-22).

Alkohol og seksuelle krænkelser blandt unge hænger ofte sammen

Undersøgelsen sætter fokus på sammenhængen mellem unge, alkohol og seksuelle krænkelser. Undersøgelsen er foretaget af Margit Anne Petersen (antropolog og lektor), Sidsel Schrøder (pædagogisk antropolog og akademisk medarbejder) & Geoffrey Hunt (antropolog og professor), som alle var en del af Center for Rusmiddelforskning på artiklens publiceringsdato. Undersøgelsen er lavet i samarbejde med Helsefonden, og udgøres af 32 interviews med unge i alderen 18-25, primært fra områder i store eller mellemstore danske byer. 27 af de deltagende er kvinder og 5 af deltagerne er mænd. Af denne årsag handler artiklen primært om unge kvinders oplevelser (Petersen, Schrøder & Hunt, 2021, s. 47).

Seksuelle krænkelser, f.eks. uønskede eller uopfordrede seksuelle berøringer, betegnes i undersøgelsen som et "relativt udbredt fænomen både i nattelivet og helt generelt", hvorefter det pointeres, at det ofte er kvinder, der oplever disse krænkelser (Petersen et al., 2021, s. 43). Undersøgelsen er lavet, fordi der, ifølge forfatterne, ikke har været nok forskningsmæssigt fokus på betydningen af beruselse for seksuel kontakt mellem unge. Af selv samme årsag har de lavet forskningsprojektet 'Seksuelle grænser i nattelivet' (Petersen et al., 2021, s. 43).

"Der var en fyr, som blev ved med at prøve at kysse mig. Og han er kæmpe stor, han er skræmmende. Og der var ikke nogen, der sagde noget til det. Men det var nok, fordi de ikke turde gøre noget (...)" (Petersen et al., 2021, s. 43).

I det hele taget kan det være vanskeligt at forholde sig til potentielle krænkelser af to grunde. Først og fremmest kan det som bystander være svært at vurdere, om der er tale om samtykke eller om den ene part overskrider den anden parts grænser, fordi grænserne er individuelle. Det kan resultere i en såkaldt 'gråzone', hvor der ikke er et endegyldigt svar på, hvordan man bør reagere.

Det understøttes ligeledes af følgende udsagn fra undersøgelsen, som er baseret på deltagernes svar:

"Nogle skifter mening undervejs, andre er bare ikke sikre på, hvad de vil, og når de så samtidig har drukket alkohol og er berusede, komplicerer det situationen" (Petersen et al., 2021, s. 44). Det kommer blandt andet til udtryk ved, at nogle kvinder føler sig mindre rustede til at kunne mærke og vise, hvad de har lyst til eller ikke har lyst til. Blandt andet svarer respondenten, Henriette på 24 år, at hun nogle gange ikke kan overholde sine egne grænser, når hun bliver fuld. Det er grænseoverskridende for hende, men først bagefter, fordi hun ikke har kunne lytte til sin egen krop og kroppens signaler (Petersen et al., 2021, s. 46).

When Women Do Not Want It: Young Female Bargoers' Experience With and Responses to Sexual Harrasment in Social Drinking Contexts

Graham, Bernards, Abbey, Duman & Wells (2017) fortæller også, at det ikke er uvant for kvinder at opleve uønskede seksuelle kommentarer eller berøringer fra fremmede. De fortæller, at 50,1% af kvindelige college studerende har rapporteret, at de oplever uønskede berøringer fra fremmede minimum én gang om måneden. De beretter også yderligere om, at situationer som dette er mest normale i situationer, hvor alkohol er involveret. De fortæller, at 65,1% af college kvinder har rapporteret om uønskede og ubehagelige tilnærmelser på enten barer eller restauranter inden for det foregående år forud for undersøgelsen. Derudover beretter de også en om undersøgelse, hvor 264 mandlige college studerende fra 22 colleges og universiteter, hvor ca. 2/3 fortæller, at de før har presset sig tæt op af en kvinde bagfra, og tæt på 80% fortæller, at de har gramset en kvinde på bagdelen under en fest. Det ses i bylivet, at mænd udser sig hvem, de gerne vil snakke med, at kvinder ikke har muligheden for at give afslag, som Kavananaugh (2013) også fortæller (Graham et al., 2017, s. 1420). Grundet disse beretninger fokuserer Graham et al. (2017) i denne undersøgelse på at forstå, hvordan disse uønskede tilnærmelser opstår, hvad ofrer til tilnærmelserne føler, samt hvilke strategier kvinder har for at afskrække aggressorerne.

I den sociale sammenhæng på barer eller i byen ses det ofte, at kvinder bliver udsat for gentagne uønskede tilnærmelser, også selv om de siger fra. Dog ses det også, at tilnærmelserne ikke ses som unormalt hos mænd, og at det er noget, man som kvinde skal lære at tolerere. Det ses også, at der er en form for magtspil, der spiller en stor rolle. Flere af de uønskede tilnærmelser bliver udøvet af tre primære årsager - som en måde for mænd at få en personlig tilfredsstillelse, for at more sig eller for at få status hos deres mandlige venner. På barer og i bylivet er sandsynligheden for straf for de uønskede tilnærmelser lille, da ofret ofte vil forsøge at slippe væk fra situationen/aggressoren uden at skabe for meget opmærksomhed omkring det, eller også har personalet en tendens til at ignorere situationen. Derudover modtager aggressoren ofte positiv feedback fra deres kammerater (Graham et al., 2017, s. 1420-1421).

Indtag af alkohol kan også være en faktor i disse situationer. Kvinder, der virker beruset, bliver oftere udsat for uønskede tilnærmelser, da de, for nogle mænd, kan blive set som mere seksuelt villige – eller mere villige til at interagere i seksuel kontakt – end kvinder der ikke har drukket. Misforståelser som dette kan føre til, at mænd føler det er mere okay at komme med tilnærmelserne. Derudover viser undersøgelser også, at mænd har en tendens til at se deres seksuelle aggressioner som mere undskyldelige, når de har drukket alkohol (Graham et al., 2017, s. 1421).

Graham et al. (2017) udarbejdede et spørgeskema, hvor de spurgte 153 kvinder om deres oplevelser med uønskede tilnærmelser i byen. Gennemsnitsalderen på respondenterne var 21,8 år og 62,1% var studerende. I undersøgelsen fandt de ud af, at ca. 60% havde oplevet uønsket seksuel kontakt, og at mere end 60% havde oplevet, at aggressorerne ikke havde accepteret et nej. Alle de beskrivende oplevelser i undersøgelsen involverede en mande aggressor, bortset fra én episode, hvor aggressorerne var én mand og én kvinde (Graham et al., 2017, s. 1428).

De mest gense oplevelser, som respondenterne havde været udsat for, var uønskede seksuelle berøringer i form af klap eller gramset på deres bagdel. Flere af kvinderne rapporterede også, at det var noget der skete, hver gang de tog ud. Flere af deltagerne fortalte også, at aggressorerne fortsatte i længe og ikke accepterede et nej (Graham et al., 2017, s. 1428-1429).

Næsten alle respondenterne i undersøgelsen berettede, at de blev irriteret, når de oplevede tilnærmelserne, og mere end 85% fortalte, at de blev ukomfortable. Andre følelser, der ofte opstod, var respektløshed, væmmelse, krænkelser og vrede. Derudover opstod der følelser af at

være fløj, bange og ydmyget hos lidt flere end 25% af respondenterne (Graham et al., 2017, s. 1430).

Respondenterne blev også spurgt ind til, hvilken strategi de benytter sig af, når de vil væk fra situationen. Her var de hyppigste svar; indirekte afvisninger, i form af at undvige aggressoren, at vise irritation og ubehag igennem ansigtsudtryk, at ignorere aggressoren, at involvere venner efterfulgt af at fortælle aggressoren direkte, at deres adfærd var uønsket (Graham et al., 2017, s. 1430).

Alt i alt viste undersøgelsen, at størstedelen af unge kvinder oplever uønsket og insisterende tilnærmelser, når de er i byen. Det strækker sig fra berøringer til voldtægt. Mange undersøgelser omhandler, hvad kvinder skal gøre for at undgå at blive udsat for disse ting. Graham et al. (2017) anbefaler, at der måske i stedet er et større behov for noget forskning for bedre at forstå mænds holdninger og overbevisninger. Undersøgelser for at finde ud af, hvordan de anskuer normaliteten og accepten af seksuelle aggressioner i sociale drikkemiljøer og hensigten her bag. Hertil anbefaler de også, at barer og klubber skal implementere politikker for at forhindre seksuelle aggressioner. De anbefaler, at personalet bliver trænet op i, hvordan man genkender, griber ind og forhindrer mænd i at begå uønskede tilnærmelser, berøringer og overordnet chikane (Graham et al., 2017, s. 1436).

“Me Getting Plastered and Her Provoking My Eyes”: Young People’s Attribution of Blame for Sexual Aggression in Public Drinking Spaces

Selvom seksuel chikane og voldtægt bliver taget alvorligt af retssystemet, så er seksuelle aggressioner i f.eks. bylivet ofte ureguleret og findes over alt. Størstedelen af alle mænd og kvinder, der kommer på barer eller natklubber har enten oplevet eller været vidne til seksuelle aggressioner. Faktisk erkender en stor del af mænd fra 18-24, at de har benyttet sig af seksuelt aggressive taktikker for at score kvinder til enten fester eller på barer (Becker & Tinkler, 2015, s. 236).

Becker & Tinkler (2015) nævner ligesom Graham et al. (2017), at det ses som uundgåeligt, at mænd kommer med uønskede tilnærmelser. Faktisk nævner de, at det er så normaliseret, at det ofte går umærket hen. Dertil fortæller de, at grundet dette er det svært at indsamle offerrater eller identificere faktorerne, der bidrager til det uønskede tilnærmelser (Becker & Tinkler, 2015, s. 236).

“Me Getting Plastered and Her Provoking My Eyes”: Young People’s Attribution of Blame for Sexual Aggression in Public Drinking Spaces bruger unges oplevelser med seksuelle og ikke-seksuelle aggression i drukmiljøer til at undersøge, hvad der kan ligge til grund for seksuel kontakt uden samtykke på barer og klubber. De undersøger, hvad deres respondenter husker, og hvor de lægger skylden i hændelser med uønskede tilnærmelser (Becker & Tinkler, 2015, s. 236).

Der ligger generelt et overordnet pres på mænd, hvor de skal fremstilles som konkurrencedygtige, risikovillige og magtfulde. I bymiljøet kan dette ofte udfoldes i aggressioner. En bemærkelsesværdig forklaringsfaktor på aggressioner i bymiljøet er, at der generelt skabes en altoverskyggende accept, når mænd udfolder sig på aggressivt. Når man i stedet fokuserer på kvinders erfaringer med aggressioner i bymiljøet, så bliver der, ligesom nævnt af Graham et al. (2017) ofte lagt fokus på deres risiko for at blive ofre. Der bliver fokuseret mere på, hvad kvinderne gør, end på hvad aggressorerne gør eller de sociale og kulturelle faktorer (Becker & Tinkler, 2015, s. 236-237).

Undersøgelser omkring alkohol myopi indikerer, at alkohol får aggressorer til at fokusere på de signaler, der fortæller dem det, som de gerne vil høre, mere end det får dem til at fokusere på signaler, der kommunikerer manglende samtykke. Dette er med til at gøre seksuelle aggressioner mere sandsynlige. Dertil nævner de, ligesom i Graham et al. (2017), at alkoholindtaget hos ofrene for de uønskede tilnærmelser også kan være en faktor. Dog påpeger Becker & Tinkler (2015), at det ikke kun er alkohol myopi samt dæmpede hæmninger, der er de eneste faktorer. De nævner også, at de sociale og kontekstuelle faktorer vejer tungt, dette er f.eks. faktorer som kønsnormer og bymiljøet. Det ses f.eks., at mænd generelt er mere tilbøjelige til at være seksuelt aggressive, når de er i en situation, hvor de føler, at de er i konkurrence med andre mulige seksuelle partnere, og kører derfor hårdt på for ikke at virke svag eller tabe ansigt. Hertil tilføjer de, at der er en koncentreret del af unge, der har nogle specifikke forventninger til fester, hvor det er meget normalt at drikke en vis mængde alkohol, der er en stærk seksualiseret kultur og at der er nogle sociale forventninger til kvinder, der går ud på, at de skal være søde og villige (Becker & Tinkler, 2015, s. 238).

Becker & Tinkler (2015)’s undersøgelse bestod af 126 dybdegående peer-interviews med unge i alderen 21-25 år. 51% af respondenterne bestod af kvinder og 49% af mænd - alle amerikanske statsborgere. Blandt respondenterne var 95% college studerende eller dimittender. Tre af respondenterne fortalte, at de var homoseksuelle, hvorimod resten enten fortalte, at de

var heteroseksuelle eller ikke nævnte deres seksuelle orientering. Dataanalysen kan have hovedfokus på to ting; hvordan respondenterne fortalte om deres oplevelse med seksuelle aggressioner, og deres tildeling af skyld for, hvad der skete (Becker & Tinkler, 2015, s. 240-241).

I undersøgelsen berettede 61% af kvinderne, og 43% af mændene, at de havde oplevet uønsket seksuel kontakt i bymiljøet. 68% af de kvindelige respondenter, der havde oplevet uønskede tilnærmelser fra mænd, var ofre, og 32% af dem var vidner. Fire mandlige respondenter, at de havde været ofre for uønskede seksuelle tilnærmelser (tre hvor aggressoren var kvinder, og én hvor aggressoren var en mand). Derudover fortalte 83% af de mandlige respondenter, at de havde været vidner. I disse tilfælde havde alle, bortset fra én af gangene, oplevet af det var mænd, der lavede uønskede seksuelle tilnærmelser til kvinder (Becker & Tinkler, 2015, s. 242). Becker & Tinkler (2015) benyttede sig af Kavanaugh's (2013) tredelte typologi, som er blevet nævnt tidligere, til at kategorisere respondenternes oplevelser. Lidt under halvdelen af oplevelserne beskrevet af respondenterne passer ind i typologien *forskellige definitioner af situationen*. Her har der været en form for interaktion med aggressoren som f.eks. dans, samtale eller modtagelse af en drikkelse. Ud fra disse interaktioner misfortolker eller ignorerer aggressoren ofrets opførsel eller interesse, og derfra prøver aggressoren på at tvinge seksuelt møde (Becker & Tinkler, 2015, s. 243).

Derudover passer over halvdelen (54%) af respondenternes oplevelser ind under *opportunistisk rov*. Dette inkluderer tilnærmelser som uønsket seksuelle berøringer fra helt fremmede. Denne typologi bliver ikke kun oplevet af kvinder – selvom det er mere sjældent, som minder mænds oplevelser med opportunistisk rov en del om kvindernes. Dog er der en del forskel på, hvordan definitionen af situationen bliver beskrevet. Der ses ofte et eksisterende forhold mellem aggressor og offer, når mænd oplever opportunistisk rov. Mændene beskrev oplevelserne som uønsket seksuelle tilnærmelser. Ikke fordi den kvindelige aggressor fortsatte efter at blive afvist, men fordi hun blandede sig i ofrets forhold, og/eller hans mulighed for at omgås med andre kvinder (Becker & Tinkler, 2015, s. 243-244).

Under undersøgelsen spurgte de respondenterne ind til, hvad de troede var årsagen var til de uønskede seksuelle tilnærmelser. Hertil nævnte 71% alkohol som en af årsagerne, hvor 20% nævnte, at alkohol var den eneste årsag til det. 80% af respondenterne, der nævnte alkohol som en af årsagerne nævnte også andre årsager som barens miljø, aggressorens personlighed og

overbevisning eller offerets adfærd. Nogle af respondenterne nævner hertil, at de tror aggressorerne udvælger sted (som steder med mange mennesker og dårlig belysning), tid og offer for nemmere at kunne slippe afsted med den upassende opførsel (Becker & Tinkler, 2015, s. 245-247).

De mandlige og kvindelige respondenter var ret enige om, at stedet spillede en stor rolle i forhold til, hvor aggressorer ville slå til. Dog var der forskel på, hvorvidt de gav aggressoreren eller offeret skylden for interaktionerne. 67% af respondenterne gav delvist aggressoreren skylden, dog nævnte størstedelen, at der var en kobling mellem aggressoreren og alkohol, og lagde også skylden på alkoholen. Der var forskel på, hvorvidt kønnene mente, at skylden lå hos aggressoreren. Der var også forskel på, om respondenterne var ofre eller vidner til situationen. De mandlige respondenter, der havde været udsat for uønskede seksuelle tilnærmelser, var mere tilbøjelige til at give den kvindelige aggressor skylden. Dog var de mandlige respondenter, der havde været vidne til en kvinde, der havde været udsat for uønskede seksuelle tilnærmelser, ikke særligt tilbøjelige til at give den mandlige aggressor skylden. Dog var alle de kvindelige respondenter, både vidner og ofre, tilbøjelige til at give den mandlige aggressor skylden. En årsag til de mandlige respondents tilbøjeligheder kan være, at heteroseksuelle normer ofte positionerer mænd som dem, der skal initiere intim kontakt, hvis de gerne vil have en kvinde (Becker & Tinkler, 2015, s. 248).

I forhold til offerets skyld svarede 23% af respondenterne, at offeret selv havde ansvar. Dette svar afhæng også af kønnet på respondenten. Svaret afhang også af, hvorvidt man havde været offer, aggressor eller vidne. Af mænd, der havde været vidne til uønskede tilnærmelser, sagde 29%, at ofrene som minimum selv havde en del af skylden. Af kvindelige ofre mente 27% af dem, at de selv havde en del af skylden (Becker & Tinkler, 2015, s. 250).

Becker & Tinkler (2015) undersøgelse viser, at uønskede seksuelle tilnærmelser i bymiljøet er set som normen og uundgåeligt, og at kvinder oftest er ofre og mænd aggressorer. De tilføjer, at mænd ofte sympatiserer med de mandlige aggressorer, da de kender til kønsnormerne, der er i bymiljøet. Derudover nævner de, at kvinder også er vant til kønsnormerne, og derfor har de en tendens til at give dem selv skylden for ikke undgå uønskede tilnærmelser. Respondenterne havde en tendens til at skyde skylden mere på alkohol, bymiljøet og ofrets opførelse end på aggressoreren. For at finde en løsning på dette problem er det vigtigt, at man begynder at se alvoren i det, og ikke bare ser det som en uundgåelig bivirkning af et

alkoholdrevet natteliv. Derudover burde flere mænd, der er vidner til uønskede seksuelle tilnærmelser enten træde til eller støtte kvinderne, der bliver udsat for det. Dette kunne f.eks. være bartendere, vagter og bystandere (Becker & Tinkler, 2015, s. 252-253).

“It Happens All the Time”: Women’s Experiences and Normalization of Sexual Harassment in Public Space

Kvinder er overrepræsenterede, når det kommer til at være ofre for seksuelle krænkelse. Selvom flere af de oplevelser, som kvinder har ude i offentligheden, som f.eks. kommentarer, piften mm. ikke er ulovlige er det stadig med til at skabe en kulturel atmosfære, hvor uønskede seksuelle tilnærmelser bliver accepteret som en del af normen (Mellgren, Andersson & Ivert, 2017, s. 262). Seksuel vold kan beskrives som alt fra navngivning og andre mindre former for seksuel chikane til voldelige lovovertrædelser som voldtægt og mord (Mellgren et al., 2017, s. 263).

Ligesom de andre artikler beskriver Mellgren et al. (2017) også, hvordan uønskede seksuelle tilnærmelser som uundgåelige, og tilføjer, at det er med til at forstærke mænds dominans over kvinder, og at det stammer fra det patriarkalske samfund (Mellgren et al., 2017, s. 263).

EU foretog i 2014 en stor undersøgelse med fokus på vold mod kvinder. Her fandt de frem til, at 83-102 millioner kvinder i EU er blevet udsat for seksuel chikane minimum én gang, siden de blev 15 år - ca. Hver femte kvinde i EU. Seksuel chikane i undersøgelsen omfattede uønsket fysisk, verbal, seksuel og psykologisk adfærd, som respondenterne oplevede som intimiderende eller stødende (Mellgren et al., 2017, s. 263).

Ud af de 28 lande, som var med i undersøgelsen, lød resultatet, at størstedelen af de uønskede tilnærmelser var hændt i Sverige og Danmark. I Sverige rapporterede 81% af kvinderne, at de var blevet seksuelt krænkede minimum én gang, siden de var fyldt 15 år. En yderligere undersøgelse fra 2014 viste, at 4 ud af 10 kvinder var blevet udsat for seksuel chikane minimum én gang, efter de var fyldt 18, og at 1 ud af 10 havde oplevet det inden for de seneste 12 måneder (Mellgren et al., 2017, s. 264).

De tilføjer yderligere, i en undersøgelse fra 2015 viste det sig, at 1 ud af 3 kvinder ikke føler sig sikre, når de er alene udenfor sent om aftenen i deres eget nabolag, eller at de slet ikke tør gå udenfor på grund af frygt for deres egen sikkerhed. Det tal er på bare et år steget markant. Undersøgelsen viser yderligere, at 1,7% af Sveriges befolkning i alderen 16-79 år, rapporterer

at have været udsat for en seksualforbrydelse. Dette inkluderer seksuel chikane, tvang, overgreb begået i hjemmet, skolen eller et offentligt sted. Næsten halvdelen af kvinderne, der rapporterede dette, fortalte, at det er blevet udsat for det flere gange. Tallene viser også, at kvinder er mere tilbøjelige til at blive udsat for seksualforbrydelser end mænd. Derudover viser de også, at målgruppen, der er mest tilbøjelig til at blive udsat for seksualforbrydelser, er kvinder i alderen 16-24, der bor i større byer, er single og er født i Sverige. 59% af hændelserne forekom i offentligheden, og i 70% af gangene var aggressoreren ukendt af offeret (Mellgren et al., 2017, s. 264).

Mellgren et al. (2017) nævner ligesom de tidligere artikler også, at der er stor sandsynlighed for, at uønskede tilnærmelser forekommer i et bymiljø, hvor de bliver set på som uundgåelige. De nævner ligeledes, hvordan alkohol er en stor faktor, når det kommer til uønskede tilnærmelser, og at det ofte gør, at den mandlige aggressor læser kvindens opførsel som en seksuel invitation. Dette stemmer overens med, hvad Becker & Tinkler (2015) fortæller om alkohol myopi (Mellgren et al., 2015, s. 265).

Som konsekvens af seksuel chikane offentlige steder kan ofrene udvikle en vis frygt og de begynder at tilpasse deres adfærd - såsom at undgå bestemte steder, de udvikler angst, skam, mistillid, skyldfølelse, søvnbesvær, depression, stress og nedsat selvværd (Mellgren et al., 2017, s. 265).

Selvom der generelt er en høj tillid til politiet i Sverige, så er der mange af ofrene for seksualforbrydelser, der ikke vælger at anmelde det til politiet. Tallene i de nordiske lande for anmeldelser af seksualforbrydelser til politiet er generelt en del lavere end i resten af landene i EU. Der kan være mange faktorer til, hvorfor så mange ofre ikke vælger at melde det til politiet. Offerene kan have en frygt for ikke at blive troet, eller have en opfattelse af, at sagen ikke vil gå videre, da der er mangel på beviser. Domsprocenten for seksualforbrydelser er meget lav, og derfor kan beslutningen om at anmelde det gøre mere skade end gavn for offeret, da det kan gøre, at de bliver viktimiseret igen og spilder deres tid og energi på retssystemet. Baseret på interviews og spørgeskemaer viser det sig, at der primært er tre årsager til, at en kvinde ville anmelde en seksualforbrydelse til politiet. De lyder som følgende; a) for at få andre til at indse, at seksuelle overgreb er en forbrydelse, b) for at øge samfundets bevidsthed om seksuelle overgreb og c) for at beskytte andre kvinder (Mellgren et al., 2017, s. 266-267).

Mellgren et al.'s (2017) foretog en spørgeskemaundersøgelse med i alt 2853 respondenter. Respondenterne var i alderen 21-26 år, og 68% af dem var kvinder. Til at besvare spørgsmålet om, hvordan kvinder opfatter seksuel chikane offentlige steder valgte de kun at benytte sig af svarene fra de kvindelige respondenter. Ud af alle respondenterne fortalte 24,4%, at de var blevet udsat for seksuel chikane indenfor det seneste år. Hertil fortæller de, at 27,5% af kvinderne havde oplevet det én gang, 21,6% havde oplevet det to gange, og 43,3% fortalte, at de havde oplevet det minimum tre gange indenfor de seneste 12 måneder. I 80% af tilfældene var aggressoreren en fremmed, og størstedelen af de uønskede tilnærmelser foregik i bymiljøet. Få af respondenterne rapporterede, at de oplevede det til en koncert eller festival (Mellgren et al., 2017, s. 269-270).

I forhold til efterfølgere rapporterede størstedelen af respondenterne, at konsekvenserne efterfølgende var, at de følte sig bekymrede for at blive offer igen (21%) eller vrede (49%). Vreden er primært direkte rettet mod mænd. For mange af respondenterne var vreden midlertidig, men for andre udviklede det sig til en general frygt for mænd og vrede imod det patriariske samfund. Ligesom artiklen af Becker & Tinkler (2015) beskriver en del af respondenterne her også, at de føler, at de har et vist ansvar for, hvad de blev udsat for, da de opførte sig på en bestemt måde, og måske ubevidst har sendt nogle forkerte signaler. Flere af respondenterne fortæller også, at de efter chikanen har ændret deres adfærd - f.eks. måden de klæder sig på, hvilke steder de befinder sig (Mellgren et al., 2017, s. 272).

Størstedelen af kvinderne (98,5%) havde ikke anmeldt deres oplevelse til politiet. Dette var der overordnet seks årsager til; a) hændelsen var ikke alvorlig nok, b) gerningsmanden mente ingen skade, c) politiet vil ikke gøre noget ved det, d) ofret ville ikke komme over det af den grund, e) de håndterede selv problemet eller f) det var en normal ting ved at være kvinde (Mellgren et al., 2017, s. 273).

I et svensk studie omkring holdninger til voldvægt, fandt de frem til, at 11% af mænd og 8% af kvinder var enige om, at hvis aggressoreren var påvirket af alkohol i situationen, så blev noget af det seriøse taget fra situationen. Derudover fortæller 23% af mænd og 18% af kvinder, at kvinder har en delvis form for skyld, hvis de er beruset og bliver voldtaget. Nogle af kvinderne erkender her, at grunden til, at de ikke meldte deres overgreb var, at de selv var lidt beruset, og måske derfor selv var skyld i det (Mellgren et al., 2017, s. 275).

Da uønskede seksuelle tilnærmelser ofte sker sent om natten og i bymiljøet, så vil der sandsynligvis være nogle bystandere, der overværer situationen. Derfor er det vigtigt, at man opfordrer bystandere til at gribe ind, hvis de overværer uønskede tilnærmelser. Resultater fra forskellige bystander-kampagner viser, at det kan øge mænds villighed til at gribe ind samt mindste accepten voldtægtsmyter (Mellgren et al., 2017, s. 276).

Calling Attention to the Importance of Assisting Male Survivors of Sexual Victimization

Et vigtigt fokuspunkt for seksuel chikane er, hvordan det påvirker ofrene efter. Selvom størstedelen af ofrene er kvinder, så er det også vigtigt at fokusere på, at mænd også kan være ofre for seksuel chikane. Navarro & Clevenger (2017) har i denne artikel fokus på vigtigheden af at støtte alle ofre – inklusive mænd (Navarro & Clevenger, 2017, s. 222).

Studier foretaget med fokus på den generelle befolkning i USA viser, at 0,8-11% af mænd har været udsat for uønsket seksuel kontakt. I et samfund, hvor maskulinitet ofte bliver sammenlignet med styrke og seksuelt overskud, er der mange mandlige ofre, der tøver med at stå frem omkring deres oplevelser med uønsket seksuel kontakt. Det sker ofte, da der er en overbevisning om, at “ægte mænd skal kunne forsvare sig selv”, og at “kvinder ikke rigtigt kan begå overgreb på mænd, da mænd altid har lyst til sex”. Derudover er der også en fordom om, at det kun er homoseksuelle mænd, der bliver udsat for overgreb, hvilket også holder nogle tilbage fra at rapportere eller snakke om det (Navarro & Clevenger, 2017, s. 223).

Navarro & Clevenger (2017) fortog en undersøgelse for at få et bedre indblik i mandlige ofre for seksuelle overgreb. Undersøgelsen bestod af 153 respondenter i alderen 18-62 år med en gennemsnitsalder på 23 år (Navarro & Clevenger, 2017, s. 224-225).

Resultaterne fra undersøgelsen viser, at 18% af respondenterne havde oplevet en form for uønsket seksuel aktivitet i år 2013. Lidt mere end 50% af respondenterne svarede, at de oplevede en følelse af frygt, og over 50% indikerede, at de ikke havde fortalt nogen om episoden. En mindre del fortalte de tætteste omkring dem, men inden af dem gik til en form for autoritet med det. Hvorfor de ikke fortalte nogen om det, besvarer 19,2% af respondenterne med, at de ikke følte, det var seriøst nok til at snakke om. 11,5% mener ikke, at de ville blive taget seriøst, og 8% var bange for, at de ville få skylden for det. 11,5% havde ikke tid nok til at tage sig af det, og 15,4% ville selv håndtere det (Navarro & Clevenger, 2017, s. 229-230). En stor del af disse udtalelser stemmer også overens med, hvad

Becker & Tinkler (2015) og Mellgren et al. (2017) fortæller om, hvorfor kvinder ikke rapporterer det.

Awareness of Sexual Violence Services Among LGBTQ-Identified College Students

I løbet af deres college tid oplever 23% af amerikanske kvinder udsat for seksuelle overgreb. Størstedelen af undersøgelserne om ofrer har fokuspunkt på heteroseksuelle kvinder. Derfor er der ikke særlig meget fokus på heteroseksuelle mænd eller seksuelle minoriteter på college eller universiteter (Schulze & Perkins, 2017, s. 148-149).

Bi- og homoseksuelle mænd er i større risikogruppe for at blive udsat for seksuelle overgreb end heteroseksuelle mænd. 13,2% af biseksuelle og 11,6% af homoseksuelle mænd har oplevet har oplevet voldtægt efter at være blevet voksen, hvor det af heteroseksuelle mænd var 1,6%. Derudover har 15,8% af biseksuelle og 15,1% af homoseksuelle mænd været udsat for forsøg på voldtægt, hvor er 2,2% af heteroseksuelle mænd (Schulze & Perkins, 2017, s. 149).

Homoseksuelle mandlige studerende er den største risikogruppe for at modtage uønskede seksuelle tilnærmelser eller forsøg på seksuelle overgreb. Derudover er seksuelle minoriteter også mere udsatte, når det kommer til seksuel vold, og er specifikt mere udsatte for at blive truet og tvunget til samleje, seksuel kontakt og seksuel kontakt i forbindelse med alkohol (Schulze & Perkins, 2017, s. 150).

Orange Together: Erfaringer og viden om grænser, fællesskab og frirum på Roskilde Festival 2018 & Orange Together: Erfaringer og viden om krænkende og grænseoverskridende adfærd på Roskilde Festival 2019 *fra praktikrapport om Aalborg Karneval*

Roskilde Festival har som den eneste festival i Danmark lavet tiltag for at forhindre krænkende adfærd.

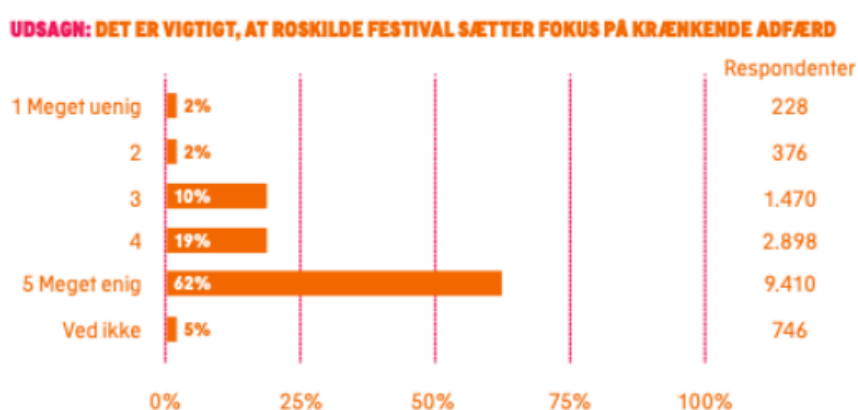
I 2018 startede Roskilde Festival deres tiltag 'Orange Together' op, der har fokus på de unge festivalsgængeres grænser, og hvordan de håndterer situationer, hvor de enten selv oplever eller ser andre blive udsat for krænkende adfærd (Jonsson, 2022, s. 13).

I deres rapport fra 2018 havde de valgt at udforme 4 hovedspor, der skulle sætte fokus på samt undersøge adfærden. Dette inkluderede en holdningskampagne, indsamling af viden og dialog

med deltagerne, læring og uddannelse, og samarbejde med omverdenen (Jonsson, 2022, s. 14-15).

Holdningskampagnen kørte de online før afviklingen og fysisk under afviklingen i 2018, hvor de benyttede sig af et kortspil, der havde til formål at starte samtaler op om gråzoner og forskellige dilemmaer. De fandt herigennem frem til, at kortspillet gav anledning til samtale og refleksion, og de lærte, at samtale om krænkende adfærd er vigtig for de unge, og at de unge generelt ønsker mere fokus på dette område (Jonsson, 2022, s. 14).

Dette ses også i Roskilde Festivals trivsels- og tilfredshedsundersøgelse, hvor 81% af de adspurgte enten var delvist eller helt enige i vigtigheden af, at Roskilde Festival sætter fokus på krænkende adfærd. Statistikken kan ses nedenunder på figur X

Figur 2: Trivsels- og tilfredshedsundersøgelse af Orange Together (Roskilde, 2018, s. 10).

Deltagerne fortæller også, at de er klar over, at Roskilde Festival er et frirum, og at det er grænsesøgende på en anden måde end den almindelige hverdag er. De fortsætter med at sige, at gråzonerne kan være svære at afkode, når der er kommet den del alkohol indenbords. Dog tilføjer de, at der er en overbevisning om, at omkringstående venner forventes at hoppe ind, hvis de ser, at en person i vennegruppen begynder at udvise eller opleve grænseoverskridende adfærd. Måden de afkoder denne situation er ved at tænke på, om situationen ville være grænseoverskridende for dem selv (Jonsson, 2022, s. 14).

Roskilde Festival lagde også fokus på, at deres service- og safety-frivillige skulle igennem et e-learning-program for at øge deres forståelse og kompetencer indenfor krænkende adfærd (Jonsson, 2022, s. 15).

I 2019 tilføjede Roskilde Festival et par nye hovedspor, mens de holdt fast i de samme som forrige år. I 2019 tilføjede de hovedspor som udveksling af viden samt fakta og forskning. Under afvikling af festivalen lavede de en workshop, hvor der var fokus på temaer som samtykke, bystanders og god tone. Derudover indgik de samarbejde med nogle universiteter, der skulle lave forskningsprojekter omkring grænseoverskridende adfærd. Derudover udvidede de også fokus på uddannelse omkring krænkende adfærd til at inkludere deres frivillige, så de kunne være mere sikre på, at alle deltagere blev mødt med respekt, tolerance og høflighed, hvis de henvendte sig omkring en grænseoverskridende oplevelse (Jonsson, 2022, s. 16).

I deres trivsels-og tilfredshedsundersøgelse fra 2019 fandt de frem til, at størstedelen af uønskede tilnærmelser opleves af kvinder, og er begået af mænd. Faktisk så er det 96% af gangene fremmede mænd, der kommer med uønskede tilråb og 83% af gangene er det fremmede mænd, der står bag de uønskede berøringer (Jonsson, 2022, s. 16).

Dog viser en sammenligning fra 2016 til 2019, at oplevelser af krænkende adfærd er faldet markant (Jonsson, 2022, s. 16). Sammenligningen kan ses herunder:

UDVIKLINGEN I PROCENT
 Tabellen viser udvikling i krænkende oplevelser, som illustreret i figuren overfor*

	2016	2017	2018	2019
Råbt ad (kvinde)	20 %	19 %	18 %	11 %
Råbt ad (mand)	10 %	17 %	7 %	9 %
Fysisk tilbageholdt (kvinde)	10 %	11 %	9 %	4 %
Fysisk tilbageholdt (mand)	7 %	9 %	3 %	3 %
Rørt ved (kvinde)	24 %	21 %	21 %	11 %
Rørt ved (mand)	9 %	10 %	7 %	4 %
Generet mens man tissede (kvinde)	9 %	14 %	8 %	6 %
Generet mens man tissede (mand)	7 %	8 %	4 %	5 %

*) Kilde: Take Care 2016-2019

Figur 3: Udviklingen af krænkende oplevelser i procent hos Roskilde Festival (Roskilde Festival, 2019, s. 8)

I forhold til dialogspillet, så mener lidt over halvdelen af de kvindelige deltagere, og lidt under halvdelen af de mandlige deltagere, at det har gjort det nemmere for dem at snakke om deres grænser. De fortæller også, at de har lært mere om deres egne og hinandens grænser efter dialogspillet (Jonsson, 2022, s. 17).

I et af forskningsprojekterne, omhandlende bystander-effekten, fandt de ud af, at 70% af respondenterne ville have intentionen om at bryde ind, hvis de så, at nogen blev råbt ad, og 88% havde intentionen om at gribe ind, hvis de overværede nogen blive udsat for uønsket berøring. Der var ikke en forskel på svarene blandt køn, men det viser sig, at jo ældre man er, jo mere tilbøjelig ville man være til at gribe ind. Dog viser der sig at være forskel på intention og erfaring, da det viser sig, at tallene for hypotetiske situationer er lavere end tallene for erfaringer (Jonsson, 2022, s. 17). Svarene kan ses i figuren herunder:

Adspurgte som oplevede grænseoverskridende adfærd og greb ind		Det er Reakilde med andre regler Vær i tvivl om adspurgte opfattede situationen korrekt Vurderede af personen selv kunne sige fra Andet Ved ikke Ønsker ikke at svare						
Råbt ad	27 %	Råbt ad	4 %	14 %	18 %	51 %	8 %	4 %
Holdt fysisk fast eller tilbageholdt	31 %	Holdt fysisk fast eller tilbageholdt	6 %	33 %	6 %	44 %	11 %	0 %
Rørt ved på en uønsket måde	46 %	Rørt ved på en uønsket måde	3 %	16 %	39 %	32 %	6 %	3 %

**) Kilde: Supplerende Orange Together-analyse og indsigter fra Økonomer Uden Grænser

Figur 4: Erfaringer fra bystandere om at gribe ind i en grænseoverskridende situation (Roskilde Festival, 2019, s. 10).

Orange Together spurgte i år 2019 igen ind til, hvor vigtigt deltagerne synes det er, at der er fokus på krænkende adfærd. Hertil nævnte 81% igen, at det ikke har mistet sin relevans, og at det er vigtigt at have på dagsordningen. Ca. 85% af kvinder og 75% af mænd mener, at det er et vigtigt fokuspunkt (Jonsson, 2022, s. 18).

Både rapporten fra 2018 og fra 2019 stemmer en del overens de resultater, der er i både Owen (2020) og Mellgren et al. (2017). I forhold til Owen (2020) viser det, hvor vigtigt det er at starte en samtale op, hvor der er mulighed for at diskutere gråzoner i et behageligt og sikkert miljø. I forhold til Mellgren et al. (2017) kan man også her se vigtigheden i bystanderen, og hvorfor det er vigtigt at kommunikere til dem.

Evaluation of Green Dot: An Active Bystander Intervention to Reduce Sexual Violence on College Campuses

I midt 1990'erne begyndte man at benytte sig af bystander-tilgangen, for at forhindre vold på campusser i USA. Målet med at undervise i at være bystander er, at de vil kunne genkende en situation, der lægger op til seksuelt overgreb, og blande sig og stoppe det på en sikker måde

(Coker, A. L., Cook-Craig, P. G., Williams, C. M., Fisher, B. S., Clear, E. R., Garcia, L. S. & Hegge, L. M., 2011, s. 778-779).

Ifølge Coker et al., (2011) er der fem forskellige medvirkende faktorer til, at bystanderen ikke bryder ind

- *Diffusion of responsibility*: Følelsen af at være mindre ansvarlig, når der er flere tilskuere til stede
- *Evaluation apprehension*: Frygten for at se dum ud
- *Pluralistic ignorance*: Følelsen af at når andre ikke hjælper, er situationen ikke alvorlig
- *Confidence is skill*: Bystanderen har større sandsynlighed for at blande sig, hvis de føler sig helt sikre i, at de kan være effektive
- *Modeling*: Følelsen af at de nemmere kan gøre det, hvis de har set en anden gøre det

(Coker et al., 2011, s. 779).

Fælles for programmerne, der skal gøre opmærksomme på, hvad bystandere skal være opmærksomme på, deler en fælles filosofi der lyder: all members of the community have a role in shifting social norms to prevent violence (Coker et al., 2011, s. 779). Hvilket er med til at tydeliggøre, at alle har deres ansvar, når de overværer noget.

For at undersøge effekten af bystanderprogrammer lavede man i 2007 en undersøgelse, hvor man rekrutterede mandlige universitetsstuderende, der bl.a. var atleter eller medlemmer af et fratr til et program, der blev navngivet 'Men's Project'. Her havde de i 10 uger to timers træning omhandlende forebyggelse af vold mod kvinder. Der blev i denne periode lavet fire fokusgrupper med 19 deltagere, og man fandt frem til, at det var alfa omega for mændene at have en støttegruppe, når de skulle udfordre deres sexistiske miljø og blive effektive bystandere (Coker et al., 2011, s. 780).

Coker et al. (2011) gør opmærksom på, at man bliver nødt til at undervise i faresignalerne for, at man kan få nytte af bystandere.

Strategisk Kommunikation

Det teoretiske fundament for strategisk kommunikation er bogen Strategisk Kommunikation af Mie Femø Nielsen (2014) og den videnskabelige artikel "Defining Strategic Communication" af Kirk Hallahan, Derina Holtzhausen, Betteke van Ruler, Dejan Vercic og Krishnamurthy Sriramesh (2007). Vi anvender Mie Femø Nielsens bog som det primære litteraturgrundlag, hvad angår strategisk kommunikation, men supplerer det derudover med Hallahan et al.'s videnskabelige artikel for at skabe et mere nuanceret helhedsbillede af strategisk kommunikation.

Strategisk kommunikation handler om at komme fra A til B (Nielsen, 2014, s. 13). Strategisk kommunikation består af to bestanddele: 'strategisk' og 'kommunikation', hvilket gør det nemmere at forstå begrebet. Kommunikation stammer fra de latinske ord "communicatio", som betyder meddelelse og "communicare", som betyder at udveksle meddelelser eller at dele noget med nogen. Communicare er afledt af det latinske ord "communis", der betyder "fælles". Mie Femø Nielsen skriver følgende om at kommunikere: "At kommunikere er at udveksle meddelelser, have forbindelse/samkvem og opnå indbyrdes forståelse" (Nielsen, 2014, s. 13).

Ordet strategisk stammer fra det græske ord "strategos", som betyder 'hærfører'. Hermed menes der med strategisk, når det sættes sammen med ordet kommunikation og tilsammen danner "strategisk kommunikation", at det handler om at opnå noget bestemt ved at lægge en langsigtet plan, som eksekveres og hvor fokus er på at opnå målet (Nielsen, 2014, s. 14). Man arbejder ikke udelukkende strategisk, men også taktisk. Det gør man ved at udnytte de midler, man har til rådighed så godt som muligt i en vilkårlig situation, og derudover udfører man de handlinger, der kræves for at opnå målet. Det gør man ikke kun ved at informere, men ved at kommunikere. Bag denne kommunikation er der en plan og en intention (Nielsen, 2014, s. 14). Mie Femø Nielsen definerer strategisk kommunikation således: "Strategisk kommunikation er en (langsigtet) målstyret og resultatorienteret tværgående udveksling af meddelelser i et (kortere eller længere) samkvem med nogen med henblik på at påvirke dem for med et defineret formål at opnå indbyrdes forståelse om et defineret mål" (Nielsen, 2014, s. 14).

Grundlæggende er det ikke nok at vide, at man vil fra A til B ved hjælp af strategisk kommunikation. Man skal også vide, hvordan man kommer fra A til B. Og det afhænger af, hvilken kommunikationssituation, man står i (Nielsen, 2014, s. 23). For at vide, hvordan man

helt konkret kommer fra A til B ved hjælp af en kommunikationsstrategi, skal man først have defineret A (hvad situationen er nu) og B (hvor man gerne vil hen) (Nielsen, 2014, s. 17).

Nielsen (2014) skriver:

Det basale i en kommunikationsstrategi er at finde ud af, hvad man vil opnå over for hvem, og hvorfor man vil det, for at kunne finde ud af, hvordan man som konsekvens heraf vil gøre det. Ofte handler det om et bestemt budskab, man godt vil formidle til nogle konkrete aktører på en særlig måde via nogle hensigtsmæssige arenaer, fordi man vil have dem til at vide, mene, gøre eller tage ejerskab til noget bestemt.

(Nielsen, 2014, s. 17-18).

Hallahan et. al skriver således, at essensen af strategisk kommunikation er: "communicating purposefully to advance its mission" (Hallahan et. al, 2007, s. 4). Den videnskabelige artikel "Defining Strategic Communication" kommer med et andet bud på, hvordan kommunikation kan forstås: "Communication is the transmission of information, ideas, attitudes, or emotions from one person or group another (or others)" (Theodorson, G.A & Theodorson, 1969, s. 62 I Hallahan et al., 2007, s. 24-25). I den videnskabelige artikel beskrives flere årsager til, at strategisk kommunikation er særdeles relevant, når man analyserer en organisations kommunikation. Her fremhæver vi de to årsager, vi finder mest relevante for vores case. Den første er, at organisationerne bruger flere metoder til at påvirke deres modtagere, herunder hvad de føler, hvordan de føler det og måden folk opfører sig på i relation til organisationen. Det er således "publikums" tidligere oplevelser og opfattelser af organisationen, der danner ramme for den måde, de oplever organisationen på. Det er vigtigt at pointere, at modtagerne ikke nødvendigvis skelner mellem den form for kommunikation, organisationen anvender, og derfor er det svært at vurdere, hvorvidt en given kommunikationsform isoleret sig har en direkte betydning (Hallahan et al., 2007, s. 10).

Hallahan et al. skriver således om strategisk kommunikation:

Strategic communication recognizes that purposeful influence is the fundamental goal of communications by organizations. Whereas certain disciplines are conceptually grounded merely in providing information (e.g, technical communication) or in establishing and maintaining mutually satisfactory relationships (public relations),

these foci are only necessary – but not sufficient – conditions for organizations to achieve strategically important goals.

(Hallahan et al., 2007, s. 10).

I den forbindelse påpeges det også, at det er nødvendigt at kommunikationsteorien og kommunikationsforskningen fokuserer på, hvordan kommunikationen bidrager til organisationens formål og eksistensgrundlag (Hallahan et al., 2007, s. 10-11).

Krisekommunikation

For at gå dybere ned i måden Aalborg Karneval forholder sig til de kritiske hændelser, vi senere præsenterer læseren for i analysen, har vi valgt at inddrage krisekommunikation som teoretisk supplement til den kritiske diskursanalyse.

Der findes ingen universel accepteret definition af en krise (Coombs & Holladay, 2010, s. 18). Af denne årsag præsenterer vi nogle af de forståelser, som vi finder aktuelle for vores case.

Definition 1: "A major occurrence with a potentially negative outcome affecting an organization, company or industry, as well as publics, products, services or good name. It interrupts normal business transactions and can sometimes threaten the existence of the organization" (Fearn-Banks, 1996 i Coombs & Holladay, 2010, s. 18).

Definition 2: "An incident that is unexpected, negative, and overwhelming" (Barton, 2001 i Coombs & Holladay, 2010, s. 18).

Definition 3: "A specific, unexpected and non-routine organizationally based event or series of events which creates high levels of uncertainty and threat or perceived threat to an organization's high priority goals" (Seeger, Sellnow & Ulmer, 1998 i Coombs & Halladay, 2010, s. 18).

Definition 4: "An event that is an unpredictable, major threat that can have a negative effect on the organization, industry, or stakeholders if handled improperly" (Coombs, 1999 i Coombs & Halladay, 2010, s. 18).

At håndtere kriser handler om at håndtere en potentiel krise eller gøre en indsats for at undgå en krise. Kriser kan anses både som muligheder eller trusler afhængigt af, hvordan de håndteres. Dette kalder Coombs & Halladay for *crisis management*". Håndtering af en krise ved hjælp af krisekommunikation kan således være med til at reducere den skade, krisen kan resultere i (Coombs & Halladay, 2010, s. 19). Coombs & Halladay definerer crisis management således: "a set of factors designed to combat crises and to lessen the actual damages inflicted" (Coombs, 2007 i Coombs & Halladay, 2010, s. 20). Formålet med crisis management beskriver

de således: “crisis management seeks to prevent or lessen the negative outcomes of a crisis and thereby protect the organization, stakeholders, and/or industry from damage” (Coombs, 1999 i Coombs & Halladay, 2010, s. 20).

Ifølge Coombs & Halladay (2010) skal vi se crisis management som en proces bestående af flere faser. Disse faser er: før krisen (*pre-crisis*), selve krisen (*crisis*) og efter krisen (*post-crisis*). Pre-crisis handler om at gøre en indsats for at undgå krisen og om at forberede crisis management. Crisis er selve responsen til hændelsen, og post-crisis handler om at lære fra hændelsen (Coombs 2007 i Coombs & Halladay, 2010, s. 20).

Krisekommunikation (*crisis communication*) kan ifølge Coombs & Halladay defineres på følgende måde: “Crisis communication can be defined broadly as the collection, processing, and dissemination of information required to address a crisis situation” (Coombs & Halladay, 2010, s. 20). Krisekommunikation fokuserer på kategoriseringen af krisen, og måden der responderes på en krise. Det har stor betydning, hvad en organisation siger og gør efter en krise, fordi måden en organisation håndterer en krise er meget tydelig for omverdenen. Håndterer en organisation en krise på den forkerte måde, så gør det situationen værre (Coombs & Halladay, 2010, s. 20).

Et andet kernebegreb inden for crisekommunikation er *reputation management*. Reputation management handler om at bevare et godt omdømme (Coombs & Holladay, 2010, s. 58). Omdømme kan beskrives således: ”(...) a reputation is the aggregate evaluation constituents make about how well and organization is meeting constituent expectations based on its past behaviors” (Rindoya & Fombrun 1999; Wartick 1992 i Coombs & Halladay, 2010, s. 58). Supplerende beskriver Coombs omdømme på følgende måde: “Reputation is a form of attitude based on how well an organization does or does not meet certain criteria or expectations stakeholders have for organizations” (Coombs & Holladay, 2010, s. 58). Omdømme skabes gennem direkte og medieret kontakt med en organization. Det kan f.eks. være at købe et produkt (Coombs & Holladay, 2010, s. 58). I Aalborg Karnevals tilfælde betyder det, at deltagerne køber et loyalitetsarmbånd til Kildeparken. Medieret kommunikation inkluderer ifølge Coombs beskeder fra organisationen (*messages from the organization*), mund-til-mund kommunikation (*word-of-mouth communication*), online beskeder fra organisationen og mediernes dækning af organisationen. Disse aspekter skaber tilsammen befolkningens vurdering af organisationens omdømme (Coombs & Holladay, 2010, s. 58). Reputation

management handler i bund og grund om at forme deltagernes forståelse af organisationen gennem positive indtryk. Disse indtryk kan formes ved at fremhæve de gode ting omkring en organisation (Coombs & Holladay, 2010, s. 58). I dette tilfælde kan Aalborg Karneval gennem reputation management fremhæve de festlige aspekter og de mange gode oplevelser størstedelen af deltagerne har. Nogle organisationer bruger endda flere millioner kroner på først at skabe og dernæst opretholde et godt omdømme (Alsop, 2004 i Coombs & Holladay, 2010, s. 58).

Omdømmet kan beskrives ved hjælp af en sammenligning med en bankkonto. Coombs & Holladay skriver således: "The organization devotes time and energy to make deposits in the reputation account. Crisis act to withdraw reputation credits" (Coombs & Holladay, 2007 i Coombs & Holladay, 2010, s. 58). Derfor er *reputation repair* et centralt begreb for reputation management. Coombs & Holladay fremhæver, at omdømme er en vital immateriel ressource, der skal beskyttes. Gennem effektiv krisekommunikation kan man minimere den skade en hændelse har forvoldt på organisationens omdømme gennem reparation (Coombs, 2007 i Coombs & Holladay, 2010, s. 58). Derudover resulterer mindre effektiv krisekommunikation i en forværring af organisationens omdømme. Af denne årsag er der en stærk sammenhæng mellem omdømme og krisekommunikation (Coombs & Holladay, 2010, s. 58).

Diskursteori

I følgende afsnit vil vi præsentere diskursteori med udgangspunkt i bøgerne: *Diskurs og praksis – teori og metode* af Anders Horsbøl & Pirkko Raudaskoski (2016), *Kritisk diskursanalyse* af Norman Fairclough (2008) og *Diskursanalyse - som teori og metode* af Marianne Winther Jørgensen & Louise Phillips (1999).

Vi lader os i dette projekt inspirere af Horsbøl & Raudaskoskis tilgang til diskursanalyser og dét at analysere:

Tillige har vi forsøgt at lægge op til en metodisk reflekteret analyse, hvor analyseredskaberne ikke anvendes mekanisk, men involverer selvstændig tænkning og dømmekraft (....) At analysere er ikke blot at følge en opskrift slavisk, men indebærer en fylde af overvejelser, afvejninger og beslutninger.

(Horsbøl & Raudaskoski, 2016, s. 9).

Helt konkret betyder det, at vi i vores brug af diskursanalyse som værktøj præsenterer læseren for de forskellige elementer og forståelser af diskursbegrebet, hvorefter vi bestræber os på netop ikke at følge en slavisk opskrift.

Først er det relevant at definere, hvad vi mener med diskursanalyse. Den hollandske politolog og diskursanalytiker, Maarten Hajer beskriver den flertydige forståelse af diskursanalyse således: ”*Discourse analysis has come to mean many different things in as many different places*” (Hajer 1995, s. 43 i Horsbøl & Raudaskoski, 2016, s. 9.). Horsbøl & Raudaskoski påpeger, at der ikke er én anerkendt måde at skabe et overblik over de forskellige måder at anskue diskursanalyser på. De henviser til to forskellige traditioner inden for diskursanalyse (Horsbøl & Raudaskoski, 2016, s. 9).

Den første tradition er undersøgelse af ’sprogbrugen i skrift og tale som en social handlen’ (Horsbøl & Raudaskoski, 2016, s. 9). Denne tradition kan ifølge Horsbøl & Raudaskoski ’i nogen grad’ placeres inden for anvendt lingvistisk og interaktionsanalyse (Horsbøl & Raudaskoski, 2016, s. 11). Diskursanalysen beror i dette tilfælde på et særligt perspektiv på sproget og den multimodale betydningsdannelse, der rækker ud over mere end bare det lingvistiske perspektiv på sproget (Horsbøl & Raudaskoski, 2016, s. 9). Her fokuseres der

ifølge Horsbøl & Raudaskoski på ”sprogbrugen eller betydningsdannelsens handlingsdimension i en social, kulturel og kommunikativ kontekst” (Horsbøl & Raudaskoski, 2016, s. 10). Denne tradition af diskursanalyse er ensbetydende med, at man undersøger, hvordan man bruger sproget i stedet for at anse sproget som et system. Man undersøger derudover sprogbrugen som en handling i stedet for et lingvistisk fænomen og man undersøger derudover også selve handlingen i en social kontekst. Horsbøl & Raudaskoski nævner, at den første af de to traditioner kan anskues som et ”paraplybegreb for discipliner som talehandlingsteori, sociolingvistik og konversationsanalyse” (Schriffin 1994, I Horsbøl & Raudaskoski, 2016, s. 10).

Den anden tradition er ’kontinental domineret’ og undersøger sociale meningsunderviser og fortolkningsrammer, som kommer til udtryk gennem ”mønstre i måden at tale om og give betydning til verden på” (Jørgensen & Phillips, 1999 i Horsbøl & Raudaskoski, 2016, s. 10). Den kan ’i nogen grad’ placeres inden for idéhistorie, sociologi og politologi (Horsbøl & Raudaskoski, 2016, s. 11).

Anders Horsbøl & Pirkko Raudaskoski (2016) beskriver mønstrene således: ”Disse mønstre kan kaldes diskurser, og i modsætning til den første tradition kan man her tale om en diskurs i bestemt form ental og skelne mellem ’diskurs X’ og ’diskurs Y’ for at beskrive specifikke mønstre” (Horsbøl & Raudaskoski, 2016, s. 10). Der findes flere definitioner af diskurs. Her henviser Horsbøl & Raudaskoski til Hajers definition af diskurs: ”a specific ensemble of ideas, concepts, and categorisations that are produced, reproduced and transformed in a particular set of practices” (Hajer, 1995:45 I Horsbøl & Raudaskoski, 2016, s. 10). I denne tradition er det forståelsen, at den sociale betydningsdannelse er ”organiseret i nogle sæt eller ’bundter’ af udsagn, begreber og kategorisering” (Reisigl & Wodak, 2009 i Horsbøl & Raudaskoski, 2016, s. 10). I denne tradition af diskursanalysen handler det ikke om interessen for den konkrete tale eller sociale handling, men i stedet fokuseres der på ’mulighedsbetingelser’. Mulighedsbetingelser kan beskrives på følgende måde: ”a type of analysis primarily addressed not to facts, but to conditions of possibility” (Lachlau, 199, s. 41 i Horsbøl & Raudaskoski, 2017, s. 10). Disse begreber skal ifølge Horsbøl & Raudaskoski forstås som ”konstituerende for den konkrete menings- og vidensdannelse” (Horsbøl & Raudaskoski, 2016, s. 10). Horsbøl & Raudaskoski beskriver det konstituerende inden for denne tradition således: ”(...) fænomener italesættes, ikke blot i den banale forstand, at vi taler om dem, men i den mere

grundlæggende forstand, at fænomenet bliver begribelige for os i kraft af diskursen” (Laclau, 1993; Howarth, 2005 i Horsbøl & Raudaskoski, 2016, s. 10-11).

Kritisk diskursanalyse

Kritisk diskursanalyse er ifølge Anders Horsbøl ikke et så indlysende og ligefremt begreb, som det måske kan virke. Et af argumenterne for, at en kritisk diskursanalyse faktisk er kritisk, er, at den ”retter opmærksomheden mod det overset selvfølgelige og for-givet-tagne”. Horsbøl argumenterer for, at en kritisk diskursanalyse næsten kan anses som værende en pleonasme. Det er dog vigtigt at pointere, at selvom det er oplagt at forklare, at en kritisk diskurs er kritisk, er det samtidig også for nemt at afvise den kritiske diskursanalyse ved at referere til, at andre diskursanalyser også er kritiske. I stedet bør man anse den kritiske diskursanalyse som en ’diskursanalytisk praksis’ (Horsbøl, 2016 i Horsbøl & Raudaskoski, 2016, s. 59).

Risici og faldbruger ved kritisk diskursanalyse

Nogle af de risici og faldgruber, der er ved den kritiske diskursanalyse er ifølge Horsbøl, at man kan komme til at ”betragte tilgangen som en færdig analysemetode, hvor man på mekanisk vis kan hælde data ind i den ene ende og hente resultater ud i den anden” (Horsbøl, 2016 i Horsbøl & Raudaskoski, 2016, s. 87).

Ifølge Horsbøl er formålet med kritisk diskursanalyse, at man træffer egne analytiske valg. Først dér kan den kritiske diskursanalyse give interessante resultater (Horsbøl, 2016 i Horsbøl & Raudaskoski, 2016, s. 87). Ønsker man at opnå disse resultater skal man være opmærksom på, at man ikke blot anvender diskursanalysen til at bekræfte egne forestillinger, og ligeledes er det vigtigt, at man ikke når til et punkt, hvor man ’forfalder til bedrevidenhed’. Dette beskriver Horsbøl således: ”Hvad det kritiske angår, er der, som tidligere antydte, en iboende risiko for at forfalde til bedrevidenhed og for, at analysen blot re-producerer ens egne forestillinger, frem for at udfordre disse” (Horsbøl, 2016 i Horsbøl & Raudaskoski, 2016, s. 87). En anden måde at italesætte udfordringerne er dette citat: ”I stedet for at anvende teorien mekanisk på empiriske objekter eller afprøve teorier på den empiriske virkelighed

argumenterer diskursteoretikere for artikulation og modifikation af begreber og logikker i hver enkelt forskningskontekst” (Howarth, 2005 [2000]: 196 i Horsbøl & Raudaskoski, 2016, s. 87).

Et andet vigtigt aspekt ved den kritiske diskursanalyse er, at man som analytiker kan benytte den viden, man som helt almindelig samfundsborger har erhvervet sig, men det er ikke altid helt nok. Det beskriver Horsbøl således:

Som analytiker kan man – afhængig af undersøgelsens tema og sociale domæne – i mange tilfælde godt benytte sig af den viden og kulturelle ballast, man har erhvervet sig som almindelig samfundsborger. Men det kan også være påkrævet at opsøge en viden af mere specifik karakter, som er “tilvejebragt særligt til den pågældende undersøgelse, enten af analytikeren selv eller af andre” (Horsbøl, 2016 i Horsbøl & Raudaskoski, 2016, s. 80).

Et centralt begreb for at forstå den kritiske diskursanalyse er *diskursorden*. Norman Fairclough beskriver diskursorden på følgende måde: ”the ordered set of discursive practices associated with a particular social domain or institution” (Fairclough, 1995, s.12 i Horsbøl & Raudaskoski, 2016, s. 81). Med andre ord er diskurs orden “den diskursive orden eller stabilitet, der findes inden for et bestemt socialt felt (...) eller inden for en bestemt organisation”. Diskursordenen ”betegner de forskellige diskurser, der gør sig gældende inden for et bestemt domæne, og styrkeforholdene mellem dem”, og et kendskab til en specifik diskursorden danner derfor grundlag for vurdering af måden, hvorpå teksten eller interaktionen reproducerer, omformer eller udfordrer ’den givne orden’ (Horsbøl, 2016 i Horsbøl & Raudaskoski, 2016, s. 81).

”Det drejer sig om at danne et overblik inden for et socialt felt eller en organisation, og en sådan undersøgelse må i reglen arbejde med en lavere detaljegrad for ikke at lide datadøden” (Horsbøl, 2016 i Horsbøl & Raudaskoski, 2016, s. 81). Her pointerer Horsbøl, at der arbejdes med en ”større perceptiv distance end i den tekstnære analyse” (Horsbøl, 2016 i Horsbøl & Raudaskoski, 2016, s. 81), og her vil det i de fleste tilfælde være både gavnligt og hensigtsmæssigt at trække tråde til den eksisterende litteratur om det givne felt. Denne litteratur kan, men behøver ikke at være, af ’diskursanalytisk art’. Denne litteratur kan kombineres med ”nedslag på nøgletekster eller på kritiske begivenheder, hvor de relevante diskurser bliver artikulert” (Gamson, 19992 i Horsbøl & Raudaskoski, 2016, s. 81-82).

Faircloughs tre-dimensionelle model

Før vi introducerer Norman Faircloughs tredimensionelle model, ønsker vi at fremhæve en central pointe om Faircloughs syn på diskurs. Faircloughs tilgang til diskurs er, at diskurs er en “vigtig form for social praksis, som både reproducerer og forandrer viden, identiteter og sociale relationer, herunder magtrelationer, og som samtidig formes af andre sociale praksisser og strukturer” (Jørgensen & Phillips, 1999, s. 77).

Social struktur forstås som sociale relationer i samfundet som helhed (...), og den sociale struktur har både diskursive og ikke-diskursive elementer (Fairclough, 1992:64 i Jørgensen & Phillips, 1999, s. 77). Jørgensen & Phillips nævner, at en ikke-diskursiv praksis eksempelvis kan være den fysiske praksis, der indgår i at bygge en bro (Jørgensen & Phillips, 1999, s. 77). I vores tilfælde kunne det være opsætning af kampagnebannerne. Derimod er kommunikationsplanlægning et eksempel på en diskursiv praksis (Fairclough, 1992: 66 i Jørgensen & Phillips, 1999, s. 77). Fairclough hævder, ifølge Jørgensen & Phillips, at “diskursiv praksis ikke bare reproducerer en allerede eksisterende diskursiv struktur, men også udfordrer strukturen ved at bruge ord til at betegne, hvad der kunne være uden for strukturen” (Fairclough, 1992:66 i Jørgensen & Phillips, 1999, s. 77).

Fairclough benytter detaljeret tekstanalyse til at opnå en indsigt i, hvordan ‘diskursive processer’ kan afkodes lingvistisk i specifikke tekster (Jørgensen & Phillips, 1999, s. 77). Jørgensen & Phillips fremhæver endvidere, at det for Fairclough ikke er tilstrækkeligt blot at anvende tekstanalyse som diskursanalyse, fordi den ikke “belyser forbindelserne mellem teksterne og de samfundsmæssige og kulturelle processer og strukturer”. I stedet er det nødvendigt med et “tværfagligt perspektiv”, hvor tekstanalyse og social analyse kombineres” (Jørgensen & Phillips, 1999, s. 78). Ifølge Jørgensen & Phillips skyldes dette, at sociale praksisser formes af sociale strukturer og magtrelationer (den makrosociologiske tradition), mens den fortolkende tradition skaber forståelse for, “hvordan folk aktivt skaber en regelbunden verden i hverdagspraksisser” (Fairclough, 1992 i Jørgensen & Phillips, 1999, s. 78).

Som det sidste inden vi beskriver den tre dimensionelle model, vil vi først redegøre for nogle af nøglebegreberne, som Fairclough benytter. Fairclough benytter diskursbegrebet på to måder: Diskurs anses som sprogbrug som social praksis, men også “som en måde at tale på, der giver

betydning til oplevelser ud fra et bestemt perspektiv” (Jørgensen & Phillips, 1999, s. 79). Det vil med andre ord sige en bestemt diskurs, der “kan adskilles fra andre diskurser”. Et eksempel på en diskurs, den kan adskille sig fra, er feministisk diskurs. Fairclough anvender kun diskursanalysen til ‘lingvistiske elementer’, hvor diskursopfattelsen skal bidrage til at skabe sociale identiteter, sociale relationer og videns- og betydningssystemer (Jørgensen & Phillips, 1999, s. 79).

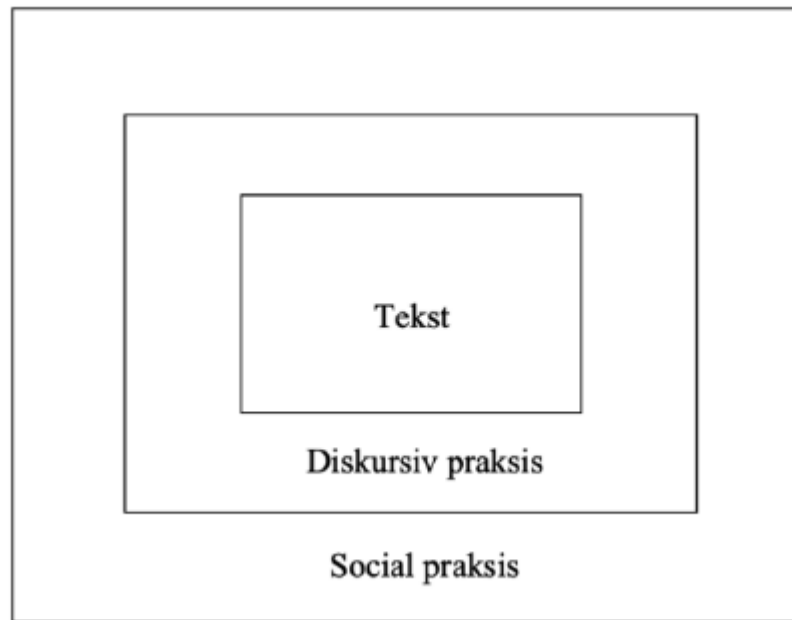
Vi har tidligere beskrevet diskursorden ud fra Horsbøl & Raudaskoski (2016). Ifølge Jørgensen & Phillips (1999) er der inden for en diskursorden ‘forskellige diskursive praksisser’, hvorved tale og skrift kan produceres og fortolkes (Fairclough 1998: 145, i Jørgensen & Phillips, 1999, s. 80). Inden for den enkelte diskursive praksis, som her defineres som produktion og konsumtion (fortolkning) af tale og skrift – benyttes diskurstyper på bestemte måder. Jørgensen & Phillips beskriver ethvert tilfælde af sprogbrug som en kommunikativ begivenhed, der består af tre dimensioner. Her henvises der til Faircloughs model, hvor der er tale om *tekst*, *diskursiv praksis* og *social praksis*.

En kommunikativ begivenhed består af en *tekst* (f.eks. tale, skrift og billede), men det kan også være en blanding af det sproglige og visuelle.

En kommunikativ begivenhed er ligeledes en *diskursiv praksis*, der indeholder produktion og konsumtion af tekster.

Men en kommunikativ begivenhed er også en *social praksis* (Jørgensen & Phillips, 1999, s. 80).

Faircloughs tredimensionelle model skal forstås som en ‘analytisk ramme’ “til brug for empirisk forskning i kommunikation og samfund”. Man kan ikke udelukkende bruge én af dimensionerne – det er nødvendigt at inddrage alle 3 dimensioner, når vi laver diskursanalyse af en kommunikativ begivenhed. Som analytiker skal man derfor først og fremmest se på: *tekst* (trin 1), hvor man undersøger tekstens egenskaber, dernæst den *diskursive praksis* (trin 2), hvor man undersøger de produktions- og konsumptionsprocesser, som er forbundet til teksten og til sidst undersøger man *den sociale praksis* (trin 3), som den kommunikative begivenhed befinder sig (Jørgensen & Phillips, 1999, s. 80).

Figur 5: Faircloughs tre-dimensionelle model (2008, s. 29)

Dimensionerne er så at sige i et afhængigt forhold: Beskæftiger man sig med tekstens egenskaber, beskæftiger man sig også med produktions- og konsumptionsprocesser, altså den diskursive praksis. Dette gælder også modsat. Det er derfor umuligt at beskæftige sig med ét af disse to aspekter uden at berøre det andet, hvis man følger Faircloughs tredimensionelle model. Selvom man ikke kan beskæftige sig med ét aspekt uden også at beskæftige sig med det andet, anses diskursiv praksis og tekst som to forskellige dimensioner, hvilket betyder, at de fra et analytisk perspektiv skal holdes adskilt (Jørgensen & Phillips, 1999, s. 80-81).

Ifølge Fairclough kan man anskue modellen således:

I en kritisk diskursanalyse taler man aldrig om træk ved en tekst uden at berøre eller referere til tekstproduktionen eller fortolkningen. Inddelingen af de analytiske emner er således 'tekstanalyse' og 'analyse af diskursiv praksis', som også kan beskrives som begreberne 'beskrivelse' og 'fortolkning'

(Fairclough, 2008, s. 29).

Den tredimensionelle model forsøger at udforske de begrænsninger, der ligger i en diskursanalyse, for at "foretage forklarende koblinger mellem arten af de diskursive processer

i enkeltstående instanser og karakteren af de sociale praksisser, de er en del af" (Fairclough, 2008, s. 38).

Fairclough pointerer, at det er rimeligt at antage, at enhver type af teksttræk potentielt kan have en betydning for diskursanalysen. Sproganalyse er komplekst, og kan let blive en 'teknisk affære', hvor flere analyseteknikker er i spil. Fairclough hævder, at en baggrund inden for lingvistik principielt kunne være en forudsætning i sig selv for at udføre diskursanalyse, anser Fairclough den tre-dimensionelle model som værende en 'multidisciplinær aktivitet' (Fairclough, 2008, s. 30).

Fairclough fremhæver, at tekster kan konsumeres forskelligt i forskellige sociale kontekster. Her handler det om, hvordan man læser teksterne og hvordan de fortolker. Fairclough nævner her et eksempel: En opskrift læses oftest ikke som en æstetisk tekst. På samme måde som en akademisk artikel ikke læses på samme måde som retoriske tekster, selvom det principielt er muligt (Fairclough, 2008, s. 36).

En af de pointer vi finder mest centrale ved Faircloughs teori er følgende: "*Udsagnskraften* i en del af en tekst (...) er dens handlingskomponent, en del af dens interpersonelle betydning, det som den bruges til at gøre socialt, hvilket '*talehandlinger*' den bruges til at '*udføre*' (Fairclough, 2008, s. 39). Udsagnskraften står ifølge Fairclough i modsætning til '*proposition*'. Den propositionelle komponent beskriver Fairclough således: "Den propositionelle komponent, som er en del af den ideationelle betydning, er den proces eller relation, som størrelsen prædikerer" (Fairclough, 2008, s. 39-40). Fairclough giver følgende eksempel: Jeg lover ved påkrav at betale ihændehaveren en sum af 50 kr", dette er udsagnskraftens løfte, men propositionen repræsenterer x der foretager en handling til y – helt konkret er det her 'x betaler y til z'. Fairclough påpeger at dele af tekster ofte er 'ambivalente', når det kommer til begrebet udsagnskraft – '*udsagnskrafts-potentialer*' henvises der hertil. Fairclough eksemplificerer dette med sætningen "kan du bare min kuffert?", her kan det både være et spørgsmål, en ordre, en anmodning, et forslag eller en klage – og faktisk også mere end det (Fairclough, 2008, s. 40).

Diskurs med stort D

Det sidste vi ønsker at præsentere læseren for, er James Paul Gee (2005) to både at beskrive diskurs på: diskurs med stort D og diskurs med lille d. Vi har afgrænset os fra at benytte diskurs med lille d, fordi diskurs med lille d primært omhandler interpersonel kommunikation (Gee, 2005, s. 7). Vores projekt har fokus på ekstern kommunikation, hvorfor diskurs med lille d ikke er relevant at inddrage i denne sammenhæng. Vi ønsker derfor udelukkende at undersøge diskurs med stort D, fordi det tillader os at undersøge de overordnede diskurser, Aalborg Karneval benytter sig af.

Gee beskriver diskurs med stort D således: “ Discoursemodels are “theories” (storylines, imagies, explanatory frameworks) that people hold, often unconsciously, and use to make sense of the world and their experience in it” (Gee, 2005, s. 61). Gee beskriver endvidere, at diskurs med stort D altid er oversimplicerede i et forsøg på at forholde os til de store begivenheder og baggrunden for disse, hvilket tillader individet at handle i verden uden at skulle overtænke enhver handling (Gee, 2005, s. 61). Her læner man sig op ad samfundsmæssige og allerede-eksisterende diskurser, som derfor er kendte i forvejen, og af den grund nemmere at forholde sig til. Når vi taler om at oversimplificere i et forsøg på at forholde os til store begivenheder, kan det i vores case eksempelvis være en diskurs, hvor tidligere hændelser til Aalborg Karneval danner grundlag for den nuværende diskurs. Et helt konkret eksempel kan være en person, der kritiserer Aalborg Karnevals tilgang og holdning til de overgreb, der er sket, uden at forholde sig til de nuværende ændringer af den simple grund, at denne modstrider den diskurs, de identificerer sig med. Eller modsat en person, der fastholder en genkendelig social- og historisk diskurs om, at alt er i fineste orden, selv hvis det ikke er den generelle diskurs.

Analyse

Analyse del 1

I praktikrapporten om Aalborg Karneval blev der udarbejdet en kommunikationsplanlægning. Her var der fokus på, at Aalborg Karneval – ulig Roskilde Festival – kun er en én-dags event, og at karnevalisterne konstant er på farten. Dette betyder, at man ikke ville kunne interagere lige så meget med dem under afviklingen, som man kan under Roskilde Festival. Derfor er det vigtigt, at der bliver lagt en del fokus på problemet inden og op til karnevalets afvikling (Jonsson, 2022, s. 20).

Til praktikrapporten blev der udarbejdet et udkast til en kampagne med udgangspunkt i Diamanten af Anders og Smedegaard (2012). Dette udkast har vi benyttet os af til at lave en kampagne, som Aalborg Karneval har kørt i foråret 2023.

Som skrevet i praktikrapporten, så kan vi i Roskilde Festivals Orange Together se, at det er primært fremmede mænd, der står bag de uønskede tilnærmelser. Dog er det meget optimistisk at prøve at ændre en hel kultur som ‘lad culture’, og på grund af dette dilemma blev der truffet et valg i praktikrapporten, om at kampagnen skulle henvendes til bystanderen (Jonsson, 2022, s. 20-21). Dette er efterfølgende yderligere blevet bakket op af Owen (2020), der har fokus på, at man skal lave et sikkert rum og ikke køre direkte på nogen, hvis man ønsker at folk skal være åbne omkring kampagnen. Derudover bliver det også bakket op af Mellgren et al. (2017), der fortæller, at fokus på bystander-kampagner er med til at øge mænds villighed til at gribe ind og hjælpe, hvis de skulle se noget.

Undervejs brainstormede vi nogle slogans til kampagnen. Vi overvejede først at køre videre på et af karnevals nuværende slogans, der lyder “Aalborg Karneval er for alle”. Her ville vi have tilføjet en slutsætning som f.eks.

- Aalborg Karneval er for alle - undtagen dig der ødelægger festen (for andre)
- Aalborg Karneval er for alle - bortset fra dig, der ikke kan holde fingrene for dig selv
- Aalborg Karneval er for alle - bortset fra dig, der ikke forstår et nej

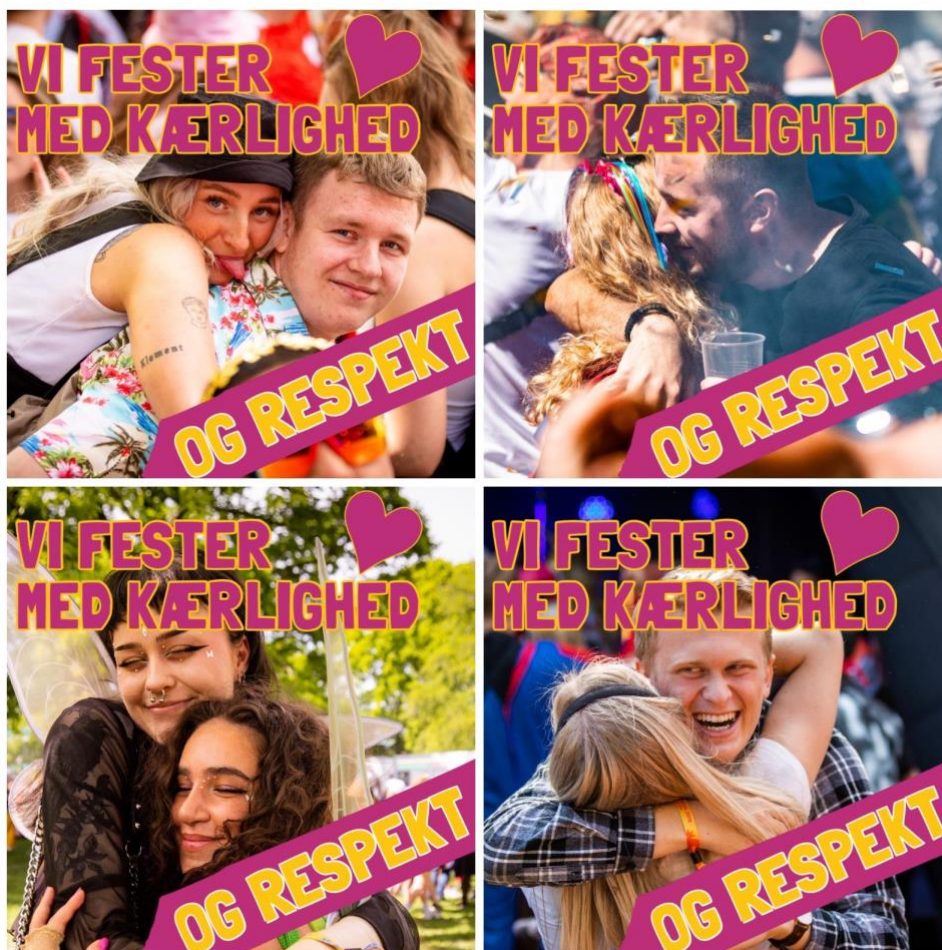
Fælles for disse udsagn var dog, at de henvender sig direkte til krænkeren og ikke 'bystanderen'. Vi ønsker ikke at henvende os direkte til dem, som krænker, da det er vores vurdering, at man ved at henvende sig til de 'passive' bystandere kan skabe en større opmærksomhed.

Efter et par brainstorms kom vi frem til sloganet;

Vi fester med kærlighed - og respekt

Dette synes vi virker mere inkluderende, og selvom vores kampagne pt kun har fokus på seksuelle krænkelser, så vil kampagnen på et senere tidspunkt blive brugt mere bredt til f.eks. også at dække krænkelser mod etniciteter eller LGBTQ+.

Derudover valgte vi at benytte os billeder fra karneval i stedet for stock fotos, da det var med til at vise, lige præcis, hvordan man fester med kærlighed og respekt til karneval. Der er udelukkende benyttet billeder af karnevalister, der viser venskabelig kærlighed, da Aalborg Karneval har et princip om ikke at poste billeder af karnevalister der kysser. Disse billeder blev postet på de sociale medier, Facebook og Instagram, der er Aalborg Karnevals primære SoMe kanaler. Der blev udvalgt fire billeder fra karnevals katalog - både for at vise forskellige situationer, hvor der blev festet med kærlighed og respekt, men også i tilfælde af, at Aalborg Karneval blev kontaktet af en person på billederne, der ikke ønskede, at deres ansigt blev brugt til kampagnen. Billederne til kampagnen på SoMe så ud som følgende:

Billede 6: Billeder til SoMe-kampagne op til afvikling

I forhold til kommunikationsvej, så blev der i Jonsson (2022) udkast foreslået massemedievejen, hvor Aalborg Karneval lancerede den på deres egne SoMe kanaler, og at man hyrede et reklamebureau til at pushe kampagnen ud til målgruppen via target-annoncer på SoMe. Årsagen til, at det ville være fint at pushe kampagnen ud er, at det ikke er alle karnevalisterne, der følger Aalborg Karnevals SoMe. På den måde ville kampagnen forhåbentligt nå ud til flere (Jonsson, 2022, s. 22-23).

Kampagnen kom som nævnt til at køre på Aalborg Karnevals SoMe, men de blev ikke pushet ud via target-annoncer på grund af mangel på ressourcer.

Derudover blev der også nævnt i praktikrapporten, at man kunne kontakte nogle nyhedsmedier omkring rapporten, og håbe på, at det ville fange deres opmærksomhed. Derudover ville man kunne lave nogle bannere eller plakater, som ville blive hængt op nede i byen før og under

afviklingen, så karnevalisterne ville blive mindet om kampagnen undervejs (Jonsson, 2022, s. 23).

Kampagnen blev opfanget af flere medier, og var blandt andet med i en nyhedsudsendelse og en artikel fra TV2 Nord (TV2 Nord, 2023),(Møller, 2023), DR lavede en forsideartikel på dagen for karnevallet (Nørgaard & Lønsmann, 2023), og nyhedsmedier som blandet andet Aalborg.nu (Juelsgaard, 2023) og Migogaalborg (Christensen, 2023) skrev også artikler om dem. Derudover har Aalborg Kommune også lagt den op på deres hjemmeside (Aalborg Kommune, 2023). Med disse omtaler er kampagnen nået ud til flere, end de ville have kunnet udelukkende via Aalborg Karnevals SoMe.

For at minde karnevalisterne om kampagnen under afvikling designede vi nogle bannere. Der blev i alt lavet 10 bannere, som blev placeret lige udenfor og inde i Kildeparken. Bannerne kom til at se sådan her ud:

Billede 7: Banner til kampagnen under afviklingen

Bannerne var placeret ved begge indgange, så det var det første, man var opmærksom på, når man gik ind i Kildeparken. Derudover var de også placeret ved nogle af toiletterne og madboderne, da der var en forventning om, at karnevalisterne muligvis ville have overskud til at kigge rundt, imens de ventede i kø. Derudover blev de placeret rundt omkring i parken, hvor

der var siddearealer. Bannerne er lavet uden billeder og dato, da man undgår at nogen ikke vil have, at Aalborg Karneval benytter sig af dem, da de er på billedet og da de på den måde kan genbruges flere år i streg.

Analyse del 2

Vores kritiske diskursanalyse tager udgangspunkt i den diskursteori, vi præsenterede læseren for i teoriafsnittet. Den første artikel, vi tager udgangspunkt i, under vores bestræbelse på at kunne præsentere læseren for mere konkrete overordnede diskurstemaer, er Aalborg.nu's artikel: *"Karneval fester med kærlighed: Det skal være sjovt – ikke grænseoverskridende"* (Julsgaard, 2023).

Som beskrevet tidligere i projektet ønsker vi ikke at gå slavisk til værks, men i stedet foretage selektering af de artikler, vi har inddraget, og anvende dem der, hvor det giver mening. Det kan være en artikel, der supplerer den forrige eller et enkelt citat, som bidrager til yderligere nuancering af vores kritiske diskursanalyse.

Men før vi analyserer førnævnte artikel, vender vi kort tilbage til vores diskursteori.

I diskursteorien beskrev vi, hvordan man som analytiker i mange tilfælde kan benytte sig af den viden og kulturelle ballast, man har erhvervet sig som almindelig samfundsborger (Horsbøl & Raudaskoski, 2016). Vores egen kulturelle ballast som almindelige samfundsborger er derfor et relevant perspektiv, når vi analyserer. Vi har selv været hyppige deltagere ved Aalborg Karneval gennem flere år, og har begge oplevet både Stjerneparaden og festen i Kildeparken. Derfor har vi, med egne øjne, set, hvordan det kan gå over gevind, når så mange mennesker samles for at drikke sig sanseløst beruset. Vi har ikke selv været vidne til grænseoverskridende adfærd til Aalborg Karneval, i hvert fald ikke i henhold til den definition, vi i denne rapport henviser til. Men vi har set indikationer på, at alkoholens virkning er reel. Hvert eneste år har vi i løbet af karnevalsdagen set mange mennesker på gader og stræder i kernen af Aalborg centrum være i en sådan tilstand, at de nærmest fremstår hjælpeløse eller ude af kontakt med omverdenen. Dette perspektiv er relevant, fordi vores egne oplevelser bakker op om, at der altså hvert år er unge, der er så berusede eller påvirket af narkotika, at de ikke ville være i stand til at modstå et potentielt overgreb. Selvom vi ikke har været vidne til seksuelle grænseoverskridende adfærd til Aalborg Karneval, har vi observeret, at utallige unge

mennesker mister respekten for omgivelserne og de tusinde mennesker, de omgiver sig med. Et utal af gange har vi begge oplevet at blive skubbet rundt, fordi der var så trængt, at man, for at skulle kunne nå frem i paraden, har måtte mase sig frem, hvilket kræver en vis grad af egoisme eller alkohol myopi. Naturligvis er der langt fra egoistiske handlinger og manglende respekt for andre deltagere til decideret grænseoverskridende adfærd, men ikke desto mindre viser vores egne erfaring – eller med andre ord vores kulturelle ballast – at grænserne skubbes, når alkohol er i blodet, uanset om det resulterer i en overtrædelse af loven eller blot drejer sig om en solid brandert med lidt for meget fart på.

Vores egne erfaringer er, som nævnt tidligere, blot et indblik i, at festen til tider kan gå over gevind, når musikken spiller og humøret er højt. Det kan dog på ingen måde anses som værende et legitimt grundlag for at belyse grænseoverskridende adfærd selvstændigt. Her læner vi os i stedet op af vores udvalgte litteratur, som sammen med vores fortolkninger og erfaringer danner det analytiske fundament.

For at vende tilbage til artiklen “Karneval fester med kærlighed: Det skal være sjovt - ikke grænseoverskridende” (Julsgaard, 2023). Artiklen er skrevet af Aalborg.nu der, som navnet antyder, et lokalt medie, der har til formål at oplyse om begivenheder, der vedrører særligt borgere i Aalborg Kommune. I dette tilfælde er artiklen fokuseret på Aalborg Karnevals nye kampagne. Sproget er relativt neutralt, men indeholder alligevel en vis grad af konsumption, fordi skribenten fortolker og kommenterer på udtalelsen fra Jeanett Kaare (Jørgensen & Phillips, 1999). Det kommer til udtryk gennem kommentaren “det er altså en venlig reminder – og ikke en løftet pegefinger, du kan støde på i dit feed den kommende tid” som knyttes til udtalelsen “*Håbet er, at vi kan sende en appel til karnevalisterne på sociale medier, mens de er ædru. Bannerne i Kildeparken kommer til at fungere som en reminder, når festen er i gang*” (Julsgaard, 2023). Rent sprogligt er denne kommentar interessant, fordi der i det oprindelige citat ikke var en hentydning til, at der er tale om en løftet pegefinger. Omvendt kan man argumentere for, at der heller ikke nævnes direkte, at der ikke er tale om en løftet pegefinger. Det er altså skribentens egen forståelse af ordet reminder, der danner konstateringen, at der ikke er tale om en løftet pegefinger. Teoretisk kan vi henvise til begrebet udsagnskraften fra Fairclough (2008). Citatet - særligt appellen - kan både anskues som en indirekte ordre, en anmodning, en forhåbning og et forslag på én og samme tid afhængigt af, hvem der læser det. Det samme gør sig gældende for #StopKrænkendeAdfærd som er en integreret del af

kampagnen, #StopKrænkendeAdfærd kan ligeledes ses som en ordre, en anmodning, en forespørgsel, en opfordring og meget mere.

Samtidig er denne kommentar et udtryk for, at Aalborg.nu tilpasser sig den diskurs, Jeanett Kaare lagde ud med. Det er der flere tekstlige eksempler på. Det første er citatet: “Når mange mennesker er samlet, og alkohol er indblandet, øges risikoen for uheldig og krænkende adfærd” (Julsgaard, 2023) - her er nøgleordet ‘uheldig’ adfærd, som er en forholdsvis passiv måde at kommunikere om krænkende adfærd. Citatet kan opfattes på to måder: enten kan man fortolke krænkende adfærd som uheldig, eller også kan man fortolke det som to separate adfærdsformer. Er det sidste tilfældet, bliver det hurtigt uklart, hvad ‘uheldig adfærd’ i så fald er, hvis det ikke relaterer sig til krænkende adfærd. Som vi ved fra teorien, kan ingen tekst fortolkes af sig selv, og betydningen lægger hverken i det talte eller det skrevne, men den betydning, vi tillægger den (Griffin, 2012).

Når Jeanett Kaare benytter sig af vendinger som “håbet er, at vi kan sende en appel til karnevalisterne på sociale medier, mens de er ædru (...)”, så er det ligeledes et klart udtryk for strategisk kommunikation. Vi ved fra vores tidligere arbejde og Aalborg Karnevals egen eksplicitte kommunikation, at kampagnen skal sætte en stopper for krænkende adfærd. Det er det helt store mål, og her bruges kommunikationen som et middel til at opnå dette mål gennem en appel. Det samme gør sig gældende for bannerne: de er et middel til at nå fra A til B, når deltagerne er påvirket af alkohol og risikerer at “glemme” slogannet indtil de støder på den. Budskabet (vi fester med kærlighed - og respekt) kommunikerer til konkrete aktører (deltagerne der har købt loyalitetsarmbånd) via en hensigtsmæssig arena (Kildeparken) for at få dem til at gøre noget bestemt (agere i overensstemmelse med hvad der forventes) (Nielsen, 2014).

Det er dog ikke kun Aalborg Karneval, der er herre over den overordnede diskurs for begivenheden. Oprindeligt ønskede vi at indsnævre vores fokus til primært at handle om Aalborg Karnevals egen kommunikation, men det stod hurtigt klart for os, at diskursen præges af mange aktører. Af denne grund ville det ikke være fyldestgørende, hvis vi ikke også forholdt os til den generelle mediedækning. Vi antager, at Aalborg Kommune har en stor interesse i, at karnevallet kører på skinner. Med et rekordantal deltagere i år (Rasmussen, 2023), må det også være ensbetydende med, at det påvirker kommunen positivt, hvis der er tale om et vellykket event. På samme måde antager vi, at Nordjyllands Politi også har en interesse i at bidrage til

sikkerheden, både med fysisk tilstedeværelse og kommunikation, fordi det er deres job at passe på borgerne og opretholde ro og orden. Sidst kan det nævnes, at medierne (især de lokale) har en stor interesse i at dække Aalborg Karneval, og derfor er det helt utænkeligt, at de ikke er med til at påvirke den eksisterende diskurs i en anden retning, uagtet hvor objektivt de måtte bestræbe sig på at være. Det kan vi teoretisk begrunde med vores teori om nyhedskriterierne. Her opfylder Aalborg Karneval alle kriterierne for størstedelen af de lokale medier, og som minimum opfylder karnevallet kriterierne om aktualitet og væsentlighed for de resterende. Det er først og fremmest *aktuelt*, fordi det er Nordeuropas største karneval, det er *væsentligt*, fordi det berører et stort antal mennesker, det indeholder *identifikation* og genkendelse for et stort antal borgere, især de lokale, og for de Nordjyske medier er der også tale om *nærhed*, fordi det foregår lokalt (Frederiksen, 2012).

At Aalborg Karneval gør brug af en relativt “konservativ” kommunikationsfacon giver god mening, når man relaterer det til teori om krisekommunikation. Som vi har beskrevet det i vores teoriafsnit handler krisekommunikation ikke kun om at håndtere en eksisterende krise, men også om at forebygge eller gøre en indsats for, at en krise opstår (Coombs & Halladay, 2010). Selvom antallet af anmeldelser i forbindelse med sager om overgreb til Aalborg Karneval er faldet i år, har vi stadig set eksempler på, at pressen dækker de sager, der opstår. F.eks. kunne Ekstra Bladet berette om en 41-årig mand, der efter årets karneval er sigtet for “andet seksuelt forhold end samleje” (Romme, 2023). I teoriafsnittet henviste vi til, at en organisations *reputation* (omdømme) svarer til en bankkonto, hvor organisationen investerer tid og energi i at opbygge omdømmet, men hver gang der opstår en krise, falder bankkontoens “credit score” (Coombs & Holladay, 2010). I dette konkrete tilfælde har Aalborg Karneval investeret tid, ressourcer og energi i både at forebygge en potentiel krise, men også gjort en indsats for at påvirke borgernes opfattelse af Aalborg Karneval som organisation og Aalborg Karneval som begivenhed. Dette gennem initiativer som oprustet sikkerhed, investering i kampagner og øget kommunikation og appel til deltagerne om at stoppe krænkende adfærd. For mange af disse sager over tid kan potentielt beskadige organisationens omdømme og “credit score” jf. Førnævnte eksempel, og derfor er det ekstremt vigtigt, at Aalborg Karneval fortsat gør brug af *reputation management*, hvor der gøres en indsats for at bevare det gode omdømme. Dette kan de gøre ved at fortsætte deres nuværende strategi og fremgangsmåde for at stoppe krænkende adfærd. Dette medvirker også, at de i mindre grad (eller helt undgår) at skulle gøre brug af *reputation repair* i fremtiden, hvor omdømmet skal repareres efter en hændelse, der har forvoldt skade mod organisationens omdømme (Coombs & Holladay, 2010). Yderligere kan

det nævnes, at Aalborg Karneval har taget ved lære af sidste års “krise”, hvor der var fire voldtægtssager. Man må derfor formode, at oprustningen af sikkerhed til årets karneval (Christensen, 2023) er et resultat af, at de i det forgangne år har evalueret mulighederne under *post-crisis management*, og i år har besluttet, at sikkerheden skulle oprustes (Lønsmann & Nørgaard, 2023) under *pre-crisis management* fasen (Coombs & Holladay, 2010).

Som tidligere nævnt er der flere forskellige aktører, der påvirker diskursen om krænkende adfærd i forbindelse med Aalborg Karneval. Det er ikke kun seksuelle krænkelser, der påvirker Aalborg Karnevals omdømme, men også de lovovertrædelser, der sker i forbindelse med karnevallet, hvad enten det er inden for eller uden for Aalborg Karnevals kontrolzone. Aalborg Karneval skal forholde sig til ekstremt mange emner, hvorfor det også må antages at være et spørgsmål om ressourcer og prioriteringer. Et konkret eksempel er, at politiet har haft over 100 sager om lovovertrædelser i forbindelse med narkotika, og hver nævner Politiet, at “det er meget i overkanten af, hvad vi (politiet, red.) synes er i orden” (Bjørn, 2023). En sådan sag kan påvirke deltagernes lyst til at komme til karneval, og stiger antallet af unge, der tager stoffer til karneval, så kan der potentielt opstå en generel forståelse af, at det er både normalt og acceptabelt at tage stoffer, når man er til karneval. Udover det er det interessant at inddrage en artikel fra Nordjyske, hvor Aalborg Karneval bliver kritiseret for ikke at være gode nok til genbrug. Sådan forholder Jeanett Kaare sig til kritikken: “Jeg må blankt erkende, at vi ikke er gode nok til genbrug. Vi er stadigvæk novicer inden for det felt, og vi kommer til at arbejde meget med, hvordan vi kan blive mere grønne” (Skou & Pauli, 2023). Ved første øjekast virker denne artikel måske malplaceret i analysen. Men det er et udtryk for et større tema: Karneval kritiseres ikke for deres indsats for at sætte en stopper for krænkelser, men de bliver kritiseret for ikke at gøre nok for miljøet. Det er tankevækkende, fordi det indikerer, at 1) Aalborg Karnevals generelle kommunikationsindsatser om krænkelseradfærd er vellykket eller 2) at medierne er berøringsangste for at kritisere Aalborg Karneval, fordi overgrebsdiskursen er mere emotionelt påvirket end klimadiskursen. Hvorvidt kampagnen er den primære årsag til, at tallet for sigtelser i forbindelse med overgreb er faldet, kan vi kun gisne om. Politiet og politikerne behandler det som et tema, som ikke nødvendigvis er direkte tilknyttet Aalborg Karneval, selvom de er arrangører. Men derfor kan det alligevel indirekte påvirke Aalborg Karnevals troværdighed og omdømme. Det er værd at nævne, at de respektive aktører har forskellige agendaer. Politiet, Aalborg Karneval og Aalborg Kommune deler samme mission: Netop at stoppe overgreb og krænkende adfærd. Aalborg Karnevals præventive indsatser samt de detaljerede og velovervejede kommunikationsindsatser bidrager med al sandsynlighed til,

at diskursen ikke omhandler kritik om Aalborg Karneval, men snarere er præget af løsningsorienterede handlingsforslag. Et andet aspekt er, at Aalborg Karneval er en frivillig organisation, og undtagelsesvis sætter det også sine klare begrænsninger for, hvilke ressourcer man har til rådighed. Med et begrænset antal ressourcer og muligheder, sænker det naturligvis også forventningerne til indsatsen. Vi kan ikke konkludere, at Aalborg Karneval havde fået mere kritik, hvis de ikke var en non-profit organisation, men alligevel er det svært ikke at stille sig selv spørgsmålet: Havde det været anderledes, hvis Aalborg Karneval tjente flere hundrede millioner? Havde forventningerne så været anderledes, og kunne det have påvirket omtalen i en mere negativ retning? Vi ved det af gode grunde ikke, men det er alligevel tankevækkende.

Når Aalborg Karneval omtales, sker det på mange forskellige måder, hvad enten det er politiet, Aalborg Karneval selv eller et nyhedsmedie, der skriver om årets begivenhed. For at blive klogere på Aalborg Karnevals kommunikation om en tryk og sikker begivenhed, har vi udover diskursanalysen valgt at lade os inspirere af relevante journalistiske nyhedskriterier. Det har vi gjort med henblik på at skabe et bedre overblik over, hvad der er på spil, når en organisation som Aalborg Karneval skal udarbejde kampagner og være afsender for anden form for kommunikation.

Vi har udvalgt følgende kriterier: *Aktualitet*, *væsentlighed*, *identifikation* og *nærhed*, fordi de hver især bidrager med et fundament for at skabe nye perspektiver, når det kommer til Aalborg Karnevals kommunikative fremgangsmåde.

Første udvalgte kriterie er aktualitet. Aktualitet er, når noget nyt sker (Frederiksen, 2012, s. 98). I dette tilfælde er kampagnen og enhver kommunikation fra Aalborg Karneval relevant, fordi den er aktuel. Efter begivenheden nu er overstået, vil kommunikationen vedrørende Aalborg Karneval 2023 fortsat være aktuel, såfremt den indeholder nyhedsværdi for modtageren, men kommunikation om Aalborg Karneval 2024 er på nuværende tidspunkt mindre aktuel, fordi det ikke sker i den nærmeste fremtid.

Andet kriterium er væsentlighed. Jo flere mennesker en nyhed berører, jo mere væsentlig er den. Af denne grund er det vigtigt at undersøge, hvem kampagnen berører, hvor mange mennesker kampagnen berører, og hvor stærkt kampagnen berører dem (Frederiksen, 2012, s. 99). Eksempelvis er det ikke relevant for Aalborg Karneval at kommunikere til deltagere, der ikke er berørte af begivenheden. Enten fordi de ikke deltager, eller fordi de ikke bor i

nærområdet, og derfor ikke er synderligt påvirket af karnevallet. En generel kommunikation om at feste med kærlighed og respekt ville være relevant for alle, der fester. Omvendt vil konkret kommunikation om at feste med kærlighed og respekt til Aalborg Karneval kun være relevant for folk, der har interesse for karnevallet.

Tredje kriterium er identifikation. Hvis modtageren kan identificere sig med en person, følelse, gruppe eller historie, øges chancen derfor for, at modtageren synes, at historien er vigtig for ham eller hende. Identifikation handler om genkendelse og følelser (Frederiksen, 2012, s. 99). Dermed ikke sagt, at en person, der aldrig har været til karneval, ikke kan identificere sig med kampagnens budskab, men chancen øges for at kampagnen findes både interessant og relevant for modtageren, hvis denne er berørt af karneval. Budskabet i sig selv kan også vække følelser, f.eks. hvis modtageren har oplevet at være en del af en fest, hvor der ikke blev festet med kærlighed og respekt. Det kan også være det stik modsatte: at personen har oplevet, hvor trygt og sikkert det er, når der festes med respekt. Dermed er tidligere erfaringer hos den enkelte ekstremt vigtigt for at kunne identificere sig med de følelser, der ligger i budskabet.

Fjerde og sidste kriterium er nærhed. Nærhed handler om de ting, der sker omkring dig. Nærhed handler om, at det, der sker tæt ved dig, altid vil være vigtigere end det, der sker langt væk (Frederiksen, 2012, s. 99). For eksempel vil det ikke have stor interesse for dig, hvis strømmen pludselig går i nabobyen. Men går strømmen i din egen by, og du nu er påvirket af situationen, fordi det sker i nærheden af dig, så har det pludselig din interesse. Det samme kan man sige om Aalborg Karneval: hvis man bor i København og er festglad, men ikke har tænkt sig at deltage ved karnevallet på grund af distancen, så er nyheder omkring karnevallet ikke så interessante. Derimod vil nyheder om Roskilde Festival og Distortion være mere relevante, fordi det foregår tættere på.

Når man skal kommunikere til så mange mennesker, så er det altafgørende, at man gør sig nogle overvejelser om, hvordan man kommunikerer, og til hvem man kommunikerer. Hvis kommunikationen består af facts, tørre tal og need-to-know informationer, kan det lynhurtigt komme til at virke som "pligtlæsning" (Frederiksen, 2012, s. 30) – og det skal Aalborg Karneval for enhver pris undgå. Det er derfor vigtigt, at Aalborg Karneval først og fremmest vinkler emnet, så læseren synes, at det er både spændende og relevant for hans eller hendes liv. En af de hyppigste fejl vi ser i virksomhedskommunikation er, at historierne mangler en klar vinkel. Forstår man ikke som læser, hvad pointen er, og hvorfor man skal forholde sig til

kampagnen, så vil den ikke have en reel effekt (Frederiksen, 2012, s. 93). Med en skarp vinkel sikrer man, at budskabet ikke indeholder en masse unødvendige informationer (Frederiksen, 2012, s. 93). Det er sammen med en undersøgelse af, hvilke begrænsninger der ligger i kommunikationen forudsætningerne for, at budskabet rammer plet (Frederiksen, 2012, s. 105). Det er derudover vigtigt at understrege, at god retorik altid er situationsbestemt. Med andre ord betyder det, at hvad der er godt at skrive i én situation ikke nødvendigvis er gavnligt, eller kan være decideret virkningsløst, i en anden situation (Frederiksen, 2012, s. 107).

I den situation Aalborg Karneval har stået i, har det derfor også været afgørende, at de har gjort sig nogle overvejelser om, hvordan de skal gribe kommunikationen an vedrørende de tidligere sager, der har været. Budskabet ”Vi fester med kærlighed og respekt” havde ikke været nødvendigt at kommunikere, hvis der ingen problemer var. Det ville være utopi at tro, at alle fester med kærlighed og respekt, og derfor er det en nødvendighed. Hypotetisk set havde budskabet ”Vi fester med kærlighed og respekt” fungeret som en konstatering, hvis der ingen problemer var. Det er bare ikke tilfældet, som vi også har beskrevet tidligere i opgaven. Når der er tilfælde, hvor overgreb sker, så påvirker det ikke kun den enkelte, men også Aalborg Karnevals omdømme. Aalborg Karneval har som tidligere nævnt ingen interesse i, at der foregår krænkende adfærd til deres begivenhed, hvorfor de er nødsaget til at forholde sig til de faktuelle omstændigheder. Dette kan man gribe an på mange måder.

Det er i den forbindelse relevant at spekulere over de muligheder, Aalborg Karneval har. Undlader de at berøre de kritiske vinkler på emner som krænkende adfærd og overgreb, vil det virke utroværdigt. Hvis Aalborg Karneval udelukkende skriver om, hvor festligt det er, og hvor sikkert Aalborg Karneval er, uden at forholde sig til fakta, så skaber det mistillid (Frederiksen, 2012, s. 30).

Derudover skal Aalborg Karneval forholde sig til den kontekst, teksten (budskabet) og kampagnen som helhed skal fortolkes i. Af denne grund skal Aalborg Karneval tilpasse sin måde at kommunikere på til den situation, hvor modtageren bemærker banneret (Frederiksen, 2012, s. 111). Det har altså betydning om modtageren bemærker banneret, mens de er ædru, eller om de skal forholde sig til banneret, mens promillen i blodet. Er det sidste tilfældet, kræver det, at kommunikationen er hurtig at overskue (Frederiksen, 2012, s. 11).

Beskeder og budskab kan fortolkes på forskellige måder

Ingen tekst fortolkes af sig selv. Betydningen af en besked ligger hverken i det talte eller skrevne. Ord har kun den betydning, vi som mennesker tillægger dem (Griffin, 2012, s. 7). Herbert Blumer, symbolsk interaktionist, beskriver det på følgende måde: "Humans act towards people or things on the basis of the meaning they align to those people or things". Ord og symboler er polysemiske, det vil sige, at de er åbne for flere forskellige fortolkninger (Griffin, 2012, s. 8). Dette er relevant, fordi fortolkningen af ordene bag kampagnen "Vi fester med kærlighed og respekt" baseres på modtagerens forståelse af både ordene, men også forståelsen af, hvad Aalborg Karneval er. Vi har hver især en forståelse for, hvad der ligger bag ordene "kærlighed" og "respekt", og den betydning er afgørende for, hvordan modtageren fortolker kampagnen. Betyder det, at vi fester med kærlighed, at vi viser omsorg for hinanden? At vi skaber følelsesmæssige relationer til andre mennesker? Eller henviser kærlighed til en række udefinerbare varme følelser? Det samme gør sig gældende for ordet "respekt". Menes der med respekt, at vi viser hensyn til andre? At vi respekterer karnevallets regler i Kildeparken, eller noget tredje? Det er igen op til den enkelte. Interessant bliver det, når budskabet sammenkobles med #StopKrænkendeAdfærd, fordi ordene kærlighed og respekt nu sættes i relation til krænkende adfærd, men igen bliver det tvetydigt, fordi individets forståelse af krænkende adfærd ikke nødvendigvis er ensartet. Man kan derfor argumentere for, at det er vigtigt, at Aalborg Karneval tydeliggør, hvad der helt konkret menes, når der meldes ud, at vi fester med kærlighed og respekt. En fælles forståelse for, hvad kærlighed og respekt er, når man er til karneval, er afgørende for, at man lykkes med opfordringerne om et trygt og sikkert karneval.

Formålet med at kommunikere åbent om at stoppe krænkelser har til formål at skabe en adfærdsændring. Det er derfor nødvendigt, at kampagnen igangsætter følelser hos modtageren. Budskabet skal stimulere modtageren til en kognitiv, emotionel eller adfærdsændrende reaktion, ellers er det meningsløst at definere kampagnen som kommunikation (Griffin, 2012, s. 8-9).

Em Griffin beskriver kommunikation således: "Communication is the relational process of creating and interpreting messages that elicit a response" (Griffin, 2012, s. 9).

På baggrund af det analyserede materiale, og den dertilhørende empiri, er vi kommet frem til, at kommunikationen fra de respektive aktører adskiller sig, men til sammen bidrager til de overordnede diskurser og den generelle omtale af Aalborg Karneval som organisation og begivenheden. Her har vi fundet inspiration fra Gee (2005), der vedrører større samfundsdiskurser og allerede eksisterende diskurser.

Dette skyldes, som tidligere nævnt, at aktørerne har forskellige interesser og målsætninger, de bestræber sig på at opnå. For at danne et overblik for læseren kunne eksempler på diskurser fra Aalborg Karneval være: en **frygtbaseret** diskurs, en **forebyggende** diskurs, en **tryghedsskabende** diskurs og en **adfærdsorienteret** diskurs. Mens Aalborg Karnevals kommunikation er hovedfokus, kan det nævnes at Politiet påvirker diskursen ved at være mere kontrolorienteret i deres kommunikation med henblik på at skabe ro og tryghed, mens mediernes kommunikation er mere præget af de journalistiske kriterier og er formet ud fra essentielle delelementer som relevans, aktualitet, nærhed og identifikation. Den sidste aktør er Aalborg Kommune, der primært repræsenteres gennem Jes Lunde. Aalborg Kommune påvirker den overordnede måde at tale om Aalborg Karneval som begivenhed ved at kommunikere om forventninger, håb, forebyggelse og håndtering af seksuelle overgreb. Normalvis ville man muligvis kunne argumentere for, at der foregår en såkaldt hegemonisk magtkamp, hvor forskellige aktører kæmper om at dominere den overordnede diskurs. Det ser vi dog ikke som tilfældet, med en lille undtagelse af de konkurrence medier. I stedet anser vi aktørernes kommunikation som komplimenterende og supplerende. Til sammen skaber de den overordnede måde at tale om Aalborg Karneval på, men da både Politiet, Kommunen og Aalborg Karneval deler samme mission. Denne mission er at skabe et trygt og sikkert festmiljø, er det ikke vores vurdering, at én af parterne (særligt Politiet & Kommunen) forsøger at modarbejde de resterende aktører.

Diskussion

Ud fra vores litteraturreview bliver det hurtigt gjort tydeligt, at der er et kæmpe problem i nattelivet, når det kommer til uønskede seksuelle tilnærmelser og overgreb. Det ses som en uundgåelig del af nattelivet (Mellgren et al., 2017). Og mænd har en generel tendens til at udse, hvilke kvinder de vil snakke med, også selv om den udvalgte kvinde ikke er interesseret (Graham et al., 2017). Selvom dette ofte er tilfældet, så ser man også en tendens bag ofrene, om at de bebrejder dem selv for de uønskede seksuelle tilnærmelser og overgreb (Mellgren et al., 2017),(Becker & Tinkler, 2015). De har derfor udviklet strategier, de benytter sig af for at komme væk fra aggressor og situationen. (Graham et al., 2017)

Som Center for Voldtægtsofre (2014) nævner, kan overgreb have store konsekvenser for offeret, som f.eks. øget stress, angst, depression mm. (Center for Voldtægtsofre, 2014) Derfor er det yderst beklageligt, at flere af ofrene og kvinder generelt har den ovenstående tilgang, og at det er nødvendigt for dem at udvikle strategier for at beskytte dem selv, når de i tager ud for at hygge sig.

Derudover ses der også en stor tendens til at give alkoholindtaget skylden for de uønskede seksuelle tilnærmelser (Mellgren et al., 2017), (Kavananaugh, 2013), (Graham et al., 2017). Becker & Tinkler (2015) beskriver endvidere fænomenet alkohol myopi, hvor aggressorer ser de signaler, som de ønsker at se.

For at komme nogle af disse uønskede seksuelle tilnærmelser til livs, anbefaler Graham et al., (2017), at der skal laves noget mere forskning om mænds holdninger og overbevisninger. Dette har Coker et al, (2011), Jeffries (2020) og Owen (2020) undersøgt yderligere, og er alle kommet frem til, at man skal skabe samtale i et trygt miljø, for at få mænd til at deltage i debatten og for at dele holdninger og grænser. Dette kan man argumentere for, at Roskilde Festival gør igennem deres tiltag Orange Together (Jonsson, 2022), hvor de ved hjælp af dialogspillet går rundt igennem festivalgæsterne og har en afslappet diskussion omkring grænser. Kampagnen “Vi fester med kærlighed - og respekt” for Aalborg Karneval fokuserer mere på at informere om Aalborg Karnevals holdning til uønskede tilnærmelser, end den fokuserer på at skabe en dialog. Man kunne her godt overveje at forsøge at skabe mere dialog. Under udarbejdelsen af kampagnen kontaktede vi Sex & Samfund (telefonsamtaler 15. april & 3. maj). Det gjorde vi, da vi gik med overvejelserne om at indgå et samarbejde, hvor de ville have mulighed for at

have dialog med karnevalisterne. Da der er over 100.000 karnevalister i paraden, og det kræver en detaljeret tidsplan for at få alle karnevalisterne igennem paraden, blev der hurtigt enighed om, at paraden ikke var det mest oplagte sted at forsøge at skabe dialog. Derefter faldt snakken på en bod i Kildeparken. Her ville Sex & Samfund kunne have mulighed for at interagere med nogle af de 30.000 karnevalister inde i parken. Bodene blev ikke til noget, da Sex & Samfund ikke kunne finde frivillige, da deres egne selv ville deltage i Aalborg Karneval. Dog er der aftalt, at Aalborg Karneval og Sex & Samfund taler sammen med henblik på Aalborg Karneval 2024. I forhold til dialog inde i Kildeparken, så er karnevalisterne ofte ret berusede, når de rammer Kildeparken, og derfra kan det diskuteres, hvorvidt de faktisk ville være i stand til at have en fornuftig dialog. Dog ville Sex & Samfunds tilstedeværelse muligvis give en følelse af tryghed.

Sammenligner man politiets status fra 2022 og 2023, kan man se at antallet af voldtægtsanklager i år 2022 var fire og at det i år 2023 er én (Politiet, 2022), (Politiet, 2023). Når 100.000 mennesker samles til en alkoholrig fest, er det svært at undgå problematikker. En voldtægtsanklage ud af 100.000 er meget minimal. Det skal selvfølgelig pointeres, at én voldtægtsanklage er én for meget. Men et fald på 75% er også imponerende. Hvor stor en indflydelse kampagnen har haft på dette, er ikke til at sige med sikkerhed. Aalborg Karneval har i år lavet flere tiltag for at øge sikkerheden, som blandt andet at hyre flere vagter, som patruljerer og er synlige i Kildeparken hele festen igennem.

Det er dog meget vigtigt at have in mente, at der er en stor sandsynlighed for, at der er et mørketal, som vi ikke kender til. Ud fra vores litteraturreview kan vi se, at der er en del, der vælger ikke at anmelde deres overgreb af flere forskellige årsager som f.eks., at de ikke føler, det var seriøst nok, at de er bange for, at folk ikke vil tro på dem, fordi de selv mener, at de er skyld i det, eller fordi de skammer sig (Phipps et al., 2017), (Mellgren et al., 2017), (Navarro & Clevenger, 2017) (Center for Voldtægtsofre, 2014).

Jelling Musikfestival løb i år af stablen samme tid som Aalborg Karneval. Det fandt sted fra torsdag d. 25. maj til søndag d. 28. Maj, og over de fire dage havde de omkring 37.000 festivaldeltagere. Efter politiet har gjort status, har de meldt ud, at der er blevet anmeldt fire voldtægter til Jelling Festival. Alle de mistænkte er drenge i alderen 15-17 år, og anmelderne er piger på 16-17 år. Derudover blev en 17-årig pige berørt i skridtet af en 25-årig mand fredag.

Manden blev kort tid efter udpeget, anholdt og sigtet. Desuden valgte Jelling Musikfestival også at klippe hans armbånd (Ottosen, 2023).

Viceinspektøren for Sydøstjyllands Politi udtaler: “Det er selvfølgelig fem voldsanmeldelser for meget, men det er eller andet sted forventet, når der er så mange mennesker, og vejret er godt” (Ottosen, 2023). Da der blev anmeldt fire voldtægter i forbindelse med Aalborg Karneval i 2022, udtalte daværende vicepolitiinspektør for Nordjyllands Politi Anders Uhrskov følgende:

Der har været anslået 90000 mennesker til karnevallet i dag, men det ændrer ikke ved, at de fire sager vedrørende voldtægt er fire for mange. Det er meget beklageligt, at den slags sager er med til at skæmme den folkefest, som et karneval er. Vi arbejder med sagerne i dette øjeblik, og efterforskningen er i fuld gang og derfor kan vi ikke udtale os yderligere om sagerne nu”

(Politi, 2022).

De to politiinspektørers udtalelser er markant forskellige, hvilket er ret interessant. Det kan diskuteres, hvorvidt de forskellige politiafdelinger har haft lige meget fokus på seksuelle overgreb, da Sydøstjyllands Politi erkender problemet, men hurtigt virker til at feje problemet væk, og Nordjyllands Politi erkender problemet og virker til at tage det en smule mere seriøst.

Voldtægtsanmeldelsen i forbindelse med Aalborg Karneval i år har resulteret i en varetægtsfængsling af en 41-årig mand (Bjørn, 2023).

Der er en ret stor aldersforskel på de anklagede fra Jelling Musikfestival og Aalborg Karneval, hvilket giver anledning til nogle interessante spørgsmål. F.eks; Hvis man valgte at lave en kampagne, hvor man kommunikerede til mulige aggressorerer, ville de samme tiltag og kampagner ramme alle disse på trods aldersforskellen? Eller; Kan de alle gå ind i under ‘lad culture’? Selvom beskrivelserne primært har fokus på universitetsstuderende, så er det stadig en kultur, og det kan diskuteres, hvorvidt der kan være aldersgrænse på en kultur. Med fokus på den 41-årige har man før hørt om voksne mænd som bliver omtalt som ‘drengerøve’.

Nu kender vi ikke til personerne, og kan derfor ikke konkludere på noget omkring dem. Det er derfor vigtigt for os at påpege, at alt det ovenstående udelukkende er tanker og diskussion. Dertil er det også vigtigt at pointere, at de fire drenge og den ene mand er blevet anklaget for voldtægt og endnu ikke er dømt.

På grund af aldersforskellen kan det diskuteres, om man kunne have gjort det samme for at forebygge med fokus på aggressoren, når de ikke nødvendigvis er i samme målgruppe. Det kan også diskuteres, hvorvidt det er med til at understøtte valget om, at vi i vores kampagne har valgt at have fokus på bystanderen, da det er nemmere at nå ud til dem som en samlet målgruppe.

I forhold til aldersgruppe for de anklagede til Jelling Musikfestival, så kan det give anledning til undren, at alle fire af dem er unge. Hvorvidt de har kendskab til hinanden, vides der ikke noget om, men man kan argumentere for, at det virker en smule mistænkeligt.

Hvis man har lyst til at bevæge sig udenfor SoMe og skabe en dialog med denne aldersgruppe kunne man overveje, om man skulle tage ud på nogle skoler og lave foredrag og skabe dialog med de unge mennesker omkring seksuelt krænkende adfærd og grænser. Man kunne evt. lave en workshop med dem, hvor man introducerer dem til dialogspillet, som nævnt i Roskilde Festivals tiltag Orange Together (Jonsson, 2022). Hvert år i uge 6 tilbyder Sex & Samfund et gratis forløb med aktiviteter omkring sundhed- og seksualundervisning. I udskolingen (7.-10. Klasse) underviser man om normer og idealer for køn, krop og seksualitet og om seksuelle rettigheder, grænser, relationer og seksuel sundhed (Sex & Samfund, (u.å)) Her kunne man evt. overveje at indgå et samarbejde med Sex & Samfund, så man kommer med ud til skolerne og snakke om, hvorfor det også er vigtigt at have fokus på under større events. Dertil kan man repræsentere event-miljøet og gøre de unge mennesker opmærksomme på vigtigheden af, at man også husker at være opmærksom på grænser, når der kommer alkohol indenbords, inden størstedelen af de unge mennesker begynder at befinde sig i nattelivet og fest-miljøet.

Derudover fandt vi igennem en telefonsamtale med Annika Nørenberg Skrubbeltrang, der var repræsentant fra Aalborg Kommune under Aalborg Kommune og Aalborg Karnevals indledende samtale om forebyggelse af krænkende adfærd, ud af, at Aalborg Kommune i deres afdeling 'Sundhed og Kultur' har et tilbud til alle ungdomsuddannelser i kommunen, hvor de tager ud og underviser i 'Grænser og Samtykke' (telefonsamtale, 14. marts). Her kunne man evt. også overveje et samarbejde, hvor Aalborg Karneval kunne komme med ud og fortælle vigtigheden af det.

Som nævnt i flere af artiklerne fra vores litteraturreview, kan man se, at uønskede seksuelle tilnærmelser og overgreb er et stort problem i nattelivet (Kavananaugh, 2013), (Phipps et al., 2017), (Diaz-Fernandez & Evans, 2020), (Graham et al., 2017), (Becker & Tinkler, 2015).

I Jonsson (2022) blev en artikel udgivet i Politiken i 2018 anvendt til at diskutere, hvorvidt festivalerne har et ansvar for at sige fra overfor krænkende adfærd (Jonsson, 2022, s. 25-27). Her udtalte talsmand og festivalleder for Smukfest Poul Martin Bonde følgende:

Vi har ikke nye initiativer på vej. Det her er heldigvis ikke noget, vi oplever de store problemer med hos os. Vi har instrueret alle vagter i, at enhver melding om overgreb og forulempelser er noget, man skal tage enormt alvorligt og handle på, og så prøver vi at sørge for, at vores ronderende vagter er så synlige som muligt. Og så mener jeg, at det her mere er et generelt nattelivsproblem end bare et festivalproblem, og det synes jeg, medierne glemmer. Hvad med alle de andre ting, der sker resten af året?

(Bendtsen, 2018)

Derudover udtaler talspersonen for Jelling Festival, Lars Charlie Mortensen følgende:

Jeg synes, det mest skræmmende er, hvis denne debat betyder, at folk ikke længere tør være sammen. En gang imellem må man også sige: Hør nu her, når man tager på en festival, må man også være med på, at man er sammen med mange mennesker, og tingene foregår lidt anderledes. Og hvad er krænkende adfærd? Det ændrer sig jo også hele tiden. Det er nemt at sige, at man føler sig krænket i de her år. Vi mener folk skal opdrages ordentligt, men det er jo ikke festivalernes opgave. Vi kan sige, at folk skal have en god fest sammen og tage vare på hinanden, og reagere, når folk opfører sig dårligt. Men jeg vil nødtigt have, vi får det som i Sverige med separate indgange og så videre. Det er jo helt middelalderligt

(Bendtsen, 2018)

Ud fra de ovenstående udtalelser blev der diskuteret, hvorvidt det er en problematik, at medierne generelt kører heads mod festivalerne, når uønskede seksuelle tilnærmelser og overgreb er et generelt nattelivsproblem. Dertil blev der yderligere diskuteret, at festivaler mm. bør tage en vis form for ansvar, når de vælger at invitere så mange mennesker til et stort arrangement (Jonsson, 2022, s. 25). Der kan være flere forskellige måder at tage ansvar på. Dette kan bl.a. gøre ved at skrue op for sikkerheden og hyre flere vagter. Derudover kan man

også gå ud offentligt og sige fra overfor overgreb. Som Roskilde Festivals undersøgelser i Orange Together kan man se, at der er et ønske fra de unge festivalgængere om, at man øger fokus omkring problemet (Jonsson, 2022, s. 15+18).

Sidste repræsentant i Politikens artikel er Nibe Festival. Her udtaler talspersonen, Peter Møller Madsen:

Virkeligheden er bare, at det også kan eskalere, jo mere snak, der er om det. Hele den her sexismedebat, hvor man snakker om at lave festivaler i Sverige, hvor kun kvinder har adgang, kan jo også have en eskalerende effekt. Vi er i et festmiljø, hvor folk jo altså føler sig mere frigjorte, men selvfølgelig skal man opføre sig ordentligt. Jeg negligerer på ingen måde disse ting, men grænserne flytter sig, og det er bare ikke en tendens på vores festival.

Men måske er tendensen bare ikke tydelig for jer, fordi man ikke føler, der er rum for at italesætte de grænseoverskridende oplevelser, de udsættes for. Det viste #MeToo jo med al tydelighed...

Klart, og det skal vi altid have in mente. Men netop #MeToo har jo også gjort det legalt at sige, at nu er nok nok. Inden da kunne jeg godt frygte, at rigtig mange gik med den her tavse viden. Men det tror jeg ikke længere, de gør i samme udstrækning.

(Bendtsen, 2018).

Som nævnt i Jonsson (2022) er det også interessant, at både Nibe Festival og Smukfest er ude og sige, at de ikke ser uønskede seksuelle tilnærmelser eller overgreb som en tendens på deres festivaler. Det kan diskuteres, hvorvidt dette er en naiv tilgang, da det, som tidligere nævnt, er meget anerkendt, at der er et relativt stort mørketal, når det kommer til overgreb

Udtalelserne fra Politiken er ret interessante, da det faktisk, at de ikke ønsker at lave yderligere tiltag for at nedbryde problemet, går direkte imod det, som størstedelen af de unge festivalgængere ønsker (Jonsson, 2022).

Dog er det vigtigt at have in mente, at udtalelserne er fem år gamle, og at hele Danmark har været igennem to store #MeToo-bølger i mellemtiden, som kan have ændret festivalernes syn

på problematikkerne. Derudover kan det også være, at festivalerne ikke har ressourcerne til at bekæmpe problemet – dette kan både være økonomisk, arbejdskraft mm. Dog kan man argumentere for, at dette er et relativt stort sikkerhedsproblem, som man bør finde ressourcerne til at fokusere på.

Den omtalte festival fra Sverige blev afholdt i 2018, og blev kaldt ‘Statement’. Denne festival blev lavet, da Sverige oplevede en stor vækst i voldtægtsanmeldelser blandt deres festivaler. Det var den første store festival, der var lavet specifikt til kvinder, non-binære og transseksuelle personer. Mænd var ikke forhindret i at købe billet, men de var kun tilladt at opholde sig på et bestemt område backstage, som de kaldte for ‘male-pen’. Efter afviklingen blev festivalen kendt skyldig i diskrimination overfor mænd (Bawaba, 2018).

Eftersom #MeToo bliver nævnt i artiklen fra Politiken, er det oplagt at tage den med ind over diskussionen, hvilket også er grundlaget for, at den blev inkluderet i Jonsson (2022).

I det Madsen omtaler #MeToo, nævner han, at bevægelsen har gjort det legalt at sige fra, hvis man oplever noget, som man ikke er komfortabel med. Her er det dog vigtigt at påpege, at denne udtalelse kom imellem de to #MeToo bølger i Danmark, og at ofrer for #MeToo stadig var forholdsvis forsigtige med, hvad de sagde (Jonsson, 2022).

Det var først efter Sofie Lindes tale til Zulu Comedy Awards i 2020, at #MeToo-bevægelsen i Danmark for alvor to fejl. Inden dette var det, som i dag ville kategoriseres som krænkende adfærd, set som flirteri og frisind (Jonsson, 2022).

Dertil udtaler Reinicke også:

Der eksisterer en udbredt samfundsmæssig tendens til at se seksuel chikane som et individuelt problem, der ikke kan relateres til store grupper af mænds sociale liv, og der findes stadig mange undskyldninger for mænds udøvelse af seksuel chikane. Deraf følger ofte en benægtelse og et forsøg på minimering af omfanget af mænds udøvelse af seksuel chikane.

(Reinicke, 2021 i Jonsson, 2022).

Til denne udtalelse kan vi igen referere til (Mellgren et al., 2017), (Kavananaugh, 2013), (Graham et al., 2017), (Becker & Tinkler, 2015) og det faktum, at flere af undersøgelserne

viser, at folk har en tendens til at give alkohol skylden for uønskede tilnærmelser. Med Reinickes (2021) udtalelse kan man diskutere, hvorvidt Reinicke mener, at det at give alkohol skylden for seksuel chikane er en dårlig undskyldning. Det kan selvfølgelig stadig diskuteres, hvorvidt alkohol myopi spiller en rolle, men aggressorerne, der lader alkoholen styre dem, er de selvsamme, der giver alkoholen lov til det. Det faktum, at de drikker så meget, at de mister kontrollen over dem selv, er også et ansvar, som der bør blive lagt over på aggressorerne selv og ikke bare alkoholen. Dertil kan det yderligere argumenteres for, at alle bør være opmærksomme på, hvor meget alkohol de indtager, da det er med til at bedøve bevidstheden.

Reinicke (2021) kommer også ind på, hvordan der er en tendens til, at mænd generelt alle bliver sat i en bås og bebrejdet for noget, som mindretallet gør (Jonsson, 2022). Et eksempel på dette kan ses i Bawabas (2018) artikel omkring den kvindelige festival i Sverige. Har blev alle mænd forvist til ét område, fordi der er et mindretal af mænd, der ikke kan finde ud af at respektere andres grænser. Derudover kan man også sammenligne dette med Owens (2020) artikel, hvor en af respondenterne siger, at han er træt af, at der er mange dårlige ting, som 'lad culture' får skylden for (Owen, 2020). Dette sætter tanker i gang om, hvad det netop lige er, der gør, at man har en tendens til at generalisere på den måde. Man ville også kunne argumentere for, at det ikke kun er noget, som mænd oplever. Det er en måde, som mennesker er indrettet på, og det kan diskuteres, hvorvidt det er ret naturligt, idet man højst sandsynligt bliver påvirket af sit overlevelsesinstinkt. Hvis først man har fået et traume, så er det svært at overkomme igen. Hvis man er blevet angrebet af en hund, så kan der også gå lang tid, inden man vælger at opsøge en hund igen - hvis man nogensinde gør det.

En anden metode til at udbrede budskabet om kampagnen på kunne være ved at benytte en kendt som ambassadør for kampagnen. Duthie, E., Veríssimo, D., Keane, A. & Knight, A.T. (2017) beskriver, hvordan kendte kan være med til at skabe mere opmærksomhed og have en effekt på adfærdsændring. Dog skal man være opmærksom på, hvem man vælger som det kendte ansigt udadtil, da det både kan have positiv og negativ effekt på en kampagne (Duthie et al., 2017, s. 1). Herunder skal man f.eks. kigge på, hvilke kendte der virker til at have viden om feltet og virker tillidsfulde. Derudover er det også meget vigtigt, at man sørger for at matche det godt op med produktet/kampagnen, da kampagnen vil klare sig bedst, hvis man kan se et klart link imellem den kendte ambassadør og kampagnen. Ved at benytte sig af en kendt som ambassadør, får man også muligheden for at række endnu længere ud, da man får adgang til den kendtes fans. Man skal til sidst også være meget opmærksom på, hvor mange ting

kampagner/produkter, den kendte reklamerer for, da det kan skabe mistillid til kampagnen, hvis den kendte medvirker i alt for meget. Man kan altså risikere, at den kendte ikke virker til oprigtigt at gå op i kampagnen (Duthie et al., 2017, s. 2).

Helt tidligt i processen omkring markedsføring ved brug af kendte, kommer Tweerk Queen Louise op, da hun er tidligere karnevalsdronning, og hun på grund af sine personlige overbevisninger, ville der nemt kunne skabes et link imellem hende og fokuspunktet i kampagnen. Dog blev hun hurtigt valgt fra, da hun er meget kontroversiel, og der ville være en relativ stor risiko for, at det ville skabe alt for meget negativ omtale om kampagnen.

Det er meget vigtigt, at den kendte ville kunne nå bredt ud som ambassadør, da målgruppen for Aalborg Karneval er relativ stor, derfor var den næste kendte i tankerne fodboldspilleren Joakim Mæhle. Han blev nævnt, da han er nordjysk og selv har deltaget i karneval flere gange – senest i 2022, og derfor har en vis form for forbindelse til Aalborg Karneval. Derudover er der en del af den unge målgruppe, der ser op til ham. Dog er han begyndt at lave reklame for flere aalborgensiske brands, som bl.a. Shaping New Tomorrow (Jørgensen, 2022), og derfor ville der være en mulighed for, at han ikke ville virke lige så oprigtig med kampagnen, da han allerede laver reklame for en del andet.

Næste kendte på tegnebrættet var rapperen Jonny Hefty. Som tidligere karnevalskonge og stolt aalborgenser, og en der er meget aktiv i lokalmiljøet, ville det være nemt at skabe et link mellem ham og kampagnen. Dog kan man risikere lidt samme problem med Jonny Hefty som med Joakim Mæhle, da Jonny Hefty også er ude og reklamere for en del forskellige ting, f.eks. slaget om Aalborg (Norre, 2021). Man kan diskutere, hvem af Jonny Hefty og Joakim Mæhle, der ville være mest oplagte at benytte til kampagnen. Eftersom der kommer gæster til Aalborg Karneval fra både udlandet og hele Danmark, så er der nok flere, der ville kende til Joakim Mæhle end til Jonny Hefty, da Joakim Mæhle er en fodboldspiller og kendt i både Danmark, men også udland, og Jonny Hefty, selvom han har fans i store dele af Danmark, nok er mere lokalt kendt. Dog kan det diskuteres, om der ville være forskel på synet af deres medvirken i kampagnen, når man tænker på deres kendisstatus og det de laver til dagligt? Det kan diskuteres, hvorvidt der ville være en forskel på de to, hvor Jonny Hefty muligvis ville virke mere imødekommende, hvilket er vigtigt for kampagnen, da den handler om at skabe tryghed. Der skal selvfølgelig pointeres her, at vi ikke kender nogle af personerne, og at der er en

mulighed for, at det kan være omvendt eller at de kan være ens. Derudover kan Jonny Hefty også virke mere troværdig, da han, som tidligere nævnt, gør meget for sit lokalmiljø.

Den næste kendte vi har snakket om er rapperen Niarn. Da Niarn også er en stolt aalborgenser, så ville der også kunne skabes et link til Aalborg Karneval. Med Niarns baggrund ville man kunne argumentere for, at han ville være et troværdigt valg som ansigt til kampagnen. Her hentydes der til hans åbenlys kamp mod misbrug af både alkohol og stoffer, og hans sejr over dette (Frandsen, 2018). Hans ærlighed og standhaftighed kunne være med til at styrke tiltroen til kampagnen. Dog kan det her være en god idé lige at lave en meningsmåling inden, da det også kunne gå hen og være et risikofyldt valg. Derudover er det også vigtigt at finde ud af, hvor kendt Niarn er i Aalborg Karnevals målgruppe.

En anden idé kunne være YouTuberen Jaxstyle. Jaxstyle er en nordjyde og bosat i Aalborg. Derudover spillede han også som DJ til dette års karneval. Derigennem ville man kunne sætte et link imellem ham og Aalborg Karneval. Jaxstyle brugte i julen 2022 fire døgn på at livestream, hvor han indsamlede 1.225.541 kroner ind til Psykiatrifonden (Psykiatrifonden, u.å.). Dette kan være med til at gøre Jaxstyle troværdig som ansigt for kampagnen.

Ønsker man at gøre kampagnen bredere og fokusere på mere end seksuelle overgreb, så kunne man overveje at benytte sig af musikeren Wafande. Under sin optræden på Stjernescenen til Aalborg Karneval i år, lavede Wafande et opråb til, at alle skulle behandle hinanden med respekt. Han havde i opråbet primært fokus på racisme, men snakkede overordnet om, hvor vigtigt det er, at vi respekterer hinanden og viser hinanden kærlighed. Imellem budskabet og kampagnen ville Wafande godt kunne virke meget troværdig. Det kan dog diskuteres, hvor stærkt linket mellem Aalborg Karneval og Wafande er. Foruden i år har han spillet til Aalborg Karneval én gang i 2015 (Majcher, 2015).

Selvom de kun tidligere er blevet nævnt ved Niarn, så kunne det være en god idé at lave en eller anden form for meningsmåling omkring de kendte, inden man begyndte at lave et samarbejde med en kendt, da det kan gå hen og blive et dyrt samarbejde for Aalborg Karneval. Det kan det både økonomisk og omdømmemæssigt (Duthie et al., 2017, s. 2).

Der har primært været fokus på mænd som ambassadører, da der kunne være en sandsynlighed for, at andre mænd ville lytte mere efter dem, end havde det været en kendt kvinde, der var

ansigtet for kampagnen. Og som vi har kunne set flere steder i vores litteraturreview er det først og fremmest oftest fremmede mænd, der kommer med uønskede tilnærmelser (Jonsson, 2022), og eftersom mænd ville have en større sandsynlighed for at gå ind i en debat, hvis de følte, at det var et safe space (Jeffries, 2020),(Owen, 2020), så kan det diskuteres, hvorvidt der en mulighed for, at de ville føle, at det var mere sikkert, hvis det var en mand, der var ansigtet udadtil, og hvis det var en person, som de så op til og havde respekt for.

Ud fra Coker et al. (2011) kan man argumentere for, at der skal gøre mere end bare at lave en kampagne med billeder og bannere. De gør opmærksomme på, at man bliver nødt til at undervise i faresignaler, hvis man vil have bystanderne til at reagere (Coker et al., 2011). Et eksempel på dette kan ses her:

”Der var en fyr, som blev ved med at prøve at kysse mig. Og han er kæmpe stor, han er skræmmende. Og der var ikke nogen, der sagde noget til det. Men det var nok, fordi de ikke turde gøre noget (...)”

(Petersen et al., 2021, s. 43).

Det kan diskuteres, hvorvidt det er det, som Orange Together gør med deres dialogspil, er undervisning nok til, *hvordan* man som bystander bør træde ind – dog kan man argumentere for, at dialogspillet er med til at fortælle *hvornår* man skal træde til som bystander.

Gennemsigtighed

Da kampagnen for Aalborg Karneval er lavet af undertegnede, kan der være en mulighed for, at vi kan være partiske til den ene side. Da den ene af os er ansat hos Aalborg Karneval skaber dette også en situation, hvor, i hvert fald den ene af os, kan være partisk overfor Aalborg Karneval. Derudover har vi også på forhånd vores egne erfaringer og holdninger til problemet om krænkende adfærd. Da det kan være et følsomt emne, tabu mm., giver dette også mulighed for at være partisk.

Vi har igennem hele projektet forsøgt at være så upartiske som muligt, men det vil altid kunne diskuteres, om vi har været upartiske nok, da der er flere faktorer, der gør det svært at være fuldstændige upartiske.

Men det er ikke nødvendigvis en god ting at være ”upartisk” eller ikke have en forhåndsviden. Neutralitet behøver ikke at være et mål i sig selv. Vi har i vores forsøg på at nuancere vores ’bias’ ladet os inspirere af Brinkmanns tankegang, om hvorvidt det er en ulempe at have for meget forhåndsviden på forhånd samt begrebet ’bevidst naivitet’. Det er i denne sammenhæng afgørende at nævne, at dette er skrevet i forbindelse med litteratur om interviews, men det er vores vurdering, at samme princip gør sig gældende her. Primært fordi Julie er en fast del af Aalborg Karneval, vi begge har været deltagere til Karneval i en årrække, og fordi vi har gennemført internettet for informationer om karneval, før vi gik i gang, så har vi en vis forhåndsviden om organisationen og begivenheden.

Brinkmann beskriver det således:

Man kan naturligvis altid diskutere, om man bliver begrænset i sit udsyn af at have læst meget om emnet på forhånd, og sommetider hører man det synspunkt, at det ikke er godt at have for meget forhåndsviden om emnet, da dette risikerer at mindske forskerens neutralitet og objektivitet

(Brinkmann & Tanggaard, 2010, s. 37)

Brinkmann skriver i forbindelse med interviews, at det kan være en frugtbar indstilling at være ”bevidst naiv”, men at man er bevidst naiv er ikke ensbetydende med, at man har ”et tomt hoved” – der vil altid være en forståelse, der påvirker måden at agere på. Brinkmann fremhæver også, at det i forskningsinterviews kan være en fordel, hvis man har en vis forhåndsviden eller ekspertise. Det eksemplificerer han med, at det er svært at lave gode interviews om musik, hvis man selv er tonedøv (Brinkmann & Tanggaard, 2010, s. 38). Igen er vi bevidste om, at dette tilknytter sig til forskningsinterview, men vi mener, at der kan drages paralleller til vores situation. Fordi Julie har været med undervejs, og fordi vi begge har en forhåndsviden om Aalborg Karneval som organisation og begivenhed, giver det os bedre forudsætninger for at kunne forstå organisationen i kontekst. Nok kan vi risikere, at vi ender med at fremstå som partiske, men det er vores vurdering, at det er umuligt at være 100% neutral, og det bør i øvrigt heller aldrig være formålet som analytiker. Det er vores opfattelse, at analyseresultaterne ville være mere eller mindre ligegyldige, hvis de ikke indeholdt en form for fortolkning.

Konklusion

Afslutningsvis kan vi konkludere, at Aalborg Karneval kan kommunikere om krænkende adfærd på flere måder. Ud fra kampagnen “Vi fester med kærlighed - og respekt” har Aalborg Karneval vist omverdenen, at de har fokus på krænkende adfærd til deres event, og at det er af særdeles høj prioritet. Dog er der stadig mulighed for at kommunikere yderligere om krænkende adfærd og yde en ekstra indsats for at forbedre kommunikationen yderligere. Dette baserer vi på vores analyse, der tager udgangspunkt i den måde, der på nuværende måde kommunikeres. Her har vi fundet frem til, at Aalborg Karnevals kommunikation i høj grad bærer præg af diskurser, der vedrører temaer som frygt, håb og krise. Det er vores vurdering, at Aalborg Karneval overordnet set udfører en vellykket kommunikation, hvad angår de hændelser, der kan påvirke organisationens omdømme. Udviklingspotentialet ligger således i, som nævnt i diskussionen, at nå ud til flere. Dette kan de gøre ved at indgå et samarbejde med en kendt person, der kunne være ambassadør for kampagnen. Eksempler på dette kan være personer, der har tilknytning til Aalborg Karnevals værdimæssige grundlag, f.eks. kan det være en lokal kendt som størstedelen respekterer og kender. Derudover ville de også kunne udvide kampagnen, så de var mere inkluderende overfor mere end seksuelle krænkelse, som f.eks. racisme og LGBTQh+. Vi kan på baggrund af analysen konkludere, at Aalborg Karneval lever op til standarderne for god situationsbestemt konklusion, hvad angår kampagnen. Dette kommer til udtryk gennem de talrige medier, herunder Migogaalborg & Tryk Aalborg, der har delt kampagnen. Det er dog værd at bemærke, at der i den tekstlige del af kampagnen opstår risiko for, at modtageren ikke fanger budskabet på den måde, afsenderen havde tåltænkt det. Dette skyldes at ordvalget indeholder en vis tvetydighed, som kan sættes i relations til den social kontekst og fortolkning.

De vil højst sandsynligt nå længere ud med deres kommunikation om krænkende adfærd, og dermed både opnå bedre resultater og eksponering, hvis de valgte at interagere med målgruppen. Dette kan de blandt andet gøre ved at være med til eller lave workshops eller undervisning omkring grænser.

Selvom anmeldelserne af seksuelle overgreb er faldet med 75% fra 2022 til 2023, er det ikke til at vide med sikkerhed, om det har været kampagnen skyld, da Aalborg Karneval i år også har lavet andre tiltag som at hyre flere vagter. Og selvom statistikken lige nu viser, at

anmeldelserne er faldet med 75%, så er det vigtigt at være opmærksom på, at der med stor sandsynlighed er et mørketal, som vi ikke kender til. Dertil er det også muligt, at der kan komme anmeldelser om overgreb senere hen. Der er trods alt kun gået fem dage fra Aalborg Karneval er blevet afviklet til at dette projekt bliver afleveret.

Litteraturliste

Aalborg Karneval (u.å.) Om os. Tilgået d. 31/5 på: <https://www.aalborgkarneval.dk/om-os/>

Aalborg Kommune. (2023, 15. maj.). Karneval i Aalborg. Tilgået d. 30/5-2023 på: <https://tryg.aalborg.dk/nyheder/2023/05/karneval-i-aalborg>

Andersen T.H. & Smedegaard F. (2012). *Diamanten – en model til kommunikationsplanlægning*. 2. udgave. Samfundslitteratur.

Bawaba, A., (2018, 19. december) Is organizing men-free festivals, as in Sweden, a way of fighting rape, sexual assault? Tilgået d. 31/5-2023 på: <https://www.proquest.com/docview/2158237381?accountid=8144&parentSessionId=lRUcPu7unP0oh3GFB4HObK9WQZPz2zaOk%2BUwPavhX6c%3D&pq-origsite=primo>

Becker, S. & Tinkler, J. (2015). “Me Getting Plastered and Her Provoking My Eyes”: Young People’s Attribution of Blame for Sexual Aggression in Public Drinking Spaces. *Feminist Criminology*, 10(3), s. 235-258.

Becker, U., & Nielsen, A. S. (2022). Alkoholens virkninger. Tilgået 30/5-2023 på: <https://www.sundhed.dk/borger/patienthaandbogen/psyke/sygdomme/alkohol/alkoholens-virkninger/>.

Bendtsen, J. V. (2018, 26. juni.) Store danske festivaler: Vi har ikke problemer med krænkende adfærd. *Politiken*, s. 4.

Bjørn, A. Ø. (2023, 28. maj). Politiet har haft over 100 sager om stoffer til karneval: - Det er i overkanten. Tilgået d. 30/5-2023 på: https://www.tv2nord.dk/aalborg/politiet-har-haft-over-100-sager-om-stoffer-til-karneval-det-er-i-overkanten?fbclid=IwAR2HWHgLG3UWd1Rj65m6AjSnr6i2IvCT_edDQgLV5_zSumWI7SkewMKzaz8.

Brinkmann, S., & Tanggaard, L. (2010). Kvalitative metoder – en grundbog (s. 37-39). København K: Hans Reitzels forlag.

Bryman, A. (2012). *Social Research Methods: Part One*. I: Bryman, Social Research Methods (4. Udgave, s. 1-155). Oxford University Press.

Center for Voldtægtsofre (2014). Hvordan hjælper du efter et seksuelt overgreb? En rådgivende folder til fagfolk.

Christensen, S. K. (2023, 27. maj.). Efter fire voldtægtssager: Aalborg Karneval skruer op for sikkerheden. *Migogaalborg*. Tilgået d. 30/5-2023 på: <https://migogaalborg.dk/sikkerhed-aalborg-karneval/>

Collin, F. (2015) *Socialkonstruktivisme*. I: Lippert-Rasmussen, K., Jacobsen, M. C. & Nederggard, P. (red.) *Videnskabsteori i statskundskab, sociologi og forvaltning*. S. 325-364.

Coker, A. L., Cook-Craig, P. G., Williams, C. M., Fisher, B. S., Clear, E. R., Garcia, L. S. & Hegge, L. M. (2011). Evaluation of Green Dot: An Active Bystander Intervention to Reduce Sexual Violence on College Campuses. *Violence Against Women*, 17(6), s. 777-796.

Coombs, W. T. (2010). *Crisis Communication And Its Allied Fiels*. I: Coombs, W. T., & Holladay, S. J. *The Handbook of Crisis Communication*. Blackwell Publishing Ltd (s. 54-62).

Coombs, W. T. (2010). *Parameters for Crisis Communication*. I: Coombs, W. T., & Holladay, S. J. *The Handbook of Crisis Communication*. Blackwell Publishing Ltd (s. 17-47).

Diaz-Fernandez, S. & Evans, A. (2020). Lad culture as a sticky atmosphere: navigating sexism and misogyny in the UK's student-centred nighttime economy. *Gender, Place & Culture*, 27(5), s. 744-764.

Duthie, E., Veríssimo, D., Keane, A. & Knight, A.T. (2017) The effectiveness of celebrities in conservation marketing. *PLoS ONE* 12(7) s. 1-16.

Esmark, A., Lausten, C. B. & Andersen, N. Å. (2005). Socialkonstruktivistiske analysestrategier. Frederiksberg: Samfundslitteratur. S. 1-27.

Fairclough, N. (2008). *Kritisk diskursanalyse*. København: Hans Reitzels Forlag.

Falkheimer, J., & Heide, M. (2010). *Crisis Communicators in Change: From Plans to Improvisations*. I: Coombs, W. T., & Holladay, S. J. *The Handbook of Crisis Communication*. Blackwell Publishing Ltd (s. 511-524).

Fediuk, T. A., Coombs, W. T., & Botero, I. C. (2010). *Exploring Crisis from a Receiver Perspective: Understanding Stakeholder Reactions During Crisis Events*. I: Coombs, W. T., & Holladay, S. J. *The Handbook of Crisis Communication*. Blackwell Publishing Ltd (s. 635-652).

Fediuk, T. A., Pace, K. M., & Botero, I. C. (u. å). *Crisis Response Effectiveness: Methodological Considerations for Advancement in Empirical Investigation into Response Impact*. I Coombs, W. T., & Holladay, S. J. (2010). *The Handbook of Crisis Communication*. Blackwell Publishing Ltd (s. 221-239).

Frandsen, F., Johansen, W. (2010). *Crisis Communication, Complexity, and the Cartoon Affair: A Case Study*. I: Coombs, W. T., & Holladay, S. J. *The Handbook of Crisis Communication*. Blackwell Publishing Ltd (s. 425-445).

Frandsen, L. (2018,24. august). Milimeter fra at dø af druk: Niarn kæmper stadig med sit helbred i dag. *SE OG HØR*. Tilgået d. 31/5-2023 på: <https://www.seoghoer.dk/nyheder/niarn-kaemper-stadig-med-helbredet-i-dag>

Frederiksen, S. M. (2012). *Skriv så du bliver læst – journalistik for kommunikationsfolk* (s. 1-173). København K: Gyldendal A/S.

Gee, J.P. (2005). *An Introduction Discourse Analysis – theory and method* (2. Udgave) (s. 1-121). Routledge.

Graham, K., Bernards, S., Abbey, A., Dumas, T. M. & Wells, S. (2017). When Women Do Not

Want It: Young Female Bargoers' Experiences With and Responses to Sexual Harassment in Social Drinking Contexts. *Violence Against Women*, 23(12), s. 1419-1441.

Griffin, E. (2012). *A first look at communication theory* (8. Udgave). New York: The McGraw-Hill Companies, Inc (s. 1-12, s. 181-245, s. 287-297, s. 332-342, s. 474-484).

Hallahan, K., Holtzhausen, D., van Ruler, B., Vercic, D., & Sriramesh, K. (2007). Defining Strategic Communication. *International Journal of Strategic Communication*, 1(1), 3-35.

Hansen, A. D., (2014). *Diskursteori i et videnskabsteoretisk perspektiv*. I: Fuglsang, L., Olsen, P. B. & Rasborg, K. *Videnskabsteorier i samfundsvidenskaberne – på tværs af fagkulturer og paradigmer*. (3. udgave., S. 439-465).

Heath, R. L. (2010). *Introduction - Crisis Communication: Defining the Beast and Demarginalizing Key Publics*. I: Coombs, W. T., & Holladay, S. J. *The Handbook of Crisis Communication*. Blackwell Publishing Ltd (s. 1-12).

Holladay, S. J. (2010). *Are They Practicing What We Are Preaching? An Investigation of Crisis Communication Strategies in the Media Coverage of Chemical Accidents*. I: Coombs, W. T., & Holladay, S. J. *The Handbook of Crisis Communication*. Blackwell Publishing Ltd (s. 159-178)

Horsbøl, A., & Raudaskoski, P. (2016). *Diskurs og praksis – teori, metode og analyse*. Viborg: Samfundslitteratur.

Hortensius, R., & de Gelder, B. (2018). *From Empathy to Apathy: The Bystander Effect Revisited*, 27(4), 249-256.

Jeffries, M. (2020) 'Is it okay to go out on the pull without it being nasty?': lads' performance of lad culture. *Gender and Education*, 32(7), s. 908-925.

Jonsson, J. B. (2022). Praktikrapport om Aalborg Karneval. Upubliceret praktikrapport, s. 1-31.

Julsgaard, L. E. (2023, 11. maj). Karneval fester med kærlighed: Det skal være sjovt – ikke grænseoverskridende. *Aalborg.nu*. Tilgået d. 30/5-2023 på: <https://aalborgnu.dk/nyheder/det-sker/karneval-fester-med-kaerlighed-det-skal-vaere-sjovt-ikke-graenseoverskridende/4380335>

Justitsministeriet (2020, 17. december). Folketinget vedtager ny samtykkelov. Tilgået d. 30/5-2023 på: <https://www.justitsministeriet.dk/pressemeddelelse/folketinget-vedtager-ny-samtykkelov/>.

Jørgensen, E. K., (2022, 30. august) Henter landsholdsstjerne: Joakim Mæhle tegner kontrakt med Shaping New Tomorrow. *Migogaalborg*. Tilgået d. 31/5-2023 på: <https://migogaalborg.dk/henter-landsholdsstjerne-joakim-maehle-tegner-kontrakt-med-shaping-new-tomorrow/>

Kavanaugh, P. R. (2013) The Continuum of Sexual Violence: Women's Accounts of Victimization in Urban Nightlife. *Feminist Criminology* 8(1) s. 20–39.

Larsen, N., & Meidell, R. E. (2016, 23. august). Hvad er samtykke egentlig? Tilgået d. 30/5-2023 på: <https://www.information.dk/indland/2016/08/samtykke-egentlig>.

Larson, L. (2010). *Crisis and Learning*. I: Coombs, W. T., & Holladay, S. J. *The Handbook of Crisis Communication*. Blackwell Publishing Ltd (s. 713-718).

Lund, C. (2022, 1. juni). Voldtægtssager efter Aalborg Karneval debatteres politisk. Tilgået d. 30/5-2023 på: <https://minbyaalborg.dk/2022/06/01/voldtaegtssager-efter-aalborg-karneval-debatteres-politisk/>.

Majcher, C. (2015, 19. maj) Guide: Her er ugens bedste fester. *GAFFA*. Tilgået d. 31/5-2023 på: <https://gaffa.dk/nyheder/2015/maj/guide-her-er-ugens-bedste-fester/>

Mellgren, C., Andersson, M. & Ivert A. K. (2018) "It Happens All the Time": Women's Experiences and Normalization of Sexual Harassment in Public Space. *Women & Criminal Justice*, 28(4), s. 262-281.

Møller, L. W. (2023, 9. maj). Opråb før Karneval: Fest uden krænkende adfærd. Tilgået d. 30/5-2023 på: <https://www.tv2nord.dk/aalborg-karneval/opraab-foer-karneval-fest-uden-kraenkende-adfaerd>

Navarro, J. N. & Clevenger, S. (2017) Calling Attention to the Importance of Assisting Male Survivors of Sexual Victimization, *Journal of School Violence*, 16(2), s. 222-235.

Nielsen, M. F. (2014). *Strategisk Kommunikation* (2. Udgave). København K: Akademisk Forlag.

Norre, A. (2021, 6. november) Ålleren får sit helt eget brætspil: Vind slaget om Aalborg. *Aalborg.nu*. Tilgået d. 31/5-2023 på: <https://aalborgnu.dk/nyheder/aalleren-faar-sit-helt-eget-braetspil-vind-slaget-om-aalborg/44d714d4-5171-4a3c-94f0-70161c8a66d6>

Nørgaard, C. & Lønsmann, L. (2023, 27. maj). Aalborg Karneval skruer op for sikkerheden. *DR Nordjylland*. Tilgået d. 30/5-2023 på: <https://www.dr.dk/nyheder/regionale/nordjylland/aalborg-karneval-skruer-op-sikkerheden>

Ordbogen. (u.å.a). Beskrivelse af ordet "krænke". Tilgået d. 30/5-2023 på: <https://www.ordbogen.com/da/search?query=kr%C3%A6nkende&dictionaryId=pol-current-dada&allowSwitchDictionary=0>

Ottosen, A. V., (2023, 30. maj) Fire anmeldelser om voldtægt på festival. *TV2 Nyhederne*. Tilgået d. 31/5-2023 på: <https://nyheder.tv2.dk/lokalt/2023-05-30-fire-anmeldelser-om-voldtaegt-paa-festival>

Owen, C. (2020) How do we defeat the 'dark side'? Analyzing a call to tackle lad culture at a UK university. *British Educational Research Journal*, 46(3), s. 653-669.

Petersen, M. A., Schrøder, S., & Hunt, G. (2021). Alkohol og seksuelle krænkelser blandt unge hænger ofte sammen (s. 42-47).

Jørgensen, M. W., & Phillips, L. (1999). *Diskursanalyse som teori og metode*.

Phipps, A., Ringrose, J., Renold, E. & Jackson, C. (2017) Rape culture, lad culture and everyday sexism: researching, conceptualizing and politicizing new mediations of gender and sexual violence. *Journal of gender studies*, 27(1), s. 1-8.

Politiet (2023, 27. maj). Aalborg karneval – politiet gør status. Tilgået d. 30/5-2023 på: <https://politi.dk/nordjyllands-politi/nyhedsliste/aalborg-karneval-politiet-goer-status/2023/05/27>.

Politiet. (2022, 28. maj). Politiet gør endelig status over afholdelsen af karnevallet i Aalborg. Tilgået d. 30/5-2023 på: <https://politi.dk/nordjyllands-politi/nyhedsliste/news-page/2022/05/28>.

Psykiastrifonden, (u. å.) Jaxstyle samlede 1.225.541 kroner ind til Psykiastrifonden. Tilgået d. 31/5-2023 på: <https://psykiastrifonden.dk/om-os/virkksomheder-events/partnerskaber-events/jaxstyle-samlede-1225541-kroner-ind-til>

Rasborg, K. (2014). *Socialkonstruktivismen i klassik og moderne sociologi*. I: Fuglsang, L., Olsen, P. B. & Rasborg, K. *Videnskabsteorier i samfundsvidenskaberne – på tværs af fagkulturer og paradigmer*. (3. udgave., S. 403-437).

Rasmussen, N. M. (2023, 27. maj). Rekord sat: Aldrig har så mange festet i gaderne. *TV2 Nord*. Tilgået d. 30/5-2023 på: <https://www.tv2nord.dk/aalborg-karneval/rekord-sat-aldrig-har-saa-mange-festet-i-gaderne>

Red Barnet (u. å). Fakta om seksuelle overgreb på børn og unge. Tilgået 30/5-2023 på: <https://redbarnet.dk/fakta-om-seksuelle-overgreb/>.

Reinicke, K. (2021). Et år efter Sofie Lindes kickstart af anden bølge af #MeToo er der tre lærdomme for mænd. *Politiken*.

Ritzau. (2023, 27. maj). Politiet efterforsker voldtægt og drugging under karneval. *TV2*
Tilgået d. 30/5-2023 på: <https://nyheder.tv2.dk/krimi/2023-05-27-skadestue-har-haft-travlt-under-karneval>.

Ritzau. (2023, 28. maj). Mand fængslet for at begå og filme voldtægt ved karneval. *TV2*.
Tilgået d. 30/5-2023 på: <https://nyheder.tv2.dk/krimi/2023-05-28-mand-faengslet-for-at-begaa-og-filme-voldtaegt-ved-karneval?fbclid=IwAR2zR5TlN6xLesNux2-gEFFYsp7C2sJVR6yqzXuHFLwzjZM3AAWhjRPS-Do>.

Romme, M. (2023, 28. maj). Aalborg Karneval: Mand sigtet for overgreb. *Ekstra Bladet*.
Tilgået 30/5-2023 på: <https://ekstrabladet.dk/krimi/aalborg-karneval-mand-sigtet-for-overgreb/9784863>.

Roskilde (2019). Orange Together: Erfaringer og viden og krænkende og grænseoverskridende adfærd på Roskilde Festival 2019. S. 1-20. Tilgået på: https://www.roskilde-festival.dk/media/2926/rf_orangetogether_rapport_2019_web.pdf

Roskilde. (2018). Orange Together: Erfaringer og viden om grænser, fællesskab og frirum på Roskilde Festival 2018. S. 1-12. Tilgået på: https://www.roskilde-festival.dk/media/1513/rf_orangetogether_rapport.pdf

Schulze, C. & Perkins, W. (2017) Awareness of Sexual Violence Services Among LGBTQ-Identified College Students, *Journal of School Violence*, 16(2), s. 148-159.

Sex & Samfund (u.å.) Uge Sex i grundskolen. Tilgået d. 31/5-2023 på: <https://sexogsamfund.dk/tilbud-undervisning/uge-sex-grundskolen>

Skou, L. L., & Pauli, L. (2023, 28. maj). Aalborg Karneval: Én ting skal vi blive bedre til. Tilgået d. 31/5-2023 på: <https://nordjyske.dk/nyheder/aalborg/aalborg-karneval-n-ting-skal-vi-blive-bedre-til/4409164>

Stephens, K. K., & Malone, P. (2010). *New Media for Crisis Communication: Opportunities for Technical Translation, Dialogue, and Stakeholder Responses*. I: Coombs, W. T., & Holladay, S. J. *The Handbook of Crisis Communication*. Blackwell Publishing Ltd (s. 381-394).

Studieordningen, kommunikation, (2020), *Studieordningen for kandidatuddannelsen i Kommunikation, Aalborg*. Tilgået d. 31/5-2023 på: <https://moduler.aau.dk/course/2022-2023/KAKOM202020>

TV2 Nord. (2023, 9. maj) Nyhedsudsendelse d. 9/5 2023 fra 11:37-13:49. Tilgået d. 30/5-2023 på: <https://www.tv2nord.dk/nyheder/09-05-2023/1930/1930-09052023>

Ulmer, R. R., Sellnow, T. L., & Seeger, M. W. (2010). Considering the Future of Crisis Communication Research: Understanding the Opportunities Inherent to Crisis Events through the Discourse of Renewal. I: Coombs, W. T., & Holladay, S. J. *The Handbook of Crisis Communication*. Blackwell Publishing Ltd (s. 691-696).

Øvlisen, T. B. (2022, 19. februar). Første år med omdiskuteret lov: Samtykkeloven har fængslet voldtægtsmand – og sikkert også ladet skyldige gå fri. *DR* Tilgået d. 30/5-2023 på: <https://www.dr.dk/nyheder/webfeature/samtykkeloven>.